

Cum se fac milioanele forțând Constituția

Presedintele Iliescu află abia acum de „afacerea AGA” ?

pag. 16

**Două
reviste
într-una
singură**

**ATENȚIE: Nu primiți FLACĂRA
fără Flacăra BIS sau invers !**

**Flacăra
BIS
magazin**

Atenție ! Cu 500 de lei
ai plătit și FLACĂRA.
Două reviste în același preț !

**Peter Falk,
alias
Columbo
din nou
în paginile
socialiste**

**Poliedrele energetice
sunt acceleratoare
de particule cosmice**

**Greta Garbo plănuise
un atentat
impotriva lui Hitler**

**Greta Garbo plănuise
un atentat
impotriva lui Hitler**

Nr. 11 • 14 – 20 martie 1995 • 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM •

FLACĂRA

Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

**Mulțumim colegilor din presă
care au scris că această campanie
a început-o ... „Adevărul” !
Priviți mai jos și trageți concluzia.**

Mai ceva ca la Caritas !

**CUM SĂ-ȚI TRAGI
VREO OPT SALARII
DEODATĂ !**

□ Lista unor profitori
ai Legii 58

Nr. 8 • 21 - 27 februarie 1995 • 24 pagini

**Primul articol din seria AGA
21 februarie**

Carusel politic

**„Voi scandal,
Bibicule!”**

Nu eu, FLACĂRA. Nu tu, cititorule. Nici ei,
parlamentarii ei în nici-un caz (dă drăci!)...
CI LEGEA, care se simte ultragiată!

Continuăm
în pag. 16
ceea ce am
început în
numărul tre-
cut, în aceas-
tă pagină.

Privatizarea lui pește

**CUM SE FAC MILIOANELE
FORTĂND CONSTITUȚIA**
■ Parlamentari pe liste
(dar nu cele electorale,
ci altele, mai cu cântec !)

Nr. 9 • 28 februarie - 6 martie 1995 • 24

**reviste
într-una
singură
28 februarie**

Stop ca

**CUM SE FAC MILIOANELE
FORTĂND CONSTITUȚIA (1)**

tu este mai presus de lege

ADEVĂRUL

INDEPENDENT

5000e Marti, 28 februarie 1995

de adevăr publică în continuare

la parlamentari-profitori AGA

Primul articol din seria AGA
28 februarie

SIGURANȚA CĂPĂTĂRII
MĂRII DE LA CĂPĂTĂRII STATULUI

Z. I. U.

217

Vineri

sa-i știți, ca sa-i mai așteptați

LISTELE CU PARLAMENTARI

ÎNFIPTI LA CASCĂVALUL FPS

■ Cum se fac milioanele
fortând Constituția (2)

Nr. 10 • 7 - 13 martie 1995 • 24 pagini

FLACĂRA

Fondată în 1911 de C.BANU

**Două
reviste
într-una
singură
7. martie**

Vineri
3 martie 1995

Z. I. U.

217

Vineri

**Primul articol din seria AGA
3 martie**

Ministerilor din Consiliile

Administrație și Adunările Generale

de Administratorii din societățile comerciale

■ Cum se fac milioanele
fortând Constituția (2)

Nr. 10 • 7 - 13 martie 1995 • 24 pagini

FLACĂRA

Fondată în 1911 de C.BANU

**CUM SE FAC MILIOANELE
FORTĂND CONSTITUȚIA (2)**

**„Vă ordon să vă faceți
toți vile !”**

pag. 8-9

**MIHAI
TATULICI
vă vorbește
în FLACĂRA cu
„Cuțitul în spate”**

pag. 10

MASINA DE SCRIS

Cele două premii:

- Publicarea unei cărți,
la 1 mai
- 1.000.000. de lei
la 1 noiembrie

pag. 12-13

KAPPA

**răspunde
scrisorilor primite
la redacția FLACĂRA**

*Your Partner for Networking
and Digital Communications*

Blue Ridge International

**REȚELE DE CALCULATOARE
COMUNICAȚII DE DATE ȘI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -**

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

ATC 386SX-40 MHz	ATC 486DX-33 MHz
ATC 386DX-40 MHz	ATC 486DX2-66 MHz
ATC 486DLC-40MHz	ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC 486SLC2-66MHz	ATC PENTIUM-90/100 MHz

**PCI bus
VL bus**

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN, HDD 250-540 Mb detasabil, 4 - 32 Mb, FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb, Trackball, 2 sloturi PCMCIA, 16bit sound, DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI

9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Imprimante HEWLETT PACKARD

Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Monitoare CTX

14", 15", 17" Noninterlaced, MPRI-2
Green

Modemuri/Fax GVC interne si externe

2400/9600 bps
14440 bps, 28800 bps

**Software de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO**

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.69, 210.19.98, 210.18.34 Fax. 211.73.68

BECKMAN

CTX

ALINCO
ALINCO ELECTRONICS INC.

CHAPARRAL
COMMUNICATIONS

**hp HEWLETT
PACKARD**

American Power Conversion

**PUBLICATIILE
Flacăra**

Societate comercială înmatriculată
la Oficiul Registrului Comerțului
București sub nr. J. 40/5888/1991
din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membri: **Ion D. Gola, Alexandru Păsărin,**

Mihai Sândou, Liviu Timbus

Director economic: **SILVIU ILIE**

Director juridic - personal: **CORNELIU OLTEANU**

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SÂNDOLU

Director difuzare: **MANUELA VASILIU**

Șef cabinet: **CĂTALINA ALBERTI** 222.33.31;

222.33.44; (2002)

Adresa: București, sectorul 1; Piața Presei Libere
nr. 1, cod 71341.

Telefoane: 223.15.10; 223.15.20; 223.15.30;
223.15.40, 223.15.12, 223.15.37, 223.15.44, cu interioarele din paranteze

Fax: 222.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București.

Flacăra

Redactor-șef: **EUGEN CHIROVICI**

Consilier: **LIVIU TIMBUS**

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

Telefon: (2559)

■ **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian
Ghițeanu, Roxana Stancu.

■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Gola, Ștefan Nicolae

■ **SOCIAL** (2128) - Alexandru Arion, Dan
Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin.
Toma Roman jr., Lucia Ștefanovici

■ **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - Petre Cojocariu.
Elena Ghera, Florin Ioniță

■ **CORRESPONDENȚI ÎN ȚARĂ:** Pașcu Balaci, Ion
Ceacăru

■ **CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE:**
Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania),
Emanuel Tânjăla (SUA)

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Crina
Gorgoi

■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu.
Angela Ștefănescu

**REBUS
REBUSACHE**

maxi SKANDY

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂSĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu,
Simona Păsărin, Simona Simzianu

Telefoane: (2036) director, (1457) redacție

PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE (2600);
222.68.05: **Călin Mărcușanu**, Dan Ciuciucu, Adriana
Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina
Chițulescu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ 222.67.38:
Mihaela Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana
Glodian, Eugen Mațotă, Cezar Munteanu, Marius
Ristea, Doru Vintilă

DIFUZARE 222.66.28: Gabriel Bumb, Cora Cio-
ceanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu,
Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie,

Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu

PERSONAL (2560): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2143): **Avida Balca**.

Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela
Pătrășcoiu, Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2634): **Dan Mircea Popa**, Marian
Băicoianu, Liliana Crețu, Nicolae Luchian, Dan
Neagu, Mariana Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea
Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon
222.33.44, fax 222.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1,
sector 1, cod 71341 - București, România

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Augustul personaj

Regele Mihai I, izgonit de pe tron de armata sovietică și de trădătorii din țară, cu o vinovată complicitate și a Occidentului, își dezvăluie din nou personalitatea covârșitoare în volumul de convorbiri *În fața neamului meu*, datorat lui Mircea Ciobanu și apărut la Editura „Prințps” din Iași. Parcurgând paginile cărții, ești impresionat, în primul rând, de cantitatea uriașă de informații despre evenimente importante ale istoriei din ultimii cincizeci de ani. Apoi, nu te poate lăsa indiferent scrutarea atentă a semnificațiilor multora din întâmplările prin care au trecut popoarele de pe bătrânul continent, evocarea și analizarea unor eroi principali angrenați în mecanismele istoriei. Dar cel mai mult te tulbură structura umană a celui care se confesează. Faci cunoștință, cu adevărat, cu un personaj august. În discursul său nu se poate descoperi nici o contrafacere. Totul este de o sinceritate dezarmantă. Nu-și găsește locul nici o lamentație legată de destinul nedrept pe care i l-au rezervat dușmanii României. Suferința este reținută, cu discreție, în taințele cele mai ascunse ale sufletului. Un om care și-a iubit, prin

educație și prin fire, mai presus ca orice, neamul, ne ține o lecție zguduitoare despre curaj, despre libertate, despre demnitate, despre democrație și patriotism. El ni se adresează direct, cu vorbe simple, deloc sforătoare, astfel încât să-l priceapă și țărânul, și muncitorul, și intelectualul. Adică tot poporul, pe care îl visează scăpat de dilonia care-l bântuie și care e alimentată cu grădă de demagogi de azi, pentru a-l ține mai bine sub ascultare. La întrebările meșteșugite ale lui Mircea Ciobanu, în această carte răspunde un înțelept care a văzut multe și a înțeles multe, semnalând propensiunea continuă a răului în țara sa, nescăpată încă din chinga rusească, în Europa democrată unde guvernanții rămân din nou orbi în fața primejdiei de la Răsărit. Un înțelept care reușește, la un moment dat, să se abstragă din orice conjunctură socială, politică și să observe, cu amărăciune, pericolul de care e pândită întreaga semănție omenească, la acest sfârșit de secol și de mileniu.

Fără complexe față de Occident

Ceea ce aducem în Tratatul de bază româno-ungar corespunde perfect standardelor europene

□ **DI** secretar de stat Adrian Dohotaru remarcă însă dificultățile generate de terminologie: „E ca o farmacie, extrem de fin, extrem de rafinat”

— **Die** secretar de stat, mai există impedimente la ora actuală în calea semnării Tratatului de bază româno-ungar?

— Tratatul este în curs de negociere. Probleme există, evident, pentru că trebuie pușe de acord două poziții și două situații. În același timp e o problemă de termeni, este o întreagă gramatică și o întreagă lingvistică, dacă vreți, a acestor tratate speciale, tratate între țări, după cum sunt, în general, în toate tratatele. Ele au un anumit limbaj juridic extrem de precis, extrem de fin, extrem de rafinat, dar în același timp foarte clar, el trebuie să exprime foarte clar anumite puncte de vedere. E ca o farmacie, dacă vreți. Aceste probleme sunt pentru că, în general, sunt și între oameni probleme. Deci, pot exista probleme care se ivesc pe parcurs pornind de la o anumită terminologie, de la felul în care este înțeles într-o limbă sau în alta un termen.

— **Credeți** că dacă statul român, urmând exemplul statului ungar, s-ar implica mai mult în viața comunităților românești din Ungaria, acest lucru ar putea stămi reacții negative și excese antiromânești în țara vecină?

— Statul român se interesează de comunitățile sale care trăiesc în jurul țării și de cele care trăiesc departe, în lume, dar întotdeauna cu respectarea legilor statului în care trăiesc aceste comunități și mizând pe loialitatea românilor care trăiesc în străinătate față de statul respectiv. Excese, sigur, se pot ivi, eu nu am înregistrat, din informațiile pe care le am, astfel de excese, dar este clar că un proces de asimilare a românilor în Ungaria a existat mai ales după 1918, dovadă și cât de redusă este comunitatea românilor care trăiesc azi în Ungaria.

— **Oare** statul român a făcut suficient de mult pentru aceste comunități? Ce ar trebui să facă în continuare?

— Noi am dus o politică de bun simț în raport cu românii care trăiesc în jurul țării și față de statele respective, încercând să nu inflamăm spiritele și să

nu stărnim situații conflictuale într-o zonă care este și așa bântuită de conflicte interetnice. Această politică de bun simț se încadrează bine în contextul exigențelor europene în acest domeniu, dar asta nu înseamnă că nu am fost fermi apărând drepturile românilor care trăiesc în afara granițelor. La nivelul contactelor diplomatice aceste probleme s-au pus întotdeauna ferm, s-au discutat întotdeauna deschis și rezultatele sunt în curs de a le percepe mai bine într-un viitor apropiat. Românii care trăiesc în jurul țării sunt numeroși, ei reprezintă o forță democratică și creatoare importantă care trebuie să servească atât intereselor noastre cât și intereselor țărilor în care trăiesc, într-o mai bună relație reciprocă la nivelul țărilor și națiunilor noastre. Este însă clar că noi va trebui să fim mai atenți și să fim mult mai eficienți în a sprijini aceste comunități românești pentru a-și păstra identitatea, pentru a-și cultiva limba, pentru a-și cultiva tradițiile, în așa fel încât românii din jurul țării și în general românii risipiți în lume să nu dispară în neant, să nu ne putem reproșa peste ani că i-am lăsat să se depărteze de țară, că i-am abandonat și din punct de vedere istoric. Grijă față de situația românilor care trăiesc în jurul țării trebuie să fie mult mai insistentă și mai fermă în perioada care urmează, pentru că noi am rămas și rămânem, prin Constituție, credincioși faptului că românii care trăiesc în afara țării trebuie să fie loiali statului în care trăiesc, având în vedere faptul că statul român asigură minorităților aparținând statelor din jur toate drepturile, la nivelul standardelor internaționale.

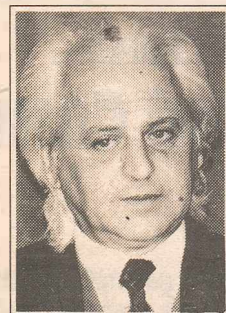
Războiul psihologic trebuie stins, pentru că, de fapt, oamenii se înțeleg foarte bine între ei

— **Odată** semnat Tratatul de bază, vor

dispărea tensiunile actuale și se vor naște relații civilizate și chiar amicale între cele două țări, în perspectiva integrării comune în marea familie europeană? Sau vor rămâne deschise în continuare surse de conflict?

— Eu sper să fim destul de înțelepți ca acest contencios vechi, cu o istorie foarte veche, să se atenueze, respectându-ne reciproc, fără aroganță și fără expresii extremiste din nici o parte, înțelegând că trebuie să conviețuim aici unii lângă alții și unii printre alții într-un mod civilizat și demn, la nivelul exigențelor europene și la nivelul unei societăți moderne pe care încercăm să o construim și unii și alții. Exagerările, exprimările dezordonate, uneori iresponsabile, pretențiile absurde, manifestările cu caracter extremist și tratarea, încă o dată spun, cu aroganță și discriminatoriu a unor etnii față de altele, reprezintă o panoplie de arme depășite de vreme într-un război psihologic, care pot schimba acest război psihologic într-un război cu efecte dureroase și sângeroase.

Pe de altă parte, nu este normal, în lumea în care trăim, ca majoritatea să fie terorizată de minoritate, după cum este de neiertat și inversul situației. Esențial este, la raporturile la care ne referim, că România, într-adevăr, îndeplinește exigențele europene cele mai înalte ale acestui moment, că România a fost, de-a lungul istoriei, o țară tolerantă, generoasă cu minoritățile, cu etniile care au trecut sau au rămas aici, că România nu a dus războaie de cucerire și nici nu are pretenții teritoriale și că, din acest punct de vedere, România trebuie să vegheze, în interiorul ei, ca drepturile individuale ale minorităților să fie respectate la limita reglementărilor internaționale și a bunului simț. Integrarea în structurile europene impune anumite reguli care exprimă posibilitatea de a conviețui benefic unii cu alții și de a ne exprima în existent cu particularitățile noastre specifice, fără ca acestea să fie vreodată atacate și, de asemenea, pentru a

„Eu sunt un optimist, un om care crede în rațiune și bun simț”

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

încerca să transformăm această parte a lumii într-o zonă de stabilitate, de progres și de confort social și uman.

— **Incheierea** Tratatului va asigura stângerea exceselor naționaliste care există acum și într-o parte și în cealaltă?

— În primul rând eu cred că ar trebui studiat cu mult mai multă atenție și într-un mod științific felul în care conviețuiesc astăzi pe teritoriul României sau pe teritoriul Ungariei sau pe alte teritorii, indivizi de diferite etnii în același bloc, în același sat, în aceeași comună, în același oraș. Trebuie studiat mult mai atent felul în care se leagă relațiile dintre oameni din punct de vedere economic, social, profesional, etic, psihologic, pentru a găsi, poate, soluții și pentru felul în care să se trateze aceste probleme la nivel general. Pentru că se dovedește că oamenii, între ei, fiind vecini, se înțeleg foarte bine, dar că sunt anumite spirite care agită mereu anumite revendicări, anumite sentimente de revanșă istorică și unele etnii se tratează unele pe altele cu o anumită aroganță nejustificată din punct de vedere istoric și nici din punct de vedere moral în acest final de secol.

— **Sunteți** optimist în privința semnării Tratatului până pe 20 martie, dată agreată de Consiliul Europei?

— Eu sunt un optimist, în general, sunt un om care crede în rațiune și în inteligența oamenilor care decid aceste mari acte care trebuie să ne încadreze într-o Europă mai unită decât înainte de-a lungul istoriei, pentru ca toate conflictele care au generat atâtea războaie să poată fi prevenite și stinse. Sunt optimist că acest Tratat se va încheia la un moment dat, indiferent de obstacolele temporare care pot interveni, pentru că este, deci, în interesul nostru de a ne afirma, fiecare, identitatea în această Europă unită, fără complexe față de Occident, pentru a ne impune cultura și civilizația într-un viitor care aparține societăților de tip cultural-informațional.

MARIAN GHÎTEANU

Rația de libertate

Să fii „agă”

Așa cum „prietenul tuturor e prietenul nimănui”, tot astfel averea tuturor este averea nimănui, expusă tuturor relelor, poftelor și apucăturilor celor fără de Lege și fără de Dumnezeu. „Afacerea AGA”, luată acum cu înverșunare în vizorul presei, dezvăluie ca într-un manual al eșecului modul în care statul colectivizat, statul-patron, abdică (prin însăși natura sa) de la menirea de protector - zidar și bucătar - al națiunii, menire pe care și-a asumat-o cu proletară înconștiență și nepricepere și a proclamat-o în gura mare, zeci de ani, bătându-se cu pumnii-n piept și totodată-n capul oamenilor! Esența scandalului AGA este aceasta: indiferent de programele și mecanismele concrete ale privatizării, indiferent de calitatea umană a celor implicați, controlul și răspunderea sunt practic inexistente când e vorba de proprietate de stat și când statul (în mod meritoriu, de altfel) ține să nu fie stat polițist. Terorismul de stat în materie de întreprinderi economice a ucis interesul, motivația și inițiativa, a ucis eficiența, productivitatea, bunăstarea; alternativ, „democrația originală” nu e decât un păgubos „laissez-faire” (sat fără câini, mai pe românește) care instaurează anarhia și furtul, pe același fond de ineficiență, agravată însă dramatic. Circulă prin târg o ineptie, cum că democrațiile consumă ceea ce produc dictaturile. Fals! Anarhia consumă ceea ce (nu prea) produce dictatura. Democrațiile produc. Este lecția secolului care stă să se încheie.

De ce ne interesează toate acestea? Pentru a înțelege cine este de vină pentru jaful și traficul de influență din „afacerea AGA”. Trafic de influență, pentru că la cașcavalul AGA s-a năpustit o cohortă cântă frunză și larbă de rude ale demnitarilor, rude dotate, și ele și rudele

lor, cu „de de mil de firme la care trag cu vologile comenzi și contracte; vă dați seama ce-nseamnă să fii „agă”, să ai în stânga o firmă de stat (cu fonduri de la buget - credite, subvenții) și-n dreapta o firmă „particulară” în care nu-și bagă nimeni nasucul. Partea ticăloasă a naturii umane găsește teren deschis. Cine a permis toate acestea? Constituția nu, în cazul demnitarilor; în cazul rudelor, o mică „uitare” în calea pledicii legislative; dacă vrei să lași moștenire urmașilor tăi văcărești o bucată de brânză, legea succesorală are grijă s-o împartă cu precizie de farmacist pe grade de rudenie orizontală și verticală; în cazul demnitarilor oprți de la tentația cașcavalului, Constituția „uită” că ei au rude; lasă că ei înșiși uită că sunt demnitari (vine de la „demn”, „dignitate” și alte asemenea) și se comportă ca ultimii pleșcari...

Și un ultim amănunt. Reputatul Ilie Șerbănescu avansează (într-o aplicată analiză din „Ziua”) ipoteza că scandalul AGA nu e decât o perdea de fum care servește guvernului să încalce FPS-ul. Da, așa este, guvernul vrea să încalce FPS-ul; și este vorba despre un guvern care ne duce de răpă. Și? Schimbă asta datele problemei? Este LEGAL și moral ca demnitarii să-și bage mâinile până la umăr în buzunarele noastre? Noi discutăm nu tehnica privatizării, ci încălcarea Legii! Toată analiza dlui Șerbănescu stă perfect în picioare, e un exemplu de competență, rigoare și spirit pătrunzător. Dar morala publică și șansele noastre sunt la pământ.

EUGEN CHIROVICI ■

... 4. 3. 2. 1 - fâsss...

Părăsind Convenția, PL'93 s-a înscris pe traiectoria proprie

□ O parte din partid rămâne în CDR

Mult așteptata ședință a Consiliului Național al PL '93 a debutat mai târziu decât ora stabilită. Și mai greu s-a intrat în ordinea de zi, care cuprindea chestiuni extrem de importante, precum decizia de a semna sau nu prevederile noului protocol al CDR și alegerea președintelui executiv, această funcție fiind deținută până acum de binecunoscutul deputat Horia Rusu.

Pentru cineva care asistă pentru prima oară la astfel de ședințe ale PL'93, întârzierea cu care au început dezbaterile propriu-zise ar putea părea o simplă chestiune de organizare. Falsă concluzie, având în vedere unele precedente similare, căci și de această dată nodul gordian l-a constituit votul organizației de tineret a acestei formațiuni politice. Comitetul Director, de pildă, era de părere că tinerii trebuie să voteze. Alte voci atrăgeau însă atenția că organizația de tineret nu este încă structurată și deci nu are cum să-și trimită reprezentanți cu drept de vot la ședința Consiliului Național. La acest argument s-a răspuns cu o precizare: tinerii liberali și-au constituit organizația cu exact o săptămână în urmă. Cu alte cuvinte, taman la timp pentru a lua parte la acest important eveniment.

■ În eleganta sală a Hotelului București s-au aflat peste 140 delegați. O cifră mare, s-ar putea spune. Cu toate acestea, au existat numeroase acuze aduse organizatorilor, mai precis Comitetului Director. Printre reproșuri, acela de a nu fi invitat toate organizațiile județene sau de a le fi înformat mult prea târziu: cu numai 12 ore înainte de începerea lucrărilor! Circula informații potrivit cărora majoritatea celor absenți din motivele mai sus amintite fac parte din rândul celor ce contestă conducerea PL '93, reprezentată de domnii Patriciu, Rusu, Zamfirescu.

■ Horia Rusu a prezentat pe scurt Raportul de activitate al Comitetului Director, iar deputatul Călin Anastasiu s-a referit la activitatea grupului Civic - Liberal din Camera Deputaților.

■ Abia apoi s-a încins vârtos atmosfera. Tonul l-a dat alt deputat provenit din PAC, Crin Antonescu. Acesta a criticat aspru actuala conducere, acuzând-o de „tensionarea catastrofală a raporturilor cu aliații politici”. Au urmat puneri la punct, înfierări și, pe alocuri, aprobări.

■ Modul în care s-a desfășurat operațiunea de votare

a ordinii de zi sugera practic și raportul de forțe dintre cei ce doreau rămânerea în CDR și cei ce susțineau retragerea din această alianță. Majoritatea propunerilor venite de la deputați, despre care se știa cu precizie că doresc să facă parte din Convenție au fost respinse cu scoruri absolut identice: 89 de voturi contra, 51 pentru.

■ PL '93 și-a ales noul președinte executiv în persoana celui ce deținea deja această funcție: Horia Rusu (desemnarea s-a făcut înainte de a discuta cel mai fierbinte punct de pe ordinea de zi: rămânerea sau plecarea din CDR). Contracandidatul său s-a numit Octavian Bot, deputat provenit din PAC. Scor final: Horia Rusu, 76,4%, Octavian Bot, 24,6%.

■ Discuțiile pe marginea semnării protocolului CDR au fost deosebit de aprinse. Cei care pledau pentru rămânerea în alianță prezentau argumente solide. Cealaltă parte se amuza și întâmpina discursurile cu râsete. Când le venea rândul pronunțau discursuri populiste, fără substanță. Nici Dinu Patriciu n-a reușit să depășească acest stadiu.

■ „Mă îndoiesc că țărânul din Cucuiești din Deal știe cât de protocol este protocolul Convenției. Dacă vrem să schimbăm ceva, trebuie s-o facem din interior. Doar 1,1% din cei intervievați în ianuarie ar vota cu noi. Asta este realizarea actualei conduceri. Suntem noi aceia care într-un an, călare pe un cal alb, vom crește cât alții în cinci?” Deocămdată această întrebare a deputatului Ioan Ghișe a rămas fără răspuns.

RĂZVAN DUMITRESCU ■
ROXANA STANCU ■

Ajuns la microfon, deputatul Crin Antonescu a oripilat o parte din asistență:

„Eu înțeleg dorințele unor cetățeni. Unii își doresc foarte mult o mașină, alții un papagal, sau un câine de rasă. Dinu Patriciu își dorește un partid cu orice preț. Horia Rusu are și el o dorință: aceea de a fi președintele partidului domnului Patriciu. Noi trebuie să stabilim dacă acest partid face parte din bunurile domnului Patriciu, sau dacă lucrurile stau exact pe dos”.

Suficient pentru a încinge definitiv atmosfera și a face imposibilă orice reconciliere.

Ambii au divorțuri spectaculoase la activ. Astăzi mai divorțează o dată...

În final a fost supusă la vot semnarea Protocolului CDR, adică problema rămănerii în Convenție. Au votat împotriva, deci pentru ieșirea din Convenție, 116 delegați, iar pentru rămânerea în CDR 45 de delegați. După vot, Călin Anastasiu a citit un apel în care, ținând cont de decizia Consiliului de a nu semna Protocolul CDR, anunță formarea unui comitet de inițiativă pentru constituirea unei noi formațiuni politice, desprinsă din PL'93; ea va rămâne în Convenție și dorește fuzionarea tuturor partidelor liberale din CDR. Din comitet mai fac parte Constantin Bălăceanu-Stolnic, Stelian Tănase, Crin Antonescu, Octavian Bot și alții.

„Prin dinamism și vigoare, PL '93 trebuie să însemne opoziția adevărată. Iată de ce vă propun un nou Horia Rusu. În loc de un Horia Rusu tolerant, veți avea un Horia Rusu intransigent” - pasaj din discursul electoral cu care fostul Horia Rusu - fost președinte executiv - a devenit actualul Horia Rusu, nou președinte executiv.

OCTAVIAN BOT: „Pot să vă arăt câți dușmani ne-am făcut cu această conducere, dar nu pot să vă spun câți prieteni”. Octavian Bot l-a mai acuzat pe Horia Rusu că, deși e de loc din Timișoara, filiala PL'93 de acolo nu mai există, iar partidul este la pământ. Cuvintele sale n-au impresionat decât 24,6% din asistență.

...soarele și grija...!

Poliția politică nu vrea să moară. Ea l-a luat în vizor pe Horia Patapievic

□ Acuzat de dl Nicolae Manolescu, SPP-ul neagă că ar fi implicat

Scandalul iscat în jurul lui Horia Patapievic a fost intens mediatizat. Soția sa, Ioana Patapievic, a fost avertizată de băiatul unor vecini că un domn căpitan de poliție se interesează de relațiile familiei Patapievic cu străini și încearcă să o asocieze cu o bandă de infractori arabi. S-a iscat un scandal, personalități culturale proeminente au protestat, s-a vorbit de renașterea poliției politice și s-au organizat conferințe de presă. Nici Poliția, nici SRI nu și-l trec în cont pe misteriosul căpitan, care s-a recomandat Soare. Cu toate acestea, din spusele vecinilor familiei Patapievic, Soare posedă o legitimație de polițist eliberată de Secția 8.

Cine este căpitanul Soare

Chiar dacă sună ciudat, pe căpitanul Soare, după unele surse, îl cheamă chiar Soare și este chiar căpitan! La conferința de presă referitoare la cazul Patapievic, senatorul Nicolae Manolescu dezvăluie că există un căpitan Marius Soare care lucrează la Divizia D a SPP. Mai mult decât atât, domnul Manolescu a pomenit că Marius Soare ar fi înaintat superiorilor săi un raport în care H.R. Patapievic, Sorin Roșca Stănescu și un ofițer de securitate sunt acuzați că ar complota în vederea răsturnării președintelui Ion Iliescu.

Președinția și SPP neagă existența vreunui angajat al lor cu acest nume. După mediatizarea conferinței de

presă, mai multe persoane au prins curaj, astfel că au ajuns la urechile noastre unele mărturii ce ne conduc spre ideea că undeva, cineva încearcă reactivarea și înnoirea structurilor informative ale Securității și că Soare, totuși, există.

Apare din nou stafia Securității

Pe o stradă din centrul Bucureștiului, locuiește mama lui H.R. Patapievic. Unii din vecinii dănei și-au amintit că în noiembrie, anul trecut, au fost și ei vizitați de căpitanul Soare, care, sub pretextul că urmărește o bandă de infractori arabi, i-a rugat să-l informeze despre ce mașini străine opresc pe stradă, cine întreține relații cu străini și cine este proprietar de firmă.

Doamna Mihaela Fulga, mama unui revoluționar mort în decembrie '89, își amintește că nu s-a arătat dispusă să-l supravegheze vecinii, dar că Soare i-a lăsat un număr de telefon pentru a-l contacta în cazul că vede ceva suspect. Ca și în cazul altor familii, căpitanul Soare a arătat, pentru a convinge, poza unui arab, „infractor periculos” care ar avea legături cu persoane de pe acea stradă.

Prin amabilitatea doamnei Fulga, ne-a parvenit portretul robot al căpitanului Soare și numărul telefonic de contact. Am aflat că este vorba de un bărbat cu păr deschis și ondulat, de înălțime medie (aproximativ 1,75 m), destul de voinic, în jur de 35 de ani. La numărul de telefon pe

Horia Roman Patapievic este unul dintre cei mai cunoscuți tineri intelectuali. Asistent la Facultatea de Fizică, nu se mulțumește doar cu științele exacte, ci își dă doctoratul în filosofie și are o activitate publicistică bogată. Eserile din Revista 22 și comentariile de la Radio Europa Liberă l-au făcut cunoscut publicului.

care l-a lăsat, 659.58.80, de câteva zile nu mai răspunde nimeni. Ar fi foarte interesant ca autoritățile în drept să informeze opinia publică al cui este acest număr de telefon.

De la doamna Fulga, vizitatorul s-a îndreptat spre alți locatari de pe stradă, în genere pensionari M.I. Din informațiile noastre, a făcut un popas mai lung în blocul în care locuiește mama lui Horia Patapievic. Pensionarii M.I. nu se îngheșuie să dea explicații privind vizita căpitanului Soare.

Horia Patapievic nu are legături strânse cu Sorin Roșca Stănescu și nici cu vreun ofițer de securitate. Asocierea forțată a celor trei persoane și acuzația de complot nu au absolut nici o bază. În cazul H.R. Patapievic, raportul aberant s-ar putea să fie o inițiativă personală a căpitanului Soare, care a luat drept bune informații date cu rea voință. În mod cert însă, recrutarea de informatori nu este o inițiativă personală a căpitanului Soare. Este foarte posibil ca în România să mai existe zeci și zeci de căpitani Soare, încadrați în structuri de siguranță ale statului, care acționează la ordin, după metodele Securității. Astfel, sunt încurajate turnătorile, se ajunge ca vecini sau prieteni să se spioneze între ei, se întreține un climat de frică și sunt murdărite numele unor persoane care nu convin Puterii. Aceste fapte sunt grave și, mai ales, neconstituționale.

LUCIA ȘTEFANOVICI
TOMA ROMAN Jr.

Patru gorile dau din pumni și picioare

„Naționalistule! Legionarule!”

□ Victima, Alexandru Oniga, este militant al Fundației Culturale „Memoria”

În seara zilei de 20 februarie a.c., în apropierea hotelului „Bucovina” din Suceava, tânărul Alexandru Oniga a fost agresat de patru indivizi neidentificați. După ce i-au proferat injurii și un potop de expresii de genul: „Naționalistule! Legionarule! Te punem noi la punct!” necunoscuții l-au lovit cu pumnii și l-au trântit la pământ, provocându-i o leziune la tâmplă și o ușoară comotie cerebrală.

Dl. Alexandru Oniga, asistent medical la Spitalul Județean Suceava, este cunoscut din mediile sucevene ca un militant activ în organizații cu un pronunțat caracter național: „Pro Basarabia și Bucovina”, „Arboroasa”, Fundația Culturală „Memoria”. Dânsul afirmă că evenimentul relatat ar putea fi un posibil atentat politic, deoarece în ultimul timp a produs acțiuni concertate ale organizațiilor amintite și o dinamizare a activității acestora. În urmă cu o lună, filiala locală a Asociației „Pro Basarabia și Bucovina”, împreună cu Fundația Culturală „Memoria” au expediat ajutoare familiilor grupului Ilașcu în valoare de circa un milion de lei.

Tatăl victimei, dl. Dumitru Oniga, care mi-a încredințat în urmă cu 10 ani un caiet plin cu poezii anticomuniste și anticeaușiste, a fost „găzduit” timp de mulți ani în închisorile comuniste. În prezent, domnia sa este președintele filialei locale a Fundației Culturale „Memoria”.

CONSTANTIN SEVERIN ■

„Să intrăm într'însa!”

La Camera Deputaților, ordinea

de zi e dirijată cu un „Nuu!” hotărât

Să asști la o dezbateră în Camera Deputaților este de multe ori o chestiune extrem de interesantă. Chiar inedită, am putea spune.

Recomandăm cu multă căldură cititorilor noștri să încerce măcar o dată să pășească pragul Parlamentului. Să vină, să vadă și abia apoi să voteze. Să vină într-o luni, de pildă, când se stabilește ordinea de zi pe întreaga săptămână. Să vadă atunci cum se rostogolesc o serie de legi: de pe locul 5 pe 11, de pe 11 pe 7 ș.a.m.d.

Ce-i drept, săptămâna trecută a existat și o... tentantă propunere a unui deputat PDSR: „Să nu mai facem modificări. Să intrăm într'însa (ordinea de zi, probabil - n.n.), așa cum e”. Și au intrat. Au intrat cei de la majoritatea parlamentară, refuzând un lucru de bun simț: discutarea propunerii de completare a Legii nr. 88/1993 (acreditarea instituțiilor de învățământ superior) cu prevederi care să specifice clar ce se întâmplă cu studenții de la facultățile ce nu vor fi acreditate. Să vedem de ce și cum au refuzat.

Liberalii ceruseră procedură de urgență, dintr-un motiv cât se poate de simplu: până pe 15 martie CNEAA trebuie să încheie procedura de acreditare, iar situația studenților trebuie rezolvată până la sfârșitul acestui an universitar. Nu era deci vorba despre o chestiune politică. Trecându-se la vot, am putut vedea pentru câteva secunde un frumos consens. Pentru câteva secunde doar, căci, de pe băncile majorității ce dirijează totul a țâșnit un personaj care, plin de autoritate, a strigat sec: „Nuu!” Brusc, s-au prăvălit ca spicele lovite de seceră (și ciocan) toate mâinile deputaților PDSR.

S-a verificat cu acest prilej încă un adevăr: orice propunere care vine de la Opoziție - indiferent ce conține ea - este respinsă în mod automat de hidosul mecanism de vot marca PDSR-PUNR-PSM-PRM. În schimb, a fost cât pe ce să treacă titlul legii privind accelerarea privatizării în varianta propusă de deputatul PD Gavaliugov, în glumă, de la microfon: „Lege privind anihilarea procesului de privatizare”.

Gavra, care conducea în acea zi ședința, a supus-o automat și grăbit la vot!

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Tratatul româno-ungar

Bătăl 1201 în roata istoriei

În aceste zile se depun, după cum se știe, eforturi în vederea definitivării textului Tratatului de bază româno-ungar. Dificultatea cea mai mare în momentul de față o constituie insistența - de inspirație UDMR-istă - a părții maghiare de a se valorifica în Tratat „Recomandarea 1201 a Consiliului Europei”, și anume articolul 11, care stipulează că „în regiunile unde sunt majoritare, persoanele aparținând minorităților naționale au dreptul să dispună de administrații locale sau autonome adecvate sau de un statut special, corespunzător situației istorice și teritoriale specifice, în conformitate cu legislația națională a statului”.

E de observat mai întâi că legislația națională românească nu prevede nici un fel de administrație locală pe criterii etnice, de autonomie pe criterii etnice ori de statut special pe criterii etnice, astfel că punerea în practică a celor cuprinse în articolul 11 ar fi, oricum, imposibilă. Dar adevărul e că „Recomandarea 1201”... nu există! S-a făcut o astfel de propunere, însă Comitetul de Miniștri al Consiliului a respins-o, așa că „Recomandarea 1201” a luat drumul coșului de hârtii. Și cu asta s-a terminat. Ca document pentru minorități Consiliul Europei a adoptat Convenția cadru, la care atât România, cât și Ungaria au aderat, iscăbind-o. Această Convenție și nu altceva poate constitui fundamentul soluțiilor cu privire la minorități.

ION D. GOIA ■

Adrian Păunescu a cerut și a obținut, în Senat, amânarea hotărârii ca parlamentarii să nu mai facă parte din AGA și CA. Cică să nu se spună că Parlamentul e anexa lui Iliescu. Joacă tare, bălatu'!

Socialiștii (ai muncii, v-ați prins!)

Păunescu și Verdeț vor la rața din coteț

Nici nu a scăpat bine PDSR de pretențiile PUNR de a accede la guvernare că, iată, acum alt partener politic al său ridică vocea. Este vorba de PSM, care după o ședință aprinsă de Comitet Executiv a decis să ceară posturi guvernamentale în eșaloane doi și trei. Ba mai mult decât atât, deputatul PSM Silviu Șomăcu a declarat la conferința săptămânală de presă că PSM nu va vota Legea de accelerare a privatizării dacă PDSR nu acceptă intrarea socialiștilor (ai muncii, v-ați prins!) în Guvern. Problema a fost ridicată și la ultima întâlnire dintre PDSR, PUNR, PSM și PRM. Liderii PDSR au evitat deocamdată să dea un răspuns tranșant. Totuși, cum partidul de guvernământ nu-și poate permite luxul de a pierde un aliat, este previzibil că va ceda și de data aceasta, acordându-i partidului lui Verdeț și Păunescu posturile cerute.

ANTOANETA CARP ■

■ Doru Viorel Ursu a demisionat din Partidul Democrat. Gestul este explicabil dacă ținem cont de disensiunile care existau între deputatul PD și o parte din colegii săi de partid. Inexplicabil este însă misterul în care fostul ministru de interne și-a învâluit demisia, refuzând până în ziua de azi să dea vreo declarație. Doru Viorel Ursu și-a anunțat retragerea și din Comisia parlamentară de Control al SRI. Bine, bine, coace la ceva, dar cât o mai ține închisă în cuptor?

■ Liderii PL'93 și PAC nu au fost invitați să participe la inaugurarea Clubului Liberal de la Suceava, pe motiv că nu au semnat încă noul Protocol al Convenției Democratice. Emil Constantinescu a fost prezent. Remarcăm totuși că, la acea oră, PL'93 și PAC mai făceau încă parte atât din Alianța Civic-Liberală, cât și din Convenția Democratică. Dar mai remarcăm și pasiunea pentru chichițe etico-juridice a „fugarilor”: după ce au trâmbițat în gura mare că or să plece din Convenție, acum fac caz, când li se-nchide ușa, că încă n-au plecat. Ori laie, ori bălaie, domnilor! Fiți băbrați și lăsați fleacurile!

ANTOANETA CARP ■

Turnul Babel

O tragedie globală

Reuniunea de la Copenhaga a reușit să întrunească delegații din 184 de țări dintre care 116 au fost conduse de șefi de state sau de guverne. Un summit atât de reprezentativ, care a abordat un subiect atât de încăpător - „dezvoltarea socială” - este un eveniment. De altfel Juan Somania, un ilustru diplomat chili-an, a lucrat ani de zile pentru a impune organizarea acestei reuniuni mondiale. Desigur, mai importantă decât performanța asamblării conferinței ar fi găsirea mijloacelor concrete pentru ca dezintegrarea socială din lume să fie dacă nu oprită, măcar atenuată. Declarația finală de la Copenhaga, care conține zece mari angajamente, este solemnă, inechivocă, substanțială. Ea recomandă acțiuni nobile și propune eradicarea unor realități groaznice. Rămâne de văzut dacă țările bogate vor accepta în practică și principiul ca 0,7% din produsul lor național brut să se îndrepte spre zonele infernale ale globului. Pentru că, până la urmă, de logistica financiară a abordării dezintegrării sociale depinde totul. Oricum, miliardele de dezmoșteniți ai lumii au putut afla care este, statistic, propria lor realitate. E înfloritoare. Știm.

Kozîrev coafează kalașnikovul

Ministrii de externe ai Franței, Germaniei și Spaniei au compus o troică a bunelor intenții care s-a deplasat la Moscova pentru a face lumină în conflictul cecen. Nu este prima inițiativă în acest domeniu. Semnale care au atestat că Occidentul s-a saturat de măcelul

întreprins „constituțional” în Cecenia au mai existat. La întâlnirea cu omologii săi apusei, Andrei Kozîrev a reiterat poziția Kremlinului: Cecenia este un subiect de politică internă, Dudaev reprezintă o clică de rebeli, explozia din Cecenia poate destabiliza Federația Rusă, destabilizarea Rusiei poate angrena întregul Răsărit, balamucul din Răsărit are un potențial enorm în stare să afecteze grav Apusul. De aici și până la a se cere intervenția NATO împotriva recalci-tranților naționaliști din numeroasele cotoane conflictuale ale Rusiei nu ar mai fi decât un pas. Halal!

Lumea e curioasă, lumea e perversă

În preajma alegerilor prezidențiale din Franța, scandalurile se încăleacă unele pe altele într-o cavalcadă absolut alurtoare. Se scumă în biografii, în pubele, în ungherele cele mai obscure ale culiselor politice. În mod evident, cei mai periculoși candidați sunt și țintele tirurilor concentrice în această uvertură electorală încărcată de toate ingredientele. După ce Le Monde a aruncat câteva petarde de prim calibru în acest front eteroclit, a intrat în joc ziarul cel mai adecvat unor asemenea învâlturi: Le Canard enchainé. Mașina de tocat prestigii a aruncat pe piață o nouă porcărie menită să înfrângă elanul electoral al lui Balladur: averea premierului ar fi incomparabil mai mare decât s-ar putea justifica fie și în condițiile apreciablei sale salarizări. Cabinetul primului ministru a reacționat cu o promptitudine fără precedent: averea imobiliară a premierului aparține, de fapt, soției sale; milioanele câștigate de acesta în 1992 sunt rezultatul unor acțiuni speculative legale; averea sa personală s-a realizat înainte de a accede la fotoliul de prim-ministru; etc. Șeful de cabinet al premierului nu și-a putut reprimă constatarea că „presa este liberă să ceară transparență, dar devine penibilă când impune exhibiționismul”. Asta e. Opinia publică nu e numai curioasă, ci și perversă...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Cui i-e frică de Găgăuzia gonflabilă?

Referendumul organizat pe 5 martie în raioanele din sudul Republicii Moldova cu populație găgăuză numeroasă a dat, după cum era de așteptat, câștig de cauză celor ce au spus „Da”. Va fi deci o „Găgăuzie” autonomă, dar „ca parte integrantă a Moldovei”. Legat de aceasta, luările de poziție de până acum în presa românească mi se par stângace și nelalocul lor. S-a evocat pericolul ca autonomia găgăuză să fie considerată un precedent și impusă ca model. Trebuie într-adevăr să ne fie frică de Găgăuzia? N-avem de ce. Nu că ea n-ar fi nocivă și periculoasă în sine. Ea va da Chișinăului multă bătaie de cap, va crea Moldovei mari mizerii și dificultăți. Dar nu va constitui în nici un caz un model de urmat. Ca „precedent”, ca „model”, Găgăuzia nu înseamnă nimic, iar vremea când provocări și mistificări bolșevice tip Tatar-Bunar deveneau punct de referință istorică și punct de plecare pentru acțiuni politice și militare (totuși) a trecut.

Găgăuzia nu poate fi model, pentru că este în întregime o alcătuire artificială (pe termen lung neviabilă), găgăuzii nefiind decât pionii unor jocuri de interese și planuri ale altora: ale rușilor, în primul rând, pentru a șubrezi poziția Chișinăului, ca să-l poată ține sub ascultare cât mai bine, pentru a conserva prezența rusească și pozițiile privilegiate ale rușilor în Moldova, pentru a face ireversibilă secesiunea transnistriană, pentru a tot ciopârți Moldova astfel încât la o viitoare unire, României să-i revină cât mai puțin. Nu-l de mirare că rușii l-au așezat în permanență și l-au înarmat pe găgăuzi; în fond, constituirea Găgăuziei este tot un Tatar-Bunar, avându-i pe ruși drept principal autor. Interesele Turciei, care consideră Marea Neagră ca un fel de mare interioară turcească și încurajează și sprijină toate populațiile turcofone, oriunde s-ar afla ele, să-și „conserve identitatea”, să ceară autonomia (măsurând deci lucrurile

cu o cu totul altă unitate de măsură decât atunci când e vorba de kurzii proprii), bătaia lungă fiind o „patrie comună”. Interesele ungarilor, care aleargă cu clubote de Peter Schlemill prin cantoanele helvete și prin Tirol după „modele” de autonomie pe care să le bage în ochi României, iar dacă nu le găsesc, sunt gata să pună umărul la fabricarea lor, deci la încropirea de alibiuri, de piese pentru mai târziu. În sfârșit, interesele unor personalități din diverse organisme internaționale. Neîntare de a rezolva conflictul iugoslav la fața locului, pe teren, aceste persoane cred că pot ieși din încurcătură construind alurea (în alte locuri) modele.

Toate acestea s-au unit cu lipsa de fermitate, cu șovăiala, cu bălbăiala Chișinăului (și în bună măsură au și fost determinate de această lipsă de fermitate). Pentru a putea să păstreze puterea, liderii de la Chișinău au mers din compromis în compromis, din concesie în concesie. Găgăuzii (mai bine zis inspirații lor) au sesizat slăbiciunea și au apăsă pedala până la fund. Și așa s-a ajuns la autonomia găgăuză de acum, care-l va costa foarte mult pe Snegur. Fiindcă bulgărele de zăpadă al atomizării Moldovei odată pornit, cine știe unde și cum se va putea opri?

Geza Jeszensky, fost ministru de externe al Ungariei, a declarat în fața Parlamentului de la Strasbourg că autonomia găgăuzilor trebuie să servească drept model și altor state din estul Europei, România fiind prima vizată. Nădejde deșartă. Pentru că, după cum spuneam la început, „modelul” găgăuz este contrafăcut, este nenatural, este fals. Este ca o mireasă confecționată din cârpă și dată cu chinoroz sau ca una simulată pe calculator. Sau, tot la fel, ca o femeie gonflabilă. Să fie la el, acolo! De gustibus...

ION D. GOIA ■

Occidentul joacă la două capete

CIA și Pentagonul sunt în dezacord cu Casa Albă în privința lui Elțân

„Continuăm să repetăm: trebuie să-l sprijinim pe Elțân, trebuie să-l sprijinim pe Elțân! Dar cele petrecute în Cecenia sunt scandaluoase. Iar când ne uităm la televizor și-l vedem pe Elțân cum se comportă, ne bate gândul că nu-l în toate mințile”. Aceste cuvinte au fost rostite de dna Susanna Agnelli, ministrul italian de externe, în timpul recentei vizite în Statele Unite. Întrebată dacă rămânerea în continuare a lui Elțân în fruntea Rusiei este periculoasă, ea a răspuns diplomatic: „Cred că întregul mapamond va ști când să ceară înlocuirea lui”.

Volens-nolens, întregul mapamond începe cu SUA. Ce spun americanii? În șanul actualei administrații există un puternic curent pro-Elțân, care îl are în frunte pe subsecretarul de stat Strobe Talbott, persoană deosebit de influentă, vechi prieten al președintelui Clinton. Sub acțiunea liniilor de forță ale acestui lobby, purtătorul de cuvânt al Departamentului de Stat a trebuit să dezmintă că administrația și-ar fi întors fața de la Elțân: „Datele - a spus el - arată că președintele rus controlează situația și rămâne garantul înfăptuirii reformei democratice și a economiei de piață”. Cu toate acestea, se pare că tendința pro-Elțân de pe eșichierul politic american începe să piardă teren, ca urmare a poziției CIA și a Pentagonului. După cum scrie New York Times, CIA nu mai e sigură că Elțân va putea supraviețui politic multă vreme. Directorul adjunct al acestei instituții, William Studeman, a pus în gardă Congresul că dacă strategia lui față de Elțân va da greș, atunci alte partide îl vor constrânge pe președintele rus să-și dea demisia și să organizeze alegeri anticipate.

Trei „bube” mari

Este vorba fără doar și poate de un proces de revizuire a opticii americane asupra lui Elțân, considerat până acum de neînlocuit. În acest proces pare a fi cuprins și secretarul de stat Warren Christopher. Potrivit unor „indiscreții” provenind de la Comisia pentru externe a Senatului SUA, trei ar fi motivele reexami-

nării atitudinii americane față de Elțân: 1. Starea sănătății (spirituale) a lui și comportamentul său ieșit din comun; 2. Represiunea din Cecenia; 3. Hotărârea de a vinde Iranului tehnologie nucleară și materiale fisionabile, apte de a fi utilizate la fabricarea armelor atomice. Interpelat de șeful comisiei amintite, Christopher a refuzat orice comentariu asupra primului punct: „Ar fi imprudent să fac aprecieri asupra caracteristicilor personale și a stării sănătății unui lider străin”. În schimb, el nu și-a ascuns neînștețarea în legătură cu celelalte două probleme, Cecenia și Iranul.

Legat de aceasta generalul John Shalikashvili, șeful Statului Major al Pentagonului, s-a arătat de acord cu propunerea republicană de a se suspenda ajutorul acordat Rusiei, dacă aceasta nu oprește furniturile militare către Iran (CIA a vorbit chiar de sancțiuni). În atare condiții, nu-i de mirare că președintele Clinton a refuzat invitația de a veni în aprilie la Moscova, pentru a participa la marcarea jubileului victoriei asupra nazismului. A sugerat în schimb o întâlnire la vârf pe la sfârșitul lui iunie, să vadă în ce ape se va mai scălda Elțân între timp.

Așadar, sunt destule semne că Occidentul - în primul rând SUA - continuând să-l sprijine pe Elțân, este serios preocupat și de o alternativă la Elțân. În ce-ar putea ea să consistă e prematur de pronosticat.

ION D. GOIA ■

Eurobarometru

Sondaj de opinie

al Comisiei Europene

□ Economia de piață în mentalitatea Estului

Pentru a cunoaște situația la zi a opțiunilor populației din țările Europei Centrale și de Est precum și din țările CSI, Comisia Europeană a făcut un sondaj de opinie în 18 state din zonele amintite. Românul, optimist din fire, dovedește că este cel mai atașat economiei de piață, dintre toate țările investigate. La polul opus se află Rusia, unde un adult din trei se opune economiei de piață.

Statistica a mai scos la iveală și alte date interesante. Astfel, 51 la sută dintre cei chestionați au declarat că veniturile lor au scăzut în 1994, an de creștere economică relativă pe ansamblul țărilor respective. O altă probă de mentalitate: în timp ce majoritatea celor intervievați din țările CSI consideră că din relația cu UE în ce privește punerea în aplicare a programului nerambursabil PHARE, cel mai mult ar avea de câștigat UE, în Europa Centrală și de Est se consideră că va fi un câștig de ambele părți. Țăranii apreciază în proporție de 58 la sută că vor avea de pierdut de pe urma integrării țărilor lor în UE. Și aici românii sunt cei mai optimiști.

Ce se va alege de optimismul lor știe... cucuveaua.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Time is money

Banca Mondială are timp. Guvernul Văcăroiu nu are bani

□ Împrumutul FESAL se acordă numai când se urnește privatizarea

La ceremonia de investire a guvernului Văcăroiu, printre clinchetele paharelor cu șampanie, ar fi trebuit să i se amintescă premierului că dezastrul românesc s-a datorat unei metode greșite de măsurare a timpului: comuniștii l-au măsurat în cincinale, iar capitaliștii îl măsoară în bani.

Gestionând o economie suferindă și o corupție plesnind de sănătate, centrându-și ploaia de ordonanțe care „acelerează” spre imobilism reforma, Guvernul persistă în înțelegerea greșită a relației timp-bani: România este dependentă de finanțarea la timp a economiei de către organisme financiare internaționale.

Iată de ce, recenta poziție a reprezentantei Băncii Mondiale la București, dna **Amtraud Hartmann**, privind eliberarea celei de-a doua tranșe, în valoare de

250 milioane dolari, a împrumutului pentru ajustare structurală - FESAL - trebuie să îngrijoreze executivul.

Exasperată de evoluțiile din ultima jumătate de an, dna Hartmann a pus punctele... pe ! Discuțiile privind acordarea împrumutului vor începe **numai după adoptarea amendamentelor la Legea privatizării și a funcționării mecanismului de atingere rapidă a obiectivelor stabilite de lege.** Condiția este absolut necesară, dar nu și suficientă; mai sunt necesare: adoptarea legii falimentului, apariția Bursei de valori, privatizarea a cel puțin unei bănci comerciale cu capital de stat, dar și confirmarea în practică a relațiilor cu FMI. Reacțiile nu s-au lăsat așteptate. Surprinzând printr-un discurs acid, prilejuit de încheierea programului „Bună dimineața, România!” (finanțat de americani), președintele Iliescu s-a văzut nevoit să intervină, doar la trei zile distanță, în sprijinul unui guvern prea mic

pentru un război atât de mare. Argumentele președintelui: până la sfârșitul lui '94 au fost privatizate peste 930 societăți comerciale, în care lucrează aproape 300.000 de salariați, deci procesul privatizării nu este blocat. Argument subtil, dacă îl raportăm la angajamentul guvernului de a privatiza peste 2300 societăți. De întârzierea adoptării amendamentelor la Legea privatizării, susține președintele, nu este vinovat Guvernul, ci Parlamentul.

Discursul prezidențial despre reformismul Guvernului și conservatorismul Parlamentului nu rezolvă condițiile de colaborare cu BM și FMI, instituții care așteaptă fapte și nu declarații. Iar la „joaca” Guvernului cu instituțiile financiare internaționale asistă însă, în acest an prefă-electoral, 23 de milioane de chibiți. Care de 5 ani au învățat că și în România timpul înseamnă bani. Bani pierduți...

FLORIN PETRIA ■

Credite germane pentru România, prin HERMES

Societatea germană pentru asigurarea creditelor HERMES a hotărât să majoreze plafonul anual pentru asigurarea exportului spre România la 200 de milioane de mărci germane. Pentru creditele care au fost considerate de Comisia Interministerială din Germania ca fiind demne de a fi asigurate, această sumă va fi garantată de Guvernul Federal, care a precizat că, în cazul revigorării afacerilor cu România, ar fi posibilă o nouă majorare a acestui plafon. O asemenea revigorare este posibilă în primul rând prin proiecte în domeniul infrastructurii, iar pe de altă parte prin derularea unor afaceri de export, în colaborare și cu alte noi bănci particulare românești, care se dovedesc a fi tot mai mult intermediare active între

partenerii de afaceri români și germani.

Până acum, în România, asigurările Hermes s-au acordat numai pentru operațiuni cu Banca Română de Comerț Exterior. Pe viitor, asemenea operațiuni vor putea fi derulate și de către Bankcoop și Creditbank. Întrucât aceste bănci sunt relativ noi, Comisia Germană pentru Credite a fixat pentru operațiuni singulare o limită de 3 milioane de mărci germane, în unele cazuri fiind posibile și derogări. Pentru aceste bănci, durata de acoperire a împrumuturilor pe termen scurt a fost limitată la un an. În cazul unor colaborări fructuoase, termenul poate fi prelungit.

Există și alte bănci particulare române care doresc să fie recunoscute de societatea Hermes. Pentru aceasta este necesară o cerere din partea clientului german, adresată Societății pentru Asigurare a Creditelor din Hamburg, care dorește să colaboreze cu respectivele bănci românești. O comisie interministerială hotărăște apoi, pe baza unor rapoarte comerciale, asupra recunoașterii lor.

Bani, bănci, burse

■ **Chrysler** discută înființarea unei societăți mixte cu **Rocar București**, pentru producția de vehicule utilitare. Să dea Dumnezeu, că Văcăroiu...

■ **Deutsche Genossenschaftsbank** și **BHF-BANK** au vândut participări de 21,5%, respectiv 13,5%, deținute anterior la **Frankfurt Bukarest Bank**, specializată în finanțarea comerțului dintre România și Germania. Cumpărătorul este **Banca Română de Comerț Exterior**, care își mărește participarea la această bancă de la 52% la 87%.

■ În urma unui studiu efectuat de **KRC Research and Consulting**, 45% din subiecții intervievați s-au arătat satisfăcuți de ideea unei economii de piață liberă în România. 77% din subiecți sunt convinși că românii nu se pot îmbogăți în condițiile actuale prin mijloace legale.

■ **Dan Pascariu, președintele Băncii București**, a criticat menținerea monopolului de stat asupra sistemului bancar, prin cele cinci bănci de stat: „Statul deține aproximativ 70-75% prin cele cinci bănci care domină sistemul bancar. În general, prin aceasta, statul este tentat să folosească băncile pentru finanțarea promisiunilor electorale, exemplu fiind cazul băncii franceze de stat **Credit Lyonnais**”, a declarat Dan Pascariu, la seminarul internațional „Privește-ți viitorul”. Pe de altă parte, Dan Pascariu consideră că, pentru a avea succes, Bursa de Valori are nevoie de societăți private care au ele însele succes. Acestea vor avea mai multe șanse de a deveni atractive pentru investitori. Sursa citată a invocat în acest sens experiența celor trei societăți de stat care au fost privatizate prin oferta publică (**Argus, Favior, Siretul**), unde subscrierea acțiunilor contra numerar a fost de numai 2-5% din ofertă, aceasta fiind un eșec. (Mediafax)

Din investițiile străine în Europa Centrală și de Est: doar 2% pentru România !!!

Central European Economic Review publică în numărul din februarie 1995 răspunsurile la un sondaj privind investițiile străine în Europa Centrală și de Est. Fiecare dintre cei 8 economiști de la 8 instituții financiare (Deutsche Bank, ING Bank London, Salomon Brothers Inc., London etc.) „a avut la dispoziție” 1 miliard de dolari pe care trebuia „să-i investească” în zona noastră geografică. Rezultatele sunt următoarele: 2,2 miliarde ar fi plasate în Polonia, 1,9 în Rusia, 1,125 în Cehia, 765 milioane în Ungaria, 400 în Kazahstan, 330 în Slovacia, 325 în Bulgaria ș.a.m.d. România apare doar pe lista lui Philip Poole, de la ING Bank London, cu 70 milioane dolari și în răspunsul lui Jan Vanous de la PlanEcon Washington, cu 25 de milioane, adică aproape 1,2%!! Deprimant, nu?

Și realitatea care e? România a reușit să atragă doar 2% din totalul investițiilor străine realizate în Europa Centrală și de Est! (Mediafax)

Service auto la domiciliu

Firma particulară Electroautoservice din București, condusă de ing. **Aristide Caranda**, unul dintre cei mai mari specialiști din țară în domeniul bateriilor auto, lansează în premieră un nou tip de servicii pentru automobiliști: toți cei ce vor să-și schimbe acumulatorul, să verifice instalația electrică a automobilului, de orice tip ar fi el, să-și înlocuiască alternatoarele, demaroarele, relele etc., să-și facă alte reglări la sistemul aprindere-carburație-tacheți, să-și monteze sisteme antifurt pe mașină pot cheta la domiciliul lor meseriașii care le execută prompt astfel de lucrări. Solicitarea se face printr-un simplu apel la telefonul **223.07.50**; imediat, un echipaj format din specialiști de cea mai înaltă calificare se prezintă cu autoateliere la domiciliul clientului. De remarcă că acest serviciu la domiciliu se face gratuit, clientul plătiind doar costul acumulatorilor și altor piese înlocuite. (Ion Preda)

BANCA ROMÂNĂ DE COMERȚ EXTERIOR SA

BRCE, înființată în 1968, este în prezent o bancă comercială cu caracter universal, cu experiență în efectuarea operațiilor de comerț exterior

BRCE este cea mai bine capitalizată bancă românească, cu participări de capital la bănci mixte din: Paris, Londra, Milano, Frankfurt/Main, Cairo

BRCE dispune de o rețea externă de bănci corespondente în 150 de țări

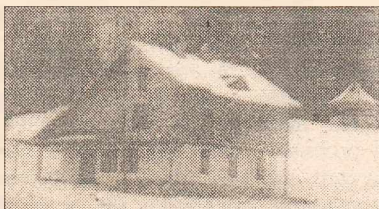
BRCE a dezvoltat într-o scurtă perioadă de timp, o rețea internă de sucursale, situate în importante centre industriale și comerciale: Alba Iulia, Arad, Baia Mare, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Piatra Neamț, Suceava, Timișoara, Turnu Severin, precum și 3 sucursale în București

BRCE este o prezență activă în cadrul comunității financiar-bancare internaționale: membru direct al Camerei de Comerț Internațională de la Paris, membru SWIFT din septembrie 1992, membru al VISA INTERNATIONAL

O bancă dinamică pentru parteneri dinamici!

Sediul central:

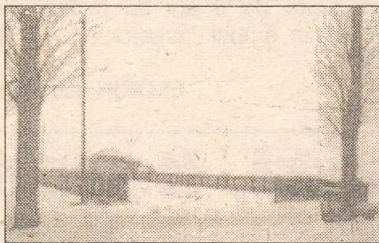
Calea Victoriei 22-24
70012 BUCUREȘTI - ROMÂNIA
Tel.: (+40) 1-614 91 90; (+40) 1-614 73 78
Fax: (+40) 1-614 15 98
Telex: 11235

Vila de la Sucevița
a directorului Pîslaru

Barul lui Horia Grozavu

Terenul pentru viitoarea vilă
a directorului Pîslaru

Poate vă sesizați din oficiu.

domnule Procuror General al României!

„VĂ ORDON SĂ VĂ FACEȚI TOȚI VILE!”

□ „Terminatorul” silvic Gheorghe Pîslaru cumpără tot: miniștri, procurori, polițiști, ziariști

„Ca să dovedim că suntem gospodari, vă ordon să vă faceți toți vile!”, a declarat dl GHEORGHE PÎSLARU, directorul filialei ROMSILVA Suceava, la o recentă întâlnire cu șefii de acolo din județ. Aceasta a fost replica sa la numeroasele articole pe care le-am scris despre corupția inimaginabilă de la această instituție publică.

Întrată sub umbrela protecției a PDSR cu asemenea oameni riscă să se pricopsă cu o „aripă” a viitorilor deținuți de drept a directorului amintit sfidează în continuare prin legile țării! Resursele sale financiare sunt mitate. Cumpără tot: miniștri, procurori, polițiști. S-a ajuns la situația incredibilă de se mai putea publica nici un articol în presa locală! În cadrul filialei a început o campanie de exterminare psihică a presei, rivali ori a celor ce nu-i împărtășesc grotesc și grobian de a acționa. Luarea de la ajuns să fie toată „filosofia” sa de viață.

Semnele acestei „filosofii” sunt vizibile tot: la Sucevița și-a construit în timp recivilă cu foisor pe terenul filialei, evaluat expert la peste 50 de milioane de lei, Suceava și-a cumpărat un teren cu 4 milioane de lei pentru construirea unui alt „transat” din beton și sticlă. Cum a putut acum funcționar de stat atâtea valori în doar 2-3 la această întrebare, Poliția și Parchetul Suceava nu vor să dea răspuns. Sesizare oficiu în urma unui articol de presă se numai la opoziții actualei Puteri...

În timp ce cunoscuta fabrică de r Mobstrat din Suceava este practic oprită lipsă de lemn, directorul Pîslaru este prec de afacerile sale cu firme particulare, exportă masiv chereștea provenită prin sare din fondul forestier de stat. Nun

Polițist victimă...

Un atentat terorist zguduie Suceava

□ Explozia l-a făcut fărâme pe lt. major Mihai Alupoie

La Suceava s-a produs zilele acestea, pe 9 martie, un eveniment de o gravitate extremă: primul atentat terorist, soldat cu victime, care a șocat nu numai populația fostei capitale a Moldovei, ci și întreaga țară. Într-o zonă centrală, la doar 100 de metri de sediile Tribunalului Județean și Primăriei, cineva a plasat o bombă cu magnet sub mașina OPEL CADET nr. 3 SV 2594, aparținând patronului Borș Adrian, din comuna Vadu Moldovei.

În urma unui telefon anonim, în zona respectivă s-a deplasat un echipaj mixt, alcătuit din cadre ale Poliției, MAPN și SRI. Dar operațiunea de dezamorsare a bombei a eșuat, soldându-se cu un tragic bilanț: un mort transformat într-o „ploaie” de bucăți de carne - lt. major Mihai Alupoie, în vârstă de 32 de ani, de la serviciul de arme și muniții al Poliției Județene - și 5 răniți, aflați acum în spital în afara oricărui pericol. Aceștia sunt: ofițerul de poliție Moraru Gheorghe, subofițerul Todraș Constantin, tot din cadrul poliției, apoi ofițerii Frăsineanu Dan și Abuhălesel Ioan, aparținând de MAPN, precum și patronul Borș Adrian. Dimensiunile tragediei pot fi descrise în câteva cuvinte cutremurătoare: fragmente din oasele tânărului ofițer făcut bucăți s-au transformat în adevărate schije care au penetrat trupurile răniților. Surse din Poliție susțin că bomba de proveniență necunoscută a explodat în mâinile tânărului ofițer Mihai Alupoie deoarece era prevăzută cu două sisteme de declanșare. Unii martori oculari afirmă că era prevăzută cu o mică antenă, deci era teleghidată.

Explozia s-a produs la ora 13.00, la doar 20 de metri de troița dedicată martirilor rezistenței anticomuniste din Bucovina. Inițial, AFDP filiala Suceava hotărâse să officieze în acel loc și în aceeași zi o slujbă de pomenire începând cu ora 12.00. O inspirată hotărâre sau Providența au făcut ca această ceremonie comemorativă să fie transferată la biserica Sfântul Nicolae. Transferul a fost anunțat public în presa locală în ziua de 8 martie a.c., deci s-ar putea afirma că atentatul nu i-ar fi vizat pe participanții la slujba de pomenire. Dl Ioan Marchidan, președintele AFDP filiala Suceava, susține însă că locul și ora atentatului nu au fost alese întâmplător, ci a existat intenția unui avertisment. Urmarea a fost tragică.

Ne întrebăm de ce tergiversează Ministerul de Interne numirea noii conduceri a Poliției județului Suceava? Se știe că, în urmă cu peste trei săptămâni, atât dl colonel Constantin Savu, șeful Inspectoratului Județean de Poliție, cât și adjunctul său, dl colonel Mircea Rață, au fost destituiți din funcție, împreună cu alți ofițeri. Aflată în dificultate, Poliția suceveană se confruntă chiar la ora redactării acestui material cu probleme legate de asigurarea protecției unor importanți lideri ai Opoziției prezenți la Suceava: dl Emil Constantinescu, președintele CDR, precum și domniile Dinu Patriciu, Viorel Cataramă, Mircea Ionescu-Quintus, Nicolae Cervei, Stelian Tănase ș.a.

Vești de ultimă oră (ediția noastră s-a încheiat sâmbătă - n. red.) îl indică drept autor al actului terorist pe Nicolae Pralea, apropiat soției lui Adrian Borș. Motivul se presupune a fi răzbunarea, pentru că Adrian Borș se află în proces de divorț.

CONSTANTIN SEVERIN ■

... polițist călău

Comuna Curcani cunoaște și ea un scandal: suspendarea abuzivă din funcție (situația urmărează a se clarifica la tribunal) a dlui Alexandru Ștefan, secretarul Consiliului local, „eveniment” comentat și de revista noastră la vremea respectivă. Dacă eliberarea din funcție, prin ordinul nr. 279/7.06.1994 al prefectului de Călărași, ar fi „eliberat de necazuri” pe săteni, s-ar mai fi putut trăi în liniște în Curcani... Dar nu, lucrurile stau exact pe dos, „grație” șefului de post, plutonierul DINU ION. Să vedem ce declară dl Alexandru Ștefan.

„Dinu Ion a venit în Curcani de mai bine de 17 ani și s-a instalat ca... dictator. Nimic nu mișcă în localitate fără știrea și aprobarea lui. El dirija absolut toate treburile. Pe cine dorea, salva, pe cine nu, intra în pușcărie. Relațiile dintre noi au devenit tensionate încă din momentul în care eu am fost angajat ca salariat al primăriei (1986), statistician, responsabil cu starea civilă. Tot timpul venea și-mi cerea să-i fac fel și fel de favoruri. L-am refuzat permanent, invocând legile în vigoare. Mereu mă amenința, direct, pe față: «Nu faci, de mâine nu mai ești!» Era obraznic, bătea cu pumnul în masă, ridica glasul. Nu am mai putut răbda și m-am plâns primăriei de atunci, Iosif Ioana. Vedeți, aceasta avea mâinile legate tot de către Dinu Ion. El o depistase făcând bișniță cu bijuterii din aur aduse de către soțul său, șofer pe TIR. În sfârșit, să revenim la zilele noastre.

După Revoluție, am fost practic «silit» de săteni să accept postul de secretar al Consiliului Local. Din nou, drumurile noastre se intersectează... Este de notorietate faptul că Dinu Ion a început să coopteze diverse persoane certate cu legea: derbedei, pușlamale ce aveau ca meserie furturile, spargerile, tâlhăriile. L-a transformat în informatori, trecându-le cu vederea repetatele abateri. Mandache Lucian, Costache Ion, Tudoran Sebastian, Matei N. Alexandru, Dumitru Nicolae ș.a., unii având multiple condamnări la activ, au fost puși să mă șicaneze aproape zilnic. Solicitau lucruri imposibil de obținut, doar-doar m-oj enerva și le-oj furniza motive să mă plesnească. Încă din toamna anului 1990 și chiar în 7 decembrie 1991, l-a trimis la mine pe Copăcel Ilie, care, cu un cuțit, a încercat să mă omoare, pe motiv că nu mă dorește secretar al primăriei. Sesizări am făcut și la ex-prefectul Lucian Sturzu și la comandantul Poliției, Zane Ion. Nimeni nu a luat nici o măsură.

Tot ce vă povestesc dv. am relatat cu lux de amănunte și col. Rusu Stoian, cel ce a condus ancheta IGP din decembrie 1994. „Delegația” era alcătuită din 10-11 ofițeri superiori. Ei au anchetat 20-30 de persoane. Mărturiile au fost cutremurătoare, oamenii au prezentat și acte doveditoare. Cu toate acestea, Dinu Ion a fost scos basma curată. Ce fapte nu l-au convins pe col. Rusu: împușcarea, ziua în amiaza-mare, a lui

Pe plaiurile natale, șeful de post D... bate, torture...

□ Secretarul primăriei dl Alexandru

Lican Ion, în picior, pe motiv că a tul tul particular și nu s-a oprit la soma rămas handicapat. Sau cazul Barbu comuna Șoldanu, bătut în ultimul hal, tuberculos în faza finală. În vara omul a transportat cu căruța proprie duble de porumb ce aparțineau cioban, care aranjase să le vândă un din Curcani. Când să părăsească oprit Dinu, i-a dus la post, zicând că porumbul și i-a torturat cumplit: le-a pus mâini și la picioare și i-a pus pe „rotă” apă și-i bătea crunt... În luna iulie, porumbul pe câmp, iar ciobanul avea act Porumbul nu era furat...

Șeful de post este prieten la catara tul primar al comunei, Viziru Petre seama, Viziru era achizitor de animale și toate „datoriile” lui Dinu se achitau. La nici trei săptămâni de la instalare în funcție, în martie 1992, Dinu a rămas singur în sediul Primăriei. Da niște texte, când mă trezesc în întunec, șeful de post și încuiase ușa. M înjurături, mi-a pus pistolul în pie amenințat că-mi zboară creierii dacă nu renunț la funcția mea. Am relații, se lăuda. Îți dau foc la casă. Mi-a trebuit o oră să-mi revin. Mă mir că nu am făcut infarct.

Eu știu că sunt incomod, pentru că nu suport necinstea și nu admit încălcarea legilor. De aceea m-au și înlăturat, știu prea multe, am acte doveditoare”.

Semnălele din...

Alexandru împotriva mafiei - Del

ariați de la unitățile de exploatare forestieră
stat se plâng de concurența neloială exerci-
t de către **Romsilva** și de șicanele direc-
tului Pîslaru, care face în schimb temenele în
unor pirai ai exportului de cherestea. El le
de pădurile noastre la prețuri derizorii, pro-
il în schimbul unor comisioane consistente.

mult, unele surse susțin că o parte din
restea, obținută astfel la prețuri mici, este
ționată de o firmă din Germania, în
ele cărele se află filca sa de acolo. Ați
ărit la TVR 1 odissea celor 23 de vagoane
cherestea de fag, încărcată la Cacica și
nută la vamă. Ei bine, circa 8 vagoane
veneau din bușteni tăiați în ocoalele silvice
a Humorului și Fălticeni, unde Gh. Pîslaru
șefi de încredere, care și-au construit și ei
imense în ultimii ani. Alți șefi de acolo pe
e mizează acest terminator al pădurilor
ovinene sunt **Grozavu Horia**, de la Adâncata
re și-a construit un bar în Suceava, deși
a aprobare de la primar **doar pentru**
plasarea unuia cloșc metalic, și **Cotoară**
ru, din Solca. Toate „jocurile” din teren le
e **Pantelluc Vasile**, fost activist și membru
SR, șeful Gărzii Forestiere, iar „terminatorul”
nează și încasează.

șadar, PDSR-ul local ne impune cea mai
nplită formă de tiranie: dictatura corupției.

CONSTANTIN SEVERIN ■

ministrului de interne,
terorizează sătenii:
nenință cu pistolul
comunei Curcani,
face dezvăluiri
rătoare

Polițaiului nu-i plac ziariștii

Ne-a fost imposibil să discutăm cu șeful de
post. După ce ne-a primit, extrem de... rece,
ne-a cerut buletinele și a ordonat unui slujbaş
conștiincios să ne ia toate datele, inclusiv
adresa. Apoi, a refuzat orice dialog, pe motiv
că nu aveam aprobarea IGP-ului...

De ce tace IGP-ul?

Cu toate abuzurile comise, cu toate că a
instaurat teroarea în comuna Curcani, șeful de
post este încă bine mersi.

Se pare că relațiile extrem de sus-puse cu
care se laudă își fac datoria. Cei de la IGP
chiar n-au văzut și n-au priceput nimic? Cât
timp va mai trece până când va fi înlăturat
torționarul? Cine și de ce se teme de Dinu Ion?

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

postului de poliție
ataca cu pistolul
evenit secundul polițistului
unui să-și apere
din Curcani

presionează

secretar
pistolul în piept:
/

Fotografi de Elena Ghiera

Nedelciu Floarea,
arătând ce i se va
fura cu acte false

Reprezentanții
familiei Popa, cei
ce se laudă cu ce
și cât au dat ca
să li se facă
„dreptate“

Cum aplică legile Tribunalului Județean Călărași

Furt „legalizat” prin sentință civilă

Comuna **Curcani** din județul **Călărași** și-a câștigat
un trist renume tocmai prin abuzurile săvârșite de
mai marii ei, fărâdelegi care au stigmatizat și
traumatizat oameni nevinovați. Acolo, locuiește, din
primăvara anului 1988, familia **Nedelciu Dumitru și**
Floarea. Alungați de buldozerele ceaușiste din satul
de baștină Sălcioara, cumpără, cu act autentic
(1812/14 iulie 1988), de la familia Popa Gheorghe
și Elena, o casă. Conform legislației în vigoare la
acea dată, ei devin proprietari pe 250 de metri
pătrați, curtea (2400 de metri pătrați) revenind
statului. Numai că foștii proprietari nu renunță cu
una cu două la o dărâpănătură ce stă să se
prăbușească în curtea familiei Nedelciu, conside-
rând-o, încă, proprietate personală. Revoluția prinde
cele două familii luptându-se prin tribunale.
Judecătoria Oltenița dă soluția prin sentința civilă
772/28 iunie 1990, certificând faptul că familia
Nedelciu este proprietara terenului de 2400 de metri
pătrați și că acțiunile samavolnice ale foștilor pro-
prietari limitează abuziv folosirea normală a curții
imobilului. Bine ar fi fost ca lucrurile să se oprească
aici! Iată ce ne declară dna Nedelciu Floarea:

„Justiție” cu acte false,
mită și morți trecuți
„prezent” la judecată

„Viața mea a devenit un calvar. Familia Popa și-a
pus în gând și a și reușit să-și bată joc de munca
mea, de realizările noastre. Folosind acte false, a
obținut o hotărâre judecătorească, **sentința civilă**
nr.44, din 20 decembrie 1993, a Tribunalului
Județean Călărași, în dosarul 1066/1993, prin care
practic eu pierd dreptul asupra terenului din curte și
pe deasupra trebuie să și dărâm o parte din casă
(nouă, reconstruită), ca să rămân proprietară asupra
a 250 de metri pătrați.

Am dovedit că actele erau false, iar cel ce le-a
eliberat, Mănescu Victor, a și fost sancționat pe linie
administrativă, prin ordonanța emisă la 10 august
1993, în dosarul 653/P/1993, de către Procuratura
Oltenița. Cu toate că am prezentat absolut toate
actele posibile, dovedind că suntem proprietarii
terenului în litigiu (ordinul Prefecturii județului
Călărași, adeverințe de la Consiliul Local Curcani,
acte la zi privind plata impozitelor etc.), **Curtea de**
Apel București, secția a III-a Civilă, dă decizia civilă
nr. 761 din 19 mai 1994, în dosarul 573/1994, prin

care respinge ca nefondat recursul nostru împotriva
nedreptei hotărâri a Tribunalului Județean Călărași.

Irevocabil, am pierdut dreptul de proprietate
asupra curții mele și am fost obligată să plătesc
100.000 de lei cheltuieli de judecată. Cum nici bani
nu mai am, executorul mi-a sechestrat butelia și
aragazul. Pe unde n-am fost... Chiar și la Ministerul
Agriculturii mi s-a dat dreptate. Dar ce folos?
Familia Popa se laudă peste tot cât și cui a dat ca
să obțină ce-a vrut. Di Popa Gheorghe a decedat,
dar este trecut prezent la judecată.

Acum am găsit o avocată foarte bună și am
deschis o acțiune în revendicare la Tribunalul
Oltenița”.

Concluzia procurorului: instanțele au greșit

Că familia Nedelciu are dreptate este clar. Mai
grav însă este faptul că instanțele judecătorești
încalcă, practic, Constituția României, nerespectând
dreptul fundamental la proprietate. Concluzia
aparține dlui procuror **Vasile Topârceanu**, de la
Procuratura Oltenița:

„Instanțele judecătorești au greșit fundamental,
dând hotărâri vădit nelegale și netemeinice, însă ire-
vocabile, deci imposibil de atacat în cadrul actualei
legislații. Ele au interpretat greșit art. 8 din Legea
42/1990 și art. 22 și 23 din Legea 18/1991. **Art. 8**
este clar: proprietarul unei case devine proprietarul
terenului din jurul acesteia, cu condiția să nu
depășească 6000 de metri pătrați. Art. 22 din Legea
fondului funciar îl consfințește: cel ce beneficiază de
art. 8 rămân proprietari și nu se pune problema ca
foștii proprietari să revendice terenul din curte.
Familia Nedelciu, în aceste condiții, și-a pierdut,
pentru totdeauna, un drept fundamental, cel la pro-
rietate. Nimeni nu i-l va putea returna vreodată!
Asemenea lucruri sunt posibile căci, vedeți,
judecătorul este suveran, judecând după propria sa
conștiință, nu poate fi controlat ierarhic și poate fi
cenzurat doar printr-o cale de atac. În acest caz,
atacul este imposibil. Femeia va fi obligată să
dărâme o parte din casă.

Concluzia mea este că aplicarea incorectă a Legii
fondului funciar a creat prejudicii, la nivelul țării,
comparabile cu distrugerile provocate de cel de-al
II-lea război mondial”.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII 13 - 19 martie 1995

TELE
abc

Cuțitul în spate

Puternicul sărac

Poate ai uitat în ce țară trăiești... Să nu spunei că m-am trezit eu să fac pe deșteptul și că știți. Sunt convins că, luat de apa treburilor zilnice, ai uitat în ce mahala sordidă conviețuim.

Umbliam cu cuțitul în spate, printre blocuri mohorâte, pe șosele desfundate, în care liniile de tramvai par niște carii netratate, printre cuțit de tablă ruginită, pe lângă mormane de gunoi și tarabe nespălate; umbliam liniștiți de parcă toată omenirea ar fi așa. Or fi și părți de lume mai rele, le știm, dar noi aspirăm la cele mai bune, la țările curate și prospere. Știți care e distanța dintre noi și ei? E distanța dintre săraci și bogății.

Știți cine le unește? Puternicul zilei. Doar el poate trăi duplicitar cu adevărat. Astăzi vă explic de ce. Și într-o țară săracă, precum a noastră, puternicul zilei trăiește bine. Nu atât de bine ca un puternic al zilei din America sau Anglia, dar - oricum - mai bine ca dumneavoastră, cel care citiți. Mulțumit de diferență, cel puternic acceptă să vă reprezinte pentru a trăi mai bine. După mintea mea, puțin puternicul săraci pot spune, cu mâna pe inimă, că acceptă funcțiile pentru a fi utili țării. El le acceptă, în primul rând, pentru că le sunt utile lor. El se vând pe nimic, pentru că plăta e săracă. Rar de tot se dau tunuri.

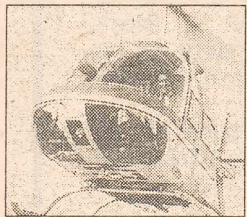
În perioada interbelică, în România erau scandaluri serioase: afacerea Malaxa, afacerea Skoda, afacerea căli forate București - Giurgiu. Astăzi sunt o mulțime de cluburi mărunde.

V-ați convins că ne conduc niște oameni săraci? Eu aștept să ne conducă unul care pot fi greu cumpărați. Cu sume uriașe. Deocamdată, sărăcia e considerată o virtute. Și nu e decât semnul lenel, prostiei și insuccesului. Căsa ce n-ar trebui să vă dorți.

MIHAI TATULICI ■

LUNI 13.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu; 10.00 Știri; 10.10-14.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: **Batman** - ep. 32; 18.30 Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 10 - Fixarea prețurilor pentru produse și servicii; 19.00 Mafalda - emisiune de Radu Coșarcă; 20.00 Film serial: **F.B.I.** - ep. 14

La uzinele care produc combustibil pentru rachetele militare și pentru cele spațiale are loc un act de sabotaj. Este o acțiune similară sau un atac dirijat de o putere străină, vizând sistemul american de apărare? Răspunsul îl veți afla în episodul din această seară.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: **Vednii** - ep. 14;

Sid ajută o tânără care făcea autostopul și e acuzat de viol după ce refuză să se lase șantajat de aceasta. **Richard** se oferă să îl apere, dar **Karen** nu are încredere în el și angajează alt avocat.

22.25 Țara nimănui „Indiferența multilateral dezvoltată”, reporter Valentin Boeru; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Cornel Nistorescu; 23.30 Cartea de citire... în lectura actriței Ruxandra Sireteanu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MARTI 14.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu; 10.00 Știri; 10.10-14.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: **Batman** ep. 33; 18.30 Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 11 - Verificarea inventarului; 19.00 Ralf-show - Poluarea - o politică națională? - emisiune de Mihaela Cutuș; 20.00 Film serial: **Trăiește-ți visul** - ep. 14

Pe insula misteriosului milionar, **Di Roarke**, visele se împlinesc, **Harry Beamos** vrea să fie cel mai norocos om din lume, iar **Edith Garvey** dorește să ajungă o renumită cântăreață de cabaret.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: **Vegas** - ep. 56

Vinnie și **Art**, doi criminali new-york-ezi, sosesc la Vegas după ce-și ispășesc pedeapsa de patru ani pentru jaful unei bănci. Aici dau de **Blinzer**, fostul lor coleg de spargere, căruia îi cer suma de 50.000 de dolari, cu care actualul ajutor al lui **Dan Tanna** plecase atunci de

la locul faptei. Pentru a-i forța mâna, cei doi răufăcători amenință că îl vor ucide pe **Dan Tanna** dacă nu le aduce banii până a doua zi la prânz. O reîntâlnire cu celebrul actor Tony Curtis, în rolul atât de simpaticului Phillip Roth.

22.25 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Carmen Bendovski; 23.30 Cartea de citire... în lectura actriței Ruxandra Sireteanu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MIERCURI 15.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu; 10.00 Știri; 10.10-14.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: **Batman** - ep. 34; 18.30 Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 12 - Dobândă simplă; 19.00 Primul pas - emisiune de Livia Pop; 20.00 Film serial: **Echipa de șoc** - ep. 14;

Prietenie, respect reciproc, curaj, profesionalism, umor și simț al aventurii fac din cinci camarazi o echipă imbatibilă. Deoarece **Echipa de șoc** luptă numai pentru cauze drepte, ea nu va lăsa nici un caz nerezolvat. În acest episod se va confrunța în mod dramatic cu clanul **Watkins**, care terorizează un mic orașel.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: **Kung Fu** - ep. 15;

Colindând lumea în căutarea fratelui său, **Calne Kwal Chang** se va împrieteni cu un bătrân indian, pe nume **Vechiul Războinic**.

După mai multe aventuri, cei doi vor ajunge într-un loc sacru unde bătrânul indian s-a născut și unde dorește să fie înmormântat.

22.25 Țara nimănui - Proprietari fără proprietate - reporter Dan Pleșa; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Horia Alexandrescu; 23.30 Cartea de citire... în lectura actriței Ruxandra Sireteanu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

JOI 16.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu; 10.00 Știri; 10.10-14.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: **Batman** - ep. 35; 18.30 Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 13 - Facturi și reduceri bancare; 19.00 REPORTER TELE 7 - Români încercând cucerirea Americii (II) Documentar de Mihai Tatulici - Manipulatorii friicii (II) Reporter Tudor Artenie - Turcia - prejudecăți, paradoxuri, impresii Reporter Carmen Bendovski; 20.00 Film serial: **Femela fantastică** - ep. 13;

În acest episod o vom întâlni pe **Femela fantastică** în ipostaza neobișnuită de actriță. Inteligența, imaginația și o putere supraomenească o vor ajuta să finalizeze cu succes o misiune periculoasă.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: **K.I.T.T.** - ep. 15;

Un ziarist implicat în cercetări asupra unui subiect secret pentru un articol este găsit mort.

Michael împreună cu fiica victimei încearcă să dezlege misterul morții sale, și trec prin numeroase primejdii, fiind mereu salvați de intervențiile miraculoase ale extraordinarului **K.I.T.T.**

22.25 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Bogdan Teodorescu; 23.30 Cartea de citire... în lectura actriței Ruxandra Sireteanu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

VINERI 17.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu; 10.00 Știri; 10.10-14.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: **Batman** - ep. 36; 18.30 Film documentar: **Portrete** - ep. 4 - Pădurarul - Veterinarul; 19.00 La EST de VEST - emisiune de Radu Budeanu; 20.00 Film serial: **Renegatul** - ep. 10

Jack Vamell, polițistul de la care învățase meserie **Reno Raines**, este ucis din ordinul unui din baronii mexicani ai drogurilor, **Hector Ortega**. Reno promite văduvei fostului său coleg că va pune mâna cu orice preț pe asasinul soțului ei. El și Bobby Șaseasasini pornesc pe drumurile prăfuite ale țării aztecilor, spre satul Chula Negra (Frumusețea neagră). Odată ajunși aici, nu mare le va fi surpriza când...

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: **Hotel** - ep. 15; 22.25 Țara nimănui - Privind înapoi cu... mândrie? - Reporter Dan Pleșa; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Mihai Tatulici; 23.30 Cartea de citire... în lectura actriței Ruxandra Sireteanu; 23.35 Film serial: **Evadatul** - ep. 11

Un bilet pentru Alaska
Sub numele de **Larry Talman**, **Richard Kimble** se îmbarcă la bordul vasului „Alaskan Star”. Destinația lui este Alaska, iar obiectivul lui este acela de a câștiga într-un timp scurt o sumă mare de bani pentru a duce mai departe cercetările în căutarea asasinului soției sale.

0.25 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.25 Staruri pentru totdeauna; 2.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

SĂMBĂTĂ 18.03.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20-10.10 Reluări; 11.00 Magazinul femeilor - emisiune de Liana Cojocaru; 12.00 Chestiunea zilei (r) - emisiune de Mihai Tatulici; 13.00 Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu; 15.15 Staruri în concert - Paul Simon - partea I (r); 16.00 Desene animate: **Familia Addams** - ep. 21; 16.30 Film serial: **Renegatul** - ep. 10 (r); 17.20 Țara noastră - Mestecănișul de la Reci - reporter Tudor Artenie 17.30 Dialoguri politice cu Viorel Gaiță - invitat: Varujan Vosganian; 18.00 Desene animate: **Batman** - ep. 37; 18.30 Film serial: **Alf** - ep. 14

Alf însoțește familia Tanner într-o scurtă vacanță în aer liber. Când **Willie** își pierde răbdarea cu **Alf**, micuțul extraterestru își găsește liniștea în pădure. Dar **Willie** va regreta că s-a înfuriat și pornește în căutarea lui. Între timp **Alf** e găsit de doi vânători care cred că blana lui o să le aducă un câștig frumuseț.

19.00 Interzis bărbatilor - emisiune de Anca Fusariu; 20.00 Film serial: **Dinastia** - ep. 14;

În acest episod vom urmări consecințele verdictului în procesul **Blake**: condamnarea la doi ani închisoare, cu punerea în libertate sub supraveghere. **Kristle**, soția lui, se reîntoarce la el, dar fiul lui nu reacționează la fel. Cum? Veți afla în această seară.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: **Miami Vice** - ep. 15

22.30 VIVA TELE 7 - emisiune de Alex Preda; 23.30 Film serial: **C.H.I.P.S.** - ep. 12; 0.20 Staruri în concert **Main street jazz** - partea I; 0.50 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

DUMINICĂ 19.03.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20-10.10 Reluări; 11.00 Salonul artelor - emisiune de Anca Fusariu; 13.00 Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu; 15.15 Staruri în concert - Paul Simon - partea II (r); 16.00 Desene animate: **Familia Addams** - ep. 22; 16.30 Film serial: **Dinastia** - ep. 14 (r); 17.20 Țara noastră - Peste Lacul Snagov - Reporter Rodica Pavel; 17.25 Cutia muzicală - emisiune de Andrada Moga; 18.00 Desene animate: **Batman** - ep. 38; 18.30 Film serial: „**Prințul din Bel Air**” - ep. 16; 19.00 As Show - emisiune de Cornel Todea; 20.00 Film serial: **Falcon Crest** - ep. 14;

Castelul de cărți

Planurile **Angelei** în legătură cu **Lance** sunt în pericol. **Lance** se duce să lucreze la ziarul bunicului său, iar **Melissa**, viitoarea lui soție, are o idilă cu **Cole**.

Între timp, secretul morții lui **Jason**, păstrat cu strânsnicie, este descoperit.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film artistic: **Parasutisti** (SUA, 1960) Cu: Burt Lancaster, Deborah Kerr, Gene Hackman Regia: John Frankenheim; 23.20 Nocturnă pe 16 mm - emisiune de Mihaela Rădulescu; 0.20 Staruri în concert: **Main street jazz** - partea II; 0.50 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7 abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

Kappa
SERVISIM-SR

SELECȚIUNI DIN PROGRAMUL TV- CABLU KAPPA

LUNI 13.03.1995

18.30 MASCA MORȚII; 21.00 POVESTIRILE UNCHIULUI TIMBERWOOD - ep. 5 (desene animate SUA 1991) TWIN PEAKS - ep. 5 - serial polițist SUA Muzică: PINK FLOYD - Coloseum

MARTI 14.03.1995

18.30 IMPERIUL SOARELUI; 21.00 ZĂVORUL - thriller 1991 PRELUAREA PUTERII (III) - SF SUA 1992

MIERCURI 15.03.1995

18.30 PĂMÂNTUL TĂCUT; 21.00 POVESTIRILE UNCHIULUI TIMBERWOOD - ep. 6 (desene animate SUA 1991) TWIN PEAKS - ep. 6 - serial polițist SUA Muzică: EDDY GRANT

JOI 16.03.1995

18.30 HĂITUIALA; 21.00 ÎN DIRECT DE PE SCAUNUL ELECTRIC - thriller SUA 1992 RĂZBUNAREA NINJA arte marțiale SUA 1991

VINERI 17.03.1995

18.30 WITNESS; 21.00 POVESTIRILE UNCHIULUI TIMBERWOOD - ep. 7 (desene animate SUA 1991) TWIN PEAKS - ep. 7 - serial polițist SUA Muzică: SHEENA EASTON

SĂMBĂTĂ 18.03.1995

19.00 CAMERA CU VEDERE; 21.00 NOROCUL SOLDATULUI - acțiune SUA 1991 24.00 Fantezii sexy - sexy SUA 1991

DUMINICĂ 19.03.1995

19.00 SUNTEM ȘAPTE - ep. 3 21.00 CAPETE RAPE - acțiune SUA 1992 NEINVITAT - horror SUA 1992

LUNI 20.03.1995

18.30 RAPORT CĂTRE COMISAR; 21.00 POVESTIRILE UNCHIULUI TIMBERWOOD - ep. 8 (desene animate SUA 1991) TWIN PEAKS - ep. 8 - serial polițist SUA Muzică: „QUEEN at Wembley stadium”

Eveniment

A reapărut o revistă de excepție: SECOLUL 20

□ Acest număr este dedicat culturii suedeze

Revista **Secolul 20**, „firav canal de legătură cu cultura lumii” (G.Liiceanu), ne obișnuise cu deviza caragialiană „apare când iese de sub tipar”, datorită lipsei de fonduri și de subvenții. Revista a reapărut, prin strădania colectivului redacțional condus de Ștefan Augustin Doinaș, cu un număr dedicat culturii și spiritualității suedeze. Beneficiind de sprijinul direct al ambasadei

acestei țări la București și de aportul decisiv al poetei româno-suedeze Gabriela Melinescu, acest număr este un minunat eșantion al culturii suedeze. La lansarea de la Ambasada suedeză, într-o minunată ambianță, au rostit alocuțiuni ambasadorul acestei țări la București, Excelența Sa dl Ragnar Ångeby, precum și Laurențiu Ulici, președintele Uniunii Scriitorilor, Gabriel Liiceanu, Andrei Pleșu. Ștefan Augustin Doinaș a anunțat un ambițios plan privind noile apariții ale revistei. Să fie într-un ceas bun!

ȘTEFAN NICOLAE ■

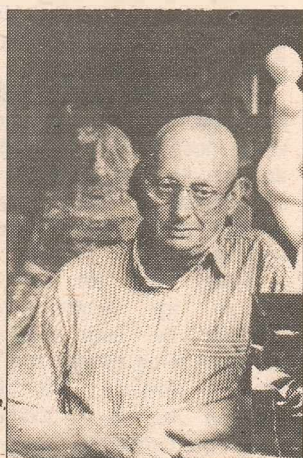
Un mare prieten al României

Excelența Sa dl **RAGNAR ÅNGEBY** ni s-a revelat, în alocuțiunea rostită la lansarea ultimului număr din **Secolul 20**, ca un statornic iubitor al țării noastre. Într-o fluentă limbă română, domnia sa a mărturisit că în 1968 a participat la cursurile de vară de la Sinaia pentru studenții străini. De atunci diverse repere culturale, de la Brâncuși la Celibidache, i-au reamintit de România. Revenit la București în calitate de ambasador „dorul pe care l-am simțit în toți acești ani... începe să se vindece”.

Marcel Guguianu:

„Omul propune și Dumnezeu dispune”

Într-una din serile de sfârșit de februarie a acestui an, am avut privilegiul de a fi invitat la o întâlnire prietenească pe care maestrul **MARCEL GUGUIANU**, la ora actuală un sculptor de faimă al nostru, al românilor, a avut-o cu prietenii și admiratorii săi.

Iată-ne, așadar, în atelierul maestrului, revenit de curând din SUA, mai precis dintr-o serie de călătorii succesive pe „noul continent”, la New-York ființând o colecție permanentă „Marcel Guguianu”.

- Trei expoziții în două luni! Iată bilanțul maestrului, revenit în țară! Așadar, stimate maestre, vă rog să detaliați pentru cititorii revistei **FLACĂRA** aceste manifestări.

- Este vorba, în ordine, de o primă expoziție, deschisă cu ocazia congresului Academiei româno-americane, a cărei conducere mi-a acordat **Premiul pentru sculptură „Ionel Jianu”** pe anul 1994 al acestei prestigioase instituții de știință și cultură. O a doua expoziție a fost organizată la **INTELSAT**, unde figurez în colecția respectivei organizații, iar ultima - la Banca Mondială cu care am stabilit și relații între Divizia de cultură a acestui for și „Fundatia Marcel Guguianu-Forumul SUA”.

Acum am revenit acasă, unde continuu realizarea celor două colecții „Guguianu” pentru municipiul Iași și pentru municipiul Bârlad - locul meu natal.

- „Maestre, printre prietenii și admiratorii dv. din România am remarcat și o suită importantă de oaspeți iugoslavi, în frunte cu Excelența Sa, dl ambasador Desimir Jevtic...”

- Într-adevăr, toți cei prezenți în această seară sunt bunii și adevărații mei prieteni! Excelența Sa dl ambasador Desimir Jevtic este un mare prieten al meu, iar eu am de gând, după ce-mi voi stabili itinerariul expozițiilor mele în SUA, începând cu Miami, în luna mai, să revin în carierele de la Venčac-Arandjelovac, unde am de terminat a cincea mea lucrare monumentală, intitulată **Ciocârlia**. Lucrarea reprezintă legenda ciocârliei: o fată care s-a îndrăgostit de Soare a fost blestemată de mama Soarelui (Natura), fiind transformată în pasăre - ciocârlia - care are zborul mereu către Soare. Am realizat o siluetă a acestei fete cu corp de pasăre, care este un simbol, un simbol specific popoarelor din această zonă (să-i zic carpato-montenegro-danubiano-euxină), specific mai ales poporului român și popoarelor iugoslave. Iar în octombrie, voi da curs unei invitații de a organiza o expoziție retrospectivă la Kalemekdan-Belgrad. Dar totul depinde de sănătate, de fapt; vă mărturisesc că în curând voi împlini 73 de ani, așa că...

- Vă doresc mulți ani fericiți în sănătate și multă putere de muncă!

- Așteptăm ca timpul să-și spună cuvântul în ceea ce omul propune și Dumnezeu dispune. Vă mulțumesc mult!

ALECU MARCIUC ■

Un „Tom și Jerry” urât și trist

Scandalul de la Animafilm

Săptămâna trecută s-a mai consumat un episod din ceea ce presa obișnuiește să denumească „scandalul de la Animafilm”. Asociația Generală a Acționarilor (AGA) din Animafilm, care, precizăm, nu are în componență nici un parlamentar, a anulat rezultatele așa-zisului concurs pentru ocuparea postului de director al instituției.

Să analizăm situația din **Animafilm**. La sfârșitul anului 1994, s-a înregistrat un profit brut de 78 de milioane de lei, fapt cu atât mai surprinzător cu cât o serie de auto-intitulați „disidenți” de la Animafilm au tot făcut declarații în diverse publicații cum că instituția, din care unii au fost dați afară pentru incompetență, ar fi falimentară financiar. Nu acesta este adevărul; toate impozitele sunt plătite la zi, ba chiar, pentru profit, s-au dat și prime, de până la 10%. Adevărul este că, din momentul în care Animafilm, la insistențele propriului colectiv, s-a transformat în societate, s-a declanșat o campanie întreagă de falimentare a instituției. Probabil că se urmărește, printre alte interese obscure, și rechiziționarea clădirii din str. Gabroveni nr.2, pentru care Animafilm se judecă în instanță, de câțiva ani, cu Centrul Istoric.

Directoarea **Cristiana Morariu**, scârbită de declarațiile belicoase ale unor foști angajați, ca dna Petruțiu ori dl Truică, sau, recent ca dl Cazan (întors cu coada între picioare de la sora sa din Statele Unite și fără vreo creație deosebită pe la firma particulară unde a funcționat un timp), brusc îngrijorat de situația dezastruoasă a animației, a preferat să părăsească, astă-vară, Animafilm-ul, după care, la insistențele Consiliului de Administrație, a revenit la conducerea unității. Aceleași ineptii, cum că un om care nu este de meserie nu poate conduce o instituție de profil, au necăjit-o mult pe dna Morariu, de profesie inginer, dar care a demonstrat că societatea comercială Animafilm este capabilă să fie rentabilă financiar.

Cu toate acestea, atmosfera tensionată și plecarea profesioniștilor către cele șase firme de animație particulare, pierderea unor contracte avantajoase cu străinătatea, întreruperea filmului Ocolul Pământului în 80 de zile (coproducție cu studioul Alpha), denigrările incompetențelor și lipsa de chef pentru muncă, toate la un loc au dus, implicit, la

filme de animație submediocre. Orientarea către producția comercială, care să se vândă în țară (televiziunii în speță) și în străinătate, coroborată cu lăsarea pe planul doi a filmului de autor, a adus beneficii societății, dar a nemulțumit foarte mulți dintre realizatori, care ar fi vrut să toace banii pentru idei depășite. La costurile exorbitante ale zilei, un film de animație este estimat la circa 10 milioane lei, sumă considerată „scumpă” de către Româniafilm, care lansează comenzile și se ocupă de difuzare.

Decisă, totuși, să plece definitiv din Animafilm, dna Morariu a fost de acord cu organizarea unui concurs, cu toate că, inițial, propusese consiliului să mai aștepte șase luni, cât permite legea, pentru ca banii din profit să fie folosiți la retehnologizarea laboratoarelor și la școlarizarea unei grupe de tineri, care să împrăspeteze colectivul. În viziunea unor membri ai colectivului, aspiranți la șefie, concursul pentru funcția de conducere ar trebui să desemneze un manager cu contract, iar prezentarea și notarea să se facă în echipă. Original!

Prima dată stabilită pentru concurs a fost 16 ianuarie. Nu s-a ținut atunci, pentru că dna Morariu, consultând avocatul societății, a refuzat să încalce legislația în vigoare și să prezinte candidaților acte fără viza cenzorilor și care nu se publică în Buletinul Oficial. A doua dată pentru concurs a fost fixată pentru 12 februarie, după care candidații au solicitat și obținut altă amânare, pentru 24 februarie. S-au vehiculat cu insistență două nume: Manuela Hodor, monteuză, și Florin Lupescu, filozof, care, de fapt, s-a și retras.

Prin anularea așa-ziselor rezultate ale așa-zisului concurs, pe care ar fi putut să-l câștige chiar și portarul instituției, AGA vrea probabil să asigure o șefie capabilă să scoată Animafilm din situația ambiguă în care se zbate societatea în ultimul timp.

Dincolo de faptul că Animafilm continuă să solicite și să primească sume importante de la Centrul Național al Cinematografiei (fără șef suprem de aproape un an de zile), chiar dacă ar trebui să se descurce cu propriile resurse, ca societate comercială ce se află (statut decis de HG nr. 530/1991), îngrijorarea față de producția execrabilă ar trebui să se manifeste la nivel guvernamental. E clar că e nevoie de măsuri ferme, care să pună lucrurile la punct în Animafilm. Ițele sunt mult mai încurcate decât s-ar putea bănuși. Iar interesele, enorme.

ADA NICOARĂ ■

Filmul spaniol din nou în România

În contextul centenarului cinematografului, **Institutul Cervantes, Ambasada Spaniei, ICAA (Institutul Cinematografului și Artelor Audio-vizuale din cadrul Ministerului Culturii din Spania) și România Film** organizează, începând cu 17 martie, „A treia săptămână a filmului spaniol”, la cinematograful Corso. Este prima acțiune dintr-un șir de mai multe gale la care România Film este co-organizator (până în toamna acestui an, filmul francez, cel italian și cel german vor fi prezente pe ecranele bucureștene). Cele șapte filme selecționate și oferite spre vizionare aparțin deceniilor 6-9 ale cinematografului spaniol, fiind premiate la diverse festivaluri. La spectacolul de gală de la debutul acțiunii va fi prezentat filmul **Opera prima**. Vor urma **Strada mare** (1956), **Mătușa Tula** (1964), **Strania călătorie** (1964), **Braconierii** (1975), **Înocenții** (1984), **Don Juan în Infern** (1991).

Va fi un prilej pentru spectatorul obosit și sătul de filme americane de duzină să-și îndrepte atenția către valorile culturale europene. Și poate nu va fi în zadar.

DANA CRIVĂȚ GHEORGHE ■

Iluziile se consumă pe Strada Mare

Texte sub lupă

HAȘIA DE SUFLET

Suflet de rocker

Plouă. Picurii mari de apă șterg calm chipul fantomatic întrezărit pentru o clipă la fereastră, înghițindu-l celula cu celula. În urmă rămân dăre fără identitate în care se insinuează tot mai clar imaginea rece a zidului de piatră de peste drum. Încerc să te revăd, dar fiecare închipuire a ta este înlocuită de alte și alte dăre, încărcate cu fragmente de zid. Și astfel între dorința mea aprigă și încăpățănarea inconștientă a ploii se naște un ciudat scenariu al unor ochi care se transformă în bucăți de piatră care capătă iar forma unor ochi condamnați la a fi curând pietre, care...

Închid ochii și pun capăt acestei translații aducând a profanare. Și totuși vreau să te văd. Logica mea sentimentală mă scoate afară, înfățișându-mă ploii. Jos, la buza ferestrei, se află o mică acumulare de ape spre care privesc în căutarea ta. Tot ce văd însă este propriul meu chip oglindit haotic în sute de apă în circulare provocate de nesfârșita revărsare. De pe obraji șiroaie dulci și amare mi se preling pe buze; plânsul meu se alătură plânsului timpului și eu mă transform într-o lacrimă a lui. Intuiția milioanei de particule ude din jur mă fac să mă simt și mai singur și redevin eu.

Mă așez din nou la masă și, privindu-mi mâinile reci și uscate, încerc să te revăd. Zădărnice. Darabana - cadentată a ploii, bătută în geam asemeni pașilor unor

● **COSTEL COSMA, Ziduri, Buzău.** Sunteți un om sensibil și găsiți cu ușurință cuvintele de care aveți nevoie, dar vă lipsește pregătirea necesară pentru a deveni scriitor. Înșuși faptul că ați dezvoltat într-o lungă proză un „subiect” dintr-un articol (cam stupid) din **Femela** dovedește că nu sunteți format ca intelectual. Dacă veți studia, veți înțelege cândva, recitind acest răspuns al meu, că am dreptate. Dacă nu, veți rămâne toată viața cu convingerea că sunteți un nedreptățit. Alegeți!

● **SORIN ANDRONACHE, Hațeg, Hunedoara.** Încin să cred că situația este așa cum o prezentați dv. Dar, repet, toate acuzațiile la adresa persoanelor respective trebuie **dovedite**. Vă propun să-i scrieți lui Eugen Chirovici, redactorul-șef al revistei **Flacăra**, și să-l rugați să trimită la fața locului un ziarist profesionist, pentru a face o anchetă.

● **GH. BOZU, Reșița.** Nici povestirea **Lipovoala** nu pot s-o public. Este pitorească, dar și mult prea simplistă:

„Tamara și Valer sorbeau mireasma înserării.”; „Paradisul păsărilor Deltei respira din plin.” etc.

● **MARIANA ȘTEFAN, Butmanu, Dâmbovița.** Unele versuri din poemele dv. sunt emoționante:

„Nu se spun cuvinte de dragoste/ celor în viață./ Le vine mai greu să moară.” etc.

Există însă și multe poetizări naive, de genul celor din romane:

„Aștept un tren cu-o floare în fereastră/ Purând iubirea noastră ca pe un sfânt refren.” etc.

● **LIVIU ZAMFIRIU, Constanța.** Dv. confirmați un vechi dicton: de la sublim la ridicol nu e decât un pas. Să analizăm împreună poemul **Sex pe plajă**:

„Norii se risipeau de pe Lună/ ca un stol de păsări alungat/ de pe un colț de pâine aburindă/ fraged trupul tău, iubito/ cerea să fie mușcat.” Înțepenite valuri pe-ntinderea mării/ din adâncul apei, stelele abia respirau/ rochia ta albă aflată-n cădere/ le-a tăiat răsuflarea. Ne tăvăleam prin mare.../ valurile: straturi de polen al Lunii/ făceam dragoste/ ca două găze pe-o floare. Părul tău lung, lung/ ne acoperea pudic sexele./ Degetele răsfirate ale nopții/ acopereau ochiul/ tot mai îndrăzneț al Soarelui. Se înălțau din mare aburi/ se alătură stelelor/ virginitatea ta.”

Titlul, înainte de toate, construit după modelul celor din **Evenimentul zilei**, este echivoc. Dv. folosiți, probabil, cuvântul **sex** în sensul de **act sexual**, dar **sex** înseamnă mai curând... mi-e rușine să spun. Drept urmare, mulți cititori ar putea să creadă că în poezie este vorba de un sex uitat pe plajă, așa, ca o umbrelă.

Două imagini - „norii se risipeau de pe Lună ca un stol de

păsări alungat” și, mai ales, „valurile: straturi de polen ale Lunii” - sunt frumoase. Par desprinse dintr-un poem al lui Blaga. În schimb este hazlie următoarea comparație: „făceam dragoste ca două găze pe-o floare”. Cititorul se întreabă: ce fel de găze? Pentru că este mare diferență între împerecherea unor muște și aceea a unor coropișnițe. La fel de amuzantă este povestea cu virginitatea care, asemenea aburilor, se ridică spre cer și „se alătură stelelor”. Vreți să spuneți că, peste milenii, cosmonauții o vor descoperi acolo, departe?

Dar cea mai comică rămâne metafora din versurile 3-5: „de pe un colț de pâine aburindă/ fraged trupul tău, iubito/ cerea să fie mușcat”. De când citesc versuri scrise de începători, așa ceva, vă spun sincer, n-am mai întâlnit. Sandvici cu iubită... Sunteți nemiapomenit. Meritați un premiu, pentru cea mai originală rețetă de tartină.

● **CARMEN ȘERBĂNESCU, București.** „Nu vin la dv. ca umilă începătoare, știu ce putere au versurile mele. Doar că vreau să debutez la **Flacăra**, așa ca un pariu al lui Petre Roman cu agricultura.”

Înțeleg. Dar tot ca Petre Roman ați pierdut pariul. Versurile dv. sunt publicabile, dar dacă le-aș publica n-ar constitui o revelație. Cât despre „puterea” lor, să nu exagerăm! Poate au cursivitate, limpezime, delicatețe, dar nu putere:

„Curge pe ramuri de meri singurătatea/ Îmi cuprinde tâmpla și simt cum obosesc/ și nu mai pot urca/ poteca ce duce spre tine.// Mi-e ciudă pe mine/ și-adorm răzvrătită-ntr-o ferigile roșii./ roșii ca gândurile păsărilor/ bolnave de somn.”

● **GEORGE GH. POPESCU, Glodeni-Lăculețe, Dâmbovița.** Recunosc, nu puteți fi ignorat ca epigramist. Iată epigrama care mi-a plăcut:

„Stă arbitru tinerel/ Fericit ca un copil/ C-a dat cineva în el/ cu o roșie de-un chil.”

● **VALERIU VALEGVI, Galați.** Aveți un stil elegant, care impune respect. Vă lipsește însă capacitatea de a-l emoționa pe cititor:

„Și ce i-ar trebui fructului să întemeieze Anotimpul/ zilei să se întrupeze în dragi zădărnicii/ numelui interogată de zodii să irupă-n cineva/ ochiului prins în capcanele curcubeului să se însenineze/ dacă mi-ascunzi - a câta oară? - fața adevărată/ a păsării ademenită de stângăciile vânătorului?”

● **M. BULEI, Petroșani, IUSTIN MIHAILOV, Iași, MIHAI CRISTEA, București.** Sunteți la un pas de publicare (un pas mic pentru dv., un salt uriaș pentru omenire!)

● **CONSTANTIN DADALAU, Mătăsari, Gorj, IULIA, Hunedoara, BIG-BANG, Dej, LIVIA PAȘCALĂU, Oradea.** Urmați îndemnul lui Lenin: „Învățați, învățați, învățați!”

Ieșirea din anonim: ȘTEFAN CARAMAN

Să fi economist, să lucrezi la o bancă și să ai totuși suflet de rocker! Iată situația - neverosimilă - în care se află Ștefan Caraman, din Tulcea, la cel 27 de ani al săi. Textele pe care mi le trimite - eseuri și proză scurtă - îl înfățișează, și ele, ca pe un spirit contradictoriu, neliniștit, înclinat să plângă melodramatic și, în același timp, să se ironizeze necruțător. Frazele neconvenționale, imprevizibile, căzând scurt și nervos ca loviturile de bici, exprimă tocmai această răzvrătire împotriva oricărei determinări.

Ștefan Caraman a mai fost prezent în revista noastră - în numărul din 14 februarie a.c., cu un eseu - dar adevăratul său debut în cadrul *Mașinii de scris* trebuie considerat acesta, pentru că tânărul autor are, înainte de toate, cel puțin după opinia mea, vocație de prozator.

soldăței de plumb se amplifică și se insinuează în gândurile mele în căutarea ta. Atenția îmi este tot mai mult sustrasă de această muzică perfectă și, neputincios, asist la spectacolul răpirii tale. Plouă. Din difuzorul radioului răzbat sunete împerecheate într-un cântec de dragoste. Sunetele plutesc grele, îmbibate de ploaie și tot efortul lor de a spune ceva se reduce la acțiunea prematură a gestului care le curmă cursul: Gândurile îmi rămân goale și mie mi se face frig. Nimeni nu este lângă mine. Toți sunt departe, iar ploaia îi îndepărtează și mai mult pavând distanța cu picături de simțință. Printre aceștia te afli și tu. Oțez. Mă ridic și încep să umblu prin odaie. Am unghiile adânc înfipte în palme într-un simulacru al unei înclăștări perverse dintr-o noapte nenăscută încă. Privesc fotoliul, masa, patul, toate aceste obiecte care sub atingerea ta au îndrăznit să încalce acea inexorabilă lege a existenței în neînțelegere, tresărind și trăind alături de mine CLIPA. Acum totul este în ordine; ele sunt moarte. Dacă le-aș arunca în foc simt că ar arde fade, fără să încălzească ceva și nu știu cine ar fi de vină. Ochii și inima îmi sunt seci, iar lait-motivul de afară nu mai are darul de a mă impresiona. Dorințele mele converg către o prăpastie fără fund, acolo unde cad și mă pierd. Rămân doar cu drumul de speranță care mă ține în viață.

Plouă. Jurnalul de pe masă este deschis la un anunt. Cineva oferă spre vânzare propriul său loc de veci. Îmi vine să râd. Dar distanța dintre dorință și faptă este

prea mare acum. Alunec în fotoliu și de acolo într-o searbădă reverie pe care, cu nici un fel de părere, sunt nevoit să o părăsesc al ordinul repetat până la angoasă al soldățeilor pluviali care-și continuă imperturbabil manevrele zadarnice oricărei finalități.

Mă surprind cu mâinile pe umeri și zâmbesc. N-am curajul să jur că această postură demnă de un surâs condescendent este rodul zgârceniei termice din interior, dar mă consolez cu gândul că cealaltă alternativă ai putea fi tu. Asta nu schimbă cu nimic datele problemei; sunt singur, afară plouă și îmi consum inutil porția de timp, adulmecând cu o lăcomie moderată, ca un câine plictisit să mai dea din coadă, suspinul venit naiba știe de unde.

Poate că sunt trist. Cineva spunea că tristețea este un lux inutil. Oare? Considerațiile mele asupra unui sentiment sau altul n-au avut niciodată caracter calificativ, așa cum niciodată nu am lăsat un da sau un nu să-mi părăsească ființa cu cugetul împăcat că rodul gândirii mele ar geme de atât adevăr. Nu cred că știu ce este fericirea și nici tristețea, dar nu neg că, vreodată, nu m-au încercat și pe mine aceste fețe ale aceleiași medalii, poate. Poate că îndoiala face parte din natura mea biologică. Poate. Până acum nimeni nu s-a înghesuit să mă contrazică. Și de ce ar face-o. Toți sunt la fel măcar din punctul ăsta de vedere. N-am de ce să-i aprob și nici de ce să-i condamnm. Oricum eu sunt singur și asta mă face să-mi amintesc doar de mine. Nimic nou. Plouă.

Am senzația că picăturile de apă străbat cu greu negrul aproape solid al nopții ce se lasă, se lasă...

Ce repede a trecut timpul! Ce repede trece timpul. S-a înserat și cu părere de rău sunt constrâns să admit că toate șansele de a vedea câteva raze de soare s-au pierdut în întunericul de afară. Rezist impulsului unui gest reflex și las pe mai departe, în nemîșcarea ei mută și stinsă, lampa. Știu că mi-ai apărarea, iar pentru o clipă, sau nici atât, apoi ai dispărea la fel de brusc în brațele nemiloase ale ploii.

Mă aflu și mai adânc în fotoliu și, aproape ghemuit, tânjesc după o vorbă de compătimire pe care însă nu mă aștept să o aud prea curând. Privirile mele, înecate în întunericul din jur, nu se mai zbat a găsi ceva și se sting obosite în așteptarea unui imbold luminos cu care să-mi potolească zdreanța de poftă senzorială ce-mi aparține. Se undeva prin memorie, o idee, un gând încearcă să-și facă loc printre torenții pluviali în care înot. Asta e! Intuitiv îmi găsesc pelerina și cu un gest pe care nu mi-l recunosc, o îmbrac. Ușa se închide în urma mea cu zgomot, dar n-am timp să tresar. Simt cum mă cuprinde o febră ciudată. Mă întreb dacă e ceva care nu merge. Poate că, dimpotrivă, începe să meargă. Sunt deja roșu, obrajii îmi ard până la incandescență, iar eu alerg. Alerg și culmea este că știu și unde. Acum știu. Gata! Pentru mine nu mai există ploaie, pentru mine nu mai există vreme, pentru mine nu mai există. Pentru mine există doar tu.

Mari scriitori de mâine: VALENTIN LAVRIC

Valentin Lavric are 24 de ani născut la 6 noiembrie 1971), a făcut studii sumare și fără legătură cu literatura (liceul sanitar) și locuiește într-un sat aflat la mare distanță de București (Costișa, din județul Suceava). Și totuși scrie proză mai bine decât mulți scriitori consacrați. L-am mai publicat de câteva ori la rubrica Mașina de scris, am și corespondat cu el, dar tot nu-mi vine să cred că există cu adevărat. Textele sale, simple și clare, asemenea scrierilor clasice, au profunzimi nebănuite. Citindu-le, nu știi ce să admiri mai mult: puterea de seducție a naratorului, exercitată firesc, fără cochetărie stilistică, arta de a face din nimic un eveniment sau capacitatea de a privi existența omenească de foarte sus, dar nu cu dispreț, ci cu melancolia celui care știe prea multe.

Înșinștea ploii de vară

Moto: „De-atâtea nopți aud plângând, Aud materia plângând...”

Într-o zi de vară, apăsătoare, trei flăcăi mergeau pe jos pe drumul ce ga între ele satele N. și C. Văseseră niște treabă la N., r acum se întorceau acasă. Era minunat să mergi pe jos, iararele se pregătea să apună era răcoare și plăcut.

Nicolae și Vasile mergeau doi pași mai în față și distau cu voioșie despre tot lul de nimicuri importante. Toader rămăsese intenționat urmă, ca să poată tăcea și să se gândească la anumite probleme care-l frământau neori i se întâmpla asta).

Lăsaseră toate casele în urmă și mergeau în plin câmp, când, deodată, îi apucă toți o sete nebună. Unul murmurase acest lucru și altul îi spusese:

- De fapt și mie mi-e sete. Tău o fântână ceva mai aproape, dar trebuie să lăsăm drumul și să o luăm peste oare.

- Cunosce și eu fântâna aceea, zise celălalt. Bună apă rece! Și o luară peste câmp, pe o cărăuie ce ducea la izvor. Când ajunseră acolo, Nicolae mirosi aerul cu nasul și mare ca o șandramă și le duse și celorlalți la cunoștință:

Mi se pare că se pregătește de ploaie. Miroase ploaie cum vă vād și cum vă vedeți.

- Nu cumva te înșeli? Îndrăzni să obiecteze Toader că era îndeobște recunoscut faptul că Nicolae avea instincte foarte bune. Poate e numai răcoarea apei din fântână.

- Ce răcoare, bre? Fântâna fântână, iar ploaia o simt eparat, e un miros aparte. Are a fi o ploaie stranie.

În scurtă vreme, într-adevăr, din nor negru acoperi în întregime soarele și se făcu e-a dreptul întuneric. La început, căzu câte un strop mare pe ici, pe colo, dar erau niște stropi neobișnuit de mari și de grei. Se spărgeau pe pământul bătătorit și se mprăstiau printr-o explozie curată sau se spărgeau în apelele flăcăilor și le udau ărul, nasurile și obraji. În er se ridică un miros iritant, eplăcut, de praf, care avea să dispară odată cu întărirea ploii. Iar ploaia se întărea epede, așa zice că ciudat de epede.

Toader începu să fie surprins de neliniște. În ciuda picioarelor sale lungi, nu putea să se țină de Vasile care, din pricina panicii în care se afla, își mișca picioarele cu o iuteală de necrezut și se distanțase la trei zece pași. Dacă Toader ar fi luat-o la fugă, ar fi putut chiar să-l depășească, dar își zise că nu merită să o ia la fugă prin ploaie. În schimb, îl ignoră cu totul pe bietul

Nicolae care, gâfâind, rămăsese din ce în ce mai în urmă. Toader întoarse la un moment dat capul spre dânsul, dar văzându-i fața roșie, asudată, udă de ploaie și disperată, mări și mai mult pasul, zicându-și că se va descurca el cumva.

Acum ploaia cu găleata și drumul începea să devină alunecos, iar primele case ale satului nu se zăreau încă. Părul ud i se lipise de temple și hainele i se îmbibașeră mai mult decât ar fi fost nevoie. Toader își arunca picioarele înainte cu furie, dar, cu toate strădanțiile sale, mai era mult până acasă. Din când în când, câte un fulger tăcut lumina bolta cerească. Soarele apunea și întunericul urma să fie deplin.

Îl auzi pe Nicolae mormăind ceva în spate. Ciuli urechea, dar nu putu prinde decât vreo două cuvinte. Probabil că, da, voia să-l aștepte, dar Vasile îl aștepta pe el? Păi, vezi!

Măinile îi erau lipicioase, obraji îi erau spălați cu prisosință și ploaia devenea din ce în ce mai săcâitoare. Unde mai pui că se putea să-i trăsnească, așa cum mergeau prin mijlocul câmpului, iar el era cel mai înalt! Simțea că picăturile încep să-i dizolve pielea de pe obraji și și-i șterse cu un gest inutil. Neliniștea i se accentua mereu și acesta se afla lucrul cel mai rău. Era deja noapte, drumul devenise noroios și Toader călca prin toate bălțile cu nonșalanță.

Totuși, i se părea că, dacă ar putea să scape de acel chinător sentiment de deprimare ce nu-l părăsise de vreo oră (fără întrerupere, gândiți-vă!), ploaia n-ar fi fost o problemă în sine, ar fi putut s-o înfrunte și chiar cu destul succes. Dar așa, se simțea lipsit de vlagă și pășea automat, e drept că destul de repede, dar dând în toate băltoacele pe care le întâlnea în cale.

O pisică neagră îi tăie calea la doi pași de el sau poate era vreo altă arătare, se tăra cu burta lipită de pământ, iar Toader își făcu repede semnul crucii și cele trei degete unite îi lunecau unul pe altul.

La lumina unui fulger întoarse capul să vadă dacă lui Nicolae nu-i tăia nimic calea și, într-adevăr, văzu tot un soi de pisică neagră luând-o peste câmp sau poate i se păruse, n-ar fi putut spune cu prea multă siguranță. În schimb, văzu cu claritate un lucru îngrozitor: din pricina ploii, Nicolae se subțiasse cam la un sfert din dimensiunea lui inițială, de asemenea îi dispăruse dizolvată o bună parte a capului, iar nasul de-abia i se mai ghicea. Nicolae înainta foarte încet, aproape târându-se și, la un moment dat, întunericul îl înghiți cu totul, dar nu așa cum trebuie să înghită întunericul un om, ci brusc, de parcă ar fi dispărut cu totul. Înainte de a dispărea, lui Toader i se pără că Nicolae face un semn bizar cu mâna, un fel de gest de

șagă, plin de duioșie, de parcă de asta îi ardea lui în clipa aceea.

Toader se sperie în asemenea hal, încât își duse mâinile la cap și se repezi s-o ia la goană. Însă chiar atunci călcă într-un ochi de apă, alunecă și căzu cât era de lung în noroi. Scoase un urlat și nu știu cum să se ridice mai repede, îngrozit cum era. În vreme ce alerga, îl cuprinsese o depresie atât de adâncă, încât îi trecu acest gând absurd prin minte:

„Dacă n-aș fi atât de ocupat să-mi salvez pielea, mi-ar plăcea să mor liniștit pe marginea șanțului ăstuia, singur ca un elefant.”

După cum i se părea, ploaia avea un aspect ieșit din comun. Nu erau picături separate, așa cum se obișnuiește, ci șiroaie, ca la robinet, firisoare subțiri și continue de apă, care îl înnebuneau, nu alta. Toader începu să-și scuture capul într-o parte și în alta, alergând, și stropi de apă săreau în toate părțile, împrăștiind șiroaiele de apă ce curgeau din cer.

Apărută brusc în față, pe marginea din dreapta a drumului, Magazia îl băgă în toți sperieții. Magazia era o clădire părăsită aflată la o oarecare distanță de primele case ale satului, chiar un fel de magazie goală, cu un lacăt mare și ruginit pe ușa nedescuiată de nimeni de multă vreme. Sub streșina Magaziei era un minunat adăpost de ploaie, aproape uscat și Toader se îndreptă într-acolo, mai ales că îl văzuse și pe Vasile scuturându-se de apă ca un pisoi și încercând să privească înăuntru printre scândurile în care erau bătute ferestrele vechii clădiri. Însă nu mică îi fu mirarea când, ajungând sub streșină, își dădu seama că Vasile nu era acolo și își închipui că s-a ascuns după colț. Se duse să vadă, dar acolo nu era decât o grămadă uriașă de gunoaie de tot felul, sticle, cârpe arse și jucării stricate, dintre care îi atrase atenția un căluț murdar din plastic căruia îi lipsea o roată și stătea pe-o parte. În ceea ce-l privește pe Vasile, nici urmă de dânsul.

Văzând că Vasile nu este nicăieri, Toader se gândi că o fi întins-o spre sat și începu să se scuture de apă ca un pisoi supărat. După aceea încercă să privească printre scândurile din ferestre. Se zgâi o bucată pe acolo, dar, deși crăpăturile erau destul de largi, nu reuși să vadă nimic.

Pe ușa mare de lemn, un puști scrisese cândva PUSTIE și era un adevăr, căci nimeni nu mai umblase la Magazie de atâtă amar de vreme. Chiar dacă ar fi fost ceva înăuntru, asta nu mai conta, căci și așa nu mai interesa de mult pe nimeni și nimănui nu-i dăduse prin minte să șteargă ceea ce scrisese puștiul cu cretă, așa că se potrivea - magazia era chiar cum scria pe ușa: PUSTIE.

Apa care curgea din streșină forma un perete lichid, ca un paravan, îi dădea un sentiment de ocrotire și siguranță, ba chiar era o cu totul altă lume. Se gândi că l-ar putea aștepta acolo pe Nicolae și să-și continue drumul împreună. Trecu timpul cât i-ar fi trebuit lui Nicolae să ajungă până acolo, dar el nu apără și nu apără nici după ce trecu de trei ori timpul cât socotea că i-ar fi trebuit. Atunci își zise că n-are rost să mai stea acolo degeaba și intră iar în ploaie și o ținu tot într-o fugă la primele case, unde se mai domoli.

Ploaia i se părea acum și mai neplăcută și se simțea și mai deprimat decât înainte. Nici când se află pe ulița satului, nici atunci nu se liniști cine știe ce. Deodată i se pără că este posibil ca cineva să-l urmărească prin bezna umedă, însă nu îndrăzni să se întoarcă să se uite. Mări pasul, apoi începu iarăși să alerge, dar asta nu-l făcu decât să se teamă și mai tare și să alerge și mai tare.

Îi trecu prin minte, absolut fără nici un rost, că cineva s-ar putea arunca asupra lui dintr-o parte sau alta a drumului, dintr-un copac sau de pe acoperișul vreunei case mai întunecate și l-ar face una cu pământul. Sentimentul că în urma lui era cineva se intensifica tot mai mult, alerga cu sufletul la gură, gâfâind și rugându-se să nu pătească nimic, până când nu se mai putu răbda și răsuci capul să se uite înapoi. Dar chiar în clipa aceea fălăi zgomotos din aripi o pasăre neagră, un strigoi, în copacii dintr-o grădină și, de frică, Toader căzu pe burtă și gura i se umplu cu pământ și nisip amestecate cu apă.

În următorul moment când fu conștient de-a binelea, alerga nebunește pe o ulicioară foarte îngustă, dar nu-și amintea când anume o luase pe acolo. De-acum se apropia de casă. Aici stătea vărul său Ilie, dincoace mătușa Saveta și, în sfârșit, vecinul Ion. Urma un gard scund de nuiel, apoi poarta ogrăzii lui Toader. Atunci îi trecu prin minte că s-ar putea ca poarta să se fi blocat cumva și va întârzia lângă ea până s-o deschidă, ceea ce nu-i prea venea la îndemână. De aceea, sări din fugă peste gardul de nuiel și ateriză lângă coliba câinelui. Așa, în treacăt, remarcă faptul că acesta nu lătră deloc și nu dădu nici un semn de viață, ceea ce i se pără cel puțin ciudat, căci lovise destul de zdravăn cu podul palmei în acoperișul de draniță al colibei, ce răsunase ca o tobă.

Sări peste două băltoace pe care le văzuse cu claritate și ajunse în fața ușii. Deschise gura să strige „Mamă, dă-mi drumul!”, căci i se năzărise că ușa era încuiată pe dinăuntru, dar cuvintele i se opriră în gât, căci, apăsând pe clanță, ușa i se deschise cu ușurință. O trânti în urma lui, trase

zăvorul și închise ochii pentru o clipă, oftând din greu. Apoi, văzând scara ce ducea în podul casei, ușița de la cămară și ciubotele tatălui său azvârlite într-un colț al tindei, își zise: „Sper că și ceilalți au ajuns teferi acasă”. Lucrurile pe care le vedea îi erau atât de familiare și dragi, încât, aruncându-și papucii scâlțaiți din picioare, se duse să se culce fără a se mai teme și fără nici o urmă a depresiei de afară, ba chiar mișcându-se cu dezinvoltură, pendulându-și șmecherește brațele și cu un aer de mare ștregar pe fața murdară, dacă nu cumva și acestea erau niște chestii exagerate.

MAGAZIA DE SCRIS

Pagini realizate de
Alex Stănescu

Cartea tinerilor

S-a spus că Revoluția (sau ce-o fi fost) din decembrie a fost mișcarea declanșată de tineri, că fără sacrificiul lor lucrurile nu ar fi putut fi mișcate din loc. Și pe bună dreptate, atunci li s-au ridicat elogiile și li s-au adresat mulțumiri. Dar totul nu a fost decât o gargară penibilă care s-a schimbat după Piața Universității într-o explozie de invective transformând eroii în cal de bătaie pentru adevărații vinovați. Atunci s-a descoperit că nimeni nu poate juca fără riscuri cartea tinerilor pentru că aceștia nu sunt supuși previzibilului. Și s-a mai descoperit că tinerii nu pot fi păcăliți nici cu promisiuni și nici cu simulacre de libertate pentru că ei simt, întotdeauna mai repede decât ceilalți, minciuna ascunsă. Și s-a mai descoperit că tinerii sancționează greșelile mai drastic decât oricine.

După toate aceste descoperiri s-a ajuns la concluzia că tinerii sunt o categorie incomodă și imposibil de cumpărat. Și nimeni nu a mai vrut să joace cartea tinerilor căci democrația noastră este prea originală pentru a juca onest.

În consecință, s-a decis înfierarea lor prin orice mijloace: s-a spus că s-ar fi vândut străinilor pentru câțiva dolari, au fost făcuți anarhiști și jegosi. Dar „tinerețea n-are nevoie să fie frumoasă ca să fie divină”, cum spunea Tudor Arghezi, și ce poate fi mai mișcător decât gestul acelui tânăr care s-a sinucis dându-și foc pe o parte din Bucegi... Căci în ciuda tuturor pledicilor care li se pun în cale, tinerii nu vor admite niciodată compromisul.

Și poate va fi nevoie să vină din nou un timp în care ei să-și joace singuri cartea.

ALEXANDRU ARION ■

Sondaj de opinie

Încotro o luăm?!

A pleca din țară, înainte de evenimentele din decembrie '89, era o dorință justificabilă a majorității românilor. În mod normal, acum, lucrurile ar fi trebuit să stea altfel. Dar dintr-un sondaj pe care l-am efectuat între tineri de 19-27 de ani ni s-a relevat tendința lor evidentă de a accepta exilul ca unică soluție pentru „a trăi mai bine”. Această mentalitate, a celor care au viitorul în față - viitor pe care vor să și-l construiască pe alte meleaguri - trebuie să fie un semn de întrebare pentru actualii guvernanți. Pentru unii tineri plecarea din țară este o problemă acută ale cărei date esențiale sunt omise: posibilitatea de integrare în viața societății și capacitatea de adaptabilitate la alte cerințe.

Iată câteva păreri ale tinerilor intervievați care au răspuns la întrebarea: **Dacă s-ar fi posibilitatea să plece definitiv într-o țară străină? Dacă da, de ce și unde?**

E.T., 22 ani, șomeră: „Da, cred că da. Probabil aș alege Elveția... oricum undeva unde se trăiește omenește. Aici nivelul de trai este foarte scăzut.”

Anonim, 27 ani, taximetrist: „Da, nu știu unde m-aș duce dar dacă într-adevăr aș avea această posibilitate chiar și mâine aș pleca. Dacă măcar aș ști că există o șansă pentru noi, cei care nu suntem patroni, par-

lamentari sau senatori aș rămâne, dar cum Văcăroiu și ai lui duc țara înapoi... Unde aș pleca? Franța, Germania, Italia, Spania... oriunde, dar n-am posibilitatea.”

Radu C., 22 ani, student la medicină: „Sincer mă gândesc cu disperare la viitorul meu. Este evident că în Vest medicina înseamnă cu totul altceva decât în România. Da, dacă aș avea această ocazie aș profita de ea. Ca orice om aș vrea să fiu recompensat pe măsură, pentru ceea ce fac și aș vrea să-mi trăiesc viața cum se poate mai bine.”

Andrei G., vânzător de casete, 19 ani: „Da, cum să trăiești aici. Aici nu se poate trăi. Dacă nu ești șmenar, parlamentar sau vreun boss, n-ai ce căuta. Du-te în Vest că acolo se trăiește bine!”

AA., 20 ani, student Litere: „Nu cred că aș pleca pentru că sunt prea multe care mă leagă aici: familia, prietenii, facultatea... În plus nu cred că m-aș putea adapta în Vest sau în America.”

Andrei P., 24 ani, inginer: „Posibilitatea asta am avut-o mai demult. Am spus nu, dar acum regret. Nu mă întrebați de ce pentru că știți foarte bine motivul. Dumneavoastră n-ați pleca?...”

LIVIU TUDOR IACOB ■

„Parti” news

■ Se zvonește că universitățile particulare își vor crea o comisie proprie de acreditare, în paralel cu cea a Ministerului Învățământului și Științei. Inițiativa aparține

domnului Drimer, rectorul Universității Ecologice București, și este generată probabil de neacordarea autorizației de către Comisia Națională de Evaluare și

Acreditare Academică.

■ De la 1 martie studenții de la universitățile particulare au „foaie” proprie. Intitulată „Student Parti”, revista își propune

să le apere interesele ținându-i la curent cu tot ce e nou în ceea ce privește acreditarea universităților în care învață. Le urăm succes noilor noștri colegi! (AA.)

Eugen Cristea:

„La 43 de ani îmi place rapp-ul”

- Cum sunt tinerii de azi față de cei din vremea dv.?

- Ce grea întrebare chiar de la început! Sigur, sunt puțin schimbați, îi văd mai în ton cu nebunia acestui sfârșit de veac și de mileniu. În mare parte sunt alături de ei. Nu îi înțeleg atunci când e vorba despre lipsa de educație și despre violență. Întotdeauna a existat între tineri dorința de a fi mai altfel decât ceilalți. Eu am avut probleme cu înscrierea într-a zecea de liceu pentru că aveam părul lung iar formularul mi-a fost dat abia după ce m-am tuns... Pe de altă parte există o categorie de tineri pe care-i admir extraordinar și anume cei care au manifestat apetență față de

cultură, față de actul cultural, fie că e vorba de muzică, film, teatru, pictură etc.

- Care e relația unui actor cu tinerii?

- Tinerii formează acel public minunat pentru care merită să joci, să trăiești, să te sacrifici, să muncești pe un salariu de mizerie căci ei îți întorc însutit ceea ce le dai tu. Iar meseria noastră este o meserie de generozitate! Pentru că întâmplător ne aflăm chiar înaintea unui spectacol eu cred că din cele 405 locuri ale sălii „Amfiteatru” a Naționalului, 420 vor fi ocupate de tineri...

- Dacă ai avea acum 17,18 sau 20 de ani, ce ai face?

Fiind berbec, v-aș răspunde cu primul gând

care îmi vine în minte: aș fugi în străinătate. Dar al doilea gând ar fi că aș rămâne și aș încerca să fac o facultate care să fie pe specificul următorilor 5-10 ani.

- Eventual teatru?

- Cred că da. Teatrul este o artă vie și deci nu va muri niciodată.

- Cum vedeți șansa tinerilor de a schimba ceva, în viitor?

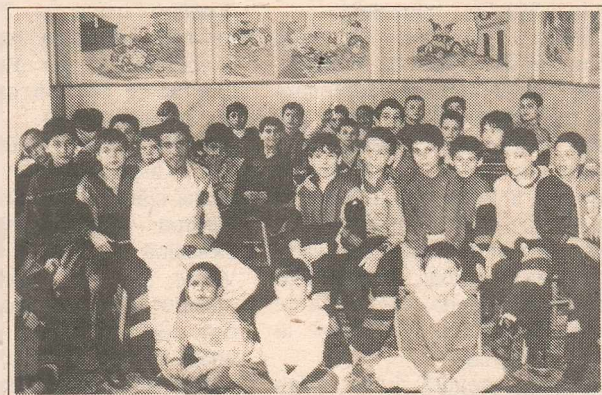
- E destul de greu pentru că noi avem nevoie de o schimbare de mentalitate. Iar asta se schimbă greu, nici într-un an și nici în cinci. Eu simt pe mine lucrul acesta pentru că spiritual cred că sunt încă tânăr. Și la 43 de ani îmi place rapp-ul...

(A. A.)

Conform ultimelor statistici

În București vagabondează aproximativ 1.000 de copii ai străzii

□ 75% dintre ei sunt infractori și plătesc săptămânal, unor brute, taxe de câte 5.000 de lei

Copii ai străzii adunați la Centrul de primire a minorilor „Cireșarii”.

Conform ultimelor statistici, în București se află la această oră aproximativ 1.000 de copii ai străzii, dar unele surse ridică cifra la 5.000. În 1994, dintre cei aduși la Centrul de primire a minorilor „Cireșarii” din București, strada Aron Florian, 75% erau infractori. Cifra de 75% minori infractori nu poate fi edificatoare pentru totalul copiilor străzii din București, cât timp capacitatea de cazare a Centrului de primire minorilor „Cireșarii” este de maxim 85 de locuri, pe o perioadă nu mai mare de 30 de zile, cât e ținut un copil aici. Dar stând de vorbă cu câțiva dintre copiii de aici, între 10 și 14 ani, am aflat că există persoane, din lumea interlopă, care percep copiii străzii o taxă săptămânală de 5.000 de lei. În cazul neachitării acestei taxe, „gorilele” îl găsesc și-n gaură de șarpe pe copilul care nu a plătit și îl bat la sânge. De aceea, mulți copii ai străzii ajung până la soluția extremă, furtul, ca să nu mai vorbim de cerșit, pentru a putea să-și achite taxa. „Bârlogul” unuia dintre șefii lumii interlope, care strânge asemenea

taxe, era undeva în zona Bucur-Obor. Individul avea 18 ani, dar nimeni nu știa cum îl cheamă. El a dispărut în urmă cu doi ani, după spusele copiilor.

Dar acești copii nu se tem cel mai mult de „șefii” lumii interlope, ci de poliție. Există copii care declară că au fost victimele unor abuzuri din partea unor polițiști, cum ar fi stingerea țigării în palmă, asmuțirea câinilor polițiști asupra copiilor, bătaia sau transportarea cu duba a unui grup de copii în afara Bucureștiului și abandonarea lor într-o pădure. Sigur că informațiile nu pot fi luate de bune, cât timp nu sunt verificate, dar dacă ne gândim la declarația recentă a ministrului Doru Ioan Tărăcilă, potrivit căreia în 1994 au fost sancționați peste 7.000 de polițiști pentru diferite încălcări ale regulamentului, de la abuzuri în serviciu până la infracțiuni, am putea presupune că s-ar fi putut întâmpla și astfel de lucruri. Doar accidental, desigur. Poliția își face, totuși, datoria.

DAN GHEORGHE ■

Din München, pentru revista **FLACĂRA**,
Mihai Rusu, redactorul sportiv
al postului de radio „Europa liberă“:

TREI ROMÂNI - TREI CAMPIONI GERMANI

Există o tradiție în partea de vest a Germaniei în ceea ce privește valoarea unor sportivi și antrenori care s-au format fie la Institutul de Cultură Fizică, fie la Institutul de Educație Fizică și Sport, fie la Academia Națională de Educație Fizică, având la bază desigur și pregătirea la nivelul cluburilor de performanță din țara noastră. În primii ani pe care i-am trăit în Germania, au lucrat în sport o serie de tehnicieni de talie internațională așa cum au fost Günther Bosch la tenis, Livia Medilansky la gimnastică artistică, Nicolae Firoiu la polo pe apă, Stelian Moculescu la volei, Mihai Albu la baschet sau Petre Ivănescu alături de Mircea Costache la handbal. Din fotbal îl voi aminti pe Octavian Popescu, la canotaj l-am descoperit pe Puiu Dângă, iar la box a lucrat fostul meu colaborator Viorel Raba care a trecut de la handbal la scrima cu mânuși. Ar fi o listă lungă

dacă ar trebui să-i trec pe toți sportivii și antrenorii care s-au consacrat în țară și și-au trăit a doua tinerețe sportivă în Germania, aspect ce mă determină să afirm că noi am fost în lume printre cei mai buni, plus, am învățat tainele sportului într-o școală ca IEFS-ul, considerată în perioada anilor '70 cam pe locul 3 pe glob, după Leipzig și Moscova.

Tradiția noastră este continuată azi cu mare succes de către mulții campioni la tenis de masă Olga Nemeș și Georg Szolt Böhm, și, pentru mine o plăcută apariție și așteptată, fără discuție, Alina Astafei-Stavariu. Primii doi și-au adjudecat săptămâna trecută titlurile naționale, Olga cucerind și victoria la dublu, astfel că pe cărțile lor de vizită vor fi trecute acum peste 10 performanțe doar pe plan german. Böhm, în vârstă de 33 de ani, și Olga la 26 de ani au declarat că vor

juca și în continuare tenis de masă cu toate că viața lor s-a schimbat într-o oarecare direcție, primul devenind student la facultatea de sport, motiv pentru care se pregătește doar câteva zile pe săptămână, iar multipla campioană europeană trăiește sentimentul de mamă, având o fiică așadar, ceea ce îi cam răpește din timpul rezervat sălii

Olga Nemeș

de antrenament. Și totuși, ambii au dat peste cap prognozele tehnicienilor care nu le-au oferit

Alina Astafei - Stavariu

prea multe șanse, situație ce mă face să cred că, dacă ai valoare, experiență și știi ce trebuie să faci, și cât bineînțeles, poți obține rezultate excelente. Dacă succesul lui Böhm, nescontat, cum ați înțeles din explicația mea, a creat „disensiuni” în lot, el nefiind selecționat pentru Campionatele Mondiale din China, „dubla” Olgăi ridică semne de întrebare cu privire la nominalizarea ei și în proba de dublu la Beijing, ea fiind doar pe lista jucătoarelor de simplu.

Cea mai frumoasă și puternică „explozie” românească am trăit-o acum 10 zile la Stuttgart. Eram acolo la turneul de tenis al lui Ion Țiriac, moment în care am urmărit pe micul ecran, în direct, fantastica săritură a Alinei Astafei, care a trecut ștacheta ridicată la 2 m și 3 cm. Cu 48 de ore mai înainte, ea primise cetățenia germană și automat dreptul de participare la „naționalele” organizate la

Sindelfingen, lângă Stuttgart, și sigur că titlul adus clubului ei din Mainz înseamnă consacrarea pe plan local și recunoașterea valorii de ansamblu a fiicei fostului „prăjinist” Petre Astafei. Mai cred însă că se vor bucura și Iolanda Balaș

- Soeter alături de Nae Mărășescu de la FRA și MTS, care i-au dat drumul în lumea mare după un episod neplăcut pentru ambele părți. Consolarea sau „dacă” vreți satisfacția românească poate fi interpretată și altfel, întrucât Alina a sărit la Berlin acum 4 zile 2 m 4 cm, nouă performanță mondială, câștigând cel de-al 7-lea meciing din 7 la care a participat. Și atunci mă întreb: nu trebuie să fim mândri de ai noștri indiferent pe unde trăiesc ei? Căci indiferent de pașaportul lor, ei reprezintă sportul românesc, al nostru, în care am cunoscut atâtea și atâtea satisfacții.

Fotbal

„Optimile” Cupei României

Miercuri, 15 martie, cu începere de la ora 14.30 vor avea loc, pe terenuri neutre, partidele din optimile Cupei României:

- FC MARAMUREȘ - ROCAR BUCUREȘTI (la Alba-Iulia);
- FC NAȚIONAL - OȚELUL GALAȚI (la Buzău);
- ELECTROPUTERE CRAIOVA - UNIREA DEJ (la Medias);
- PETROLUL PLOIEȘTI - OȚELUL TÂRGOVIȘTE (la Moreni);
- RAPID - STEAUA (pe Stadionul Național din Capitală);
- UT ARAD - METALURGISTUL CUGIR (la Deva);
- UNIVERSITATEA CLUJ - FARUL CONSTANȚA (la Brașov);
- DINAMO - UNIVERSITATEA CRAIOVA (la Pitești).

În caz de egalitate, după timpul regulamentar de joc, partidele se vor prelungi cu câte două reprize a câte 15 minute fiecare, apelându-se la varianta „golului de aur” (echipa care va marca prima în prelungiri, se va califica). Dacă egalitatea va persista și după 120 de minute, se va apela la executarea loviturilor de la 11 m.

Cu o conducere în linii mari nouă, cu o echipă și ea tot în aceleași linii nouă, încărcată de tehnicitatea unui Lupu și Frunză, Rapid a început relativ prost returul. După ce au egalat la Constanța, ai noștri s-au văzut totuși învinși, deși ne asigură Grigore Sichitiu, directorul general executiv, s-a simțit o clară voință de a învinge. Aparent, înfrângerea de la malul mării îi îndepărtează pe rapidiști și pe Hizo de obiectivul propus, participarea la o cupă europeană, dar, să nu uităm, mai sunt și jocurile Cupei. Pentru că, orice am zice, orice altceva am face, toate gândurile sunt îndreptate spre meciul cu Steaua de miercuri din optimile competiției atât de populare că rândurile ei s-au rărit și se vor mai rări, că așa-i în fotbal și, mai ales, așa-i în Cupă. Vor cădea ceva capete frumoase miercuri, de dorit ca printre ele să nu fie, și cel al lui Hizo.

Mari mutări nu s-au produs totuși la Rapid. Bratu, Mutică și Cojocaru nu spun prea multe. Se vede aceasta și din supralicitarea celorlalți doi nou-veniți, Frunză și Lupu, prețuri unei noi tehniciități la echipa de lângă pod, echipă în căutarea unei identități proprii. Bineînțeles, nici meciul cu Sportul nu e ușor, dar, cu irisul alungit spre Steaua, acesta nici nu se compară cu meciul din Cupă. Se anticipează o asistență record, pe „Național”, ca-n vremurile bune ale celor două echipe. Dacă Rapid trece de Steaua, și nu vedem de ce nu ar face-o, se va așterne lumina pe chipul lui Hizo, Cupa fiind mai aproape ca niciodată. Pentru că, degeaba încercăm noi să umblăm la borcanul cu miere, dinspre Cupa UEFA sunt cam slabe speranțe.

Să sperăm că prin aducerea lui Frunză și Lupu gradul de tehnicitate al echipei lui Nichi Dumitriu și Liță Dumitru va ajunge acolo unde vrea și a vrut mereu tribuna caldă a Giuleștiului.

Altfel... o vom lua de la început.

Pagină realizată de POMPILIU L. DUMITRESCU ■

La închiderea ediției, Campionatele Mondiale de patină artistică de la Birmingham erau în plină desfășurare. În proba de perechi, Radka Kovarikova și Rene Novotny (Cehia) - în foto - și-au adjudecat medaliile de aur, devansându-l pe fostul deținător al titlului, Evghenia Șişkova - Vadim Naumov (Rusia). Ca un fapt interesant, noli laureați sunt antrenați de... rusaica Irina Rodnina (de trei ori campioană olimpică și de două ori mondială), Rusia pierzând astfel supremația în această probă pentru a cincea oară în ultimii 30 de ani.

Foarte curând, arbitri profesioniști

O idee mai veche, des vehiculată în ultimii ani, este pe cale să se materializeze curând, apreciază francezul Michel Vautrot, proaspăt membru al Comisiei de arbitri a Federației Internaționale de Fotbal (FIFA). Anume, profesionalizarea arbitrilor. Aceasta, însă, va fi doar una dintre măsurile ce se vor lua în acest domeniu, reuniunea din 31 mai a forului fotbalistic mondial având pe ordinea de zi și, de pildă, încurajarea arbitrajului feminin, reprezentantele acestuia urmând să fie delegate chiar la viitoarea mare competiție, turneul olimpic de la Atlanta, de anul viitor.

În legătură cu profesionismul, Vautrot a apreciat că tendința este, de fapt, de semiprofesionism, mai precis asigurarea pentru acești judecători a mijloacelor și cadrului care să le dea posibilitatea de a se consacra mai mult respectivei îndeletniciri. Un exemplu îl constituie Germania, unde baremul pentru un meci este în

prezent de 3.000 mărci, urmând să ajungă la 5.000 mărci în scurt timp. De asemenea, vor fi preluate idei din Italia, mai ales în ce privește pregătirea. Oficialii din calcio au pus la dispoziție instalații sportive pentru antrenament, gratuit, și, cu o frecvență săptămânală, dau probe fizice.

Pentru toate acestea, evident, este nevoie de fonduri, FIFA intenționând să ceară țărilor care au o ligă profesionistă să consacre arbitrilor 5 la sută din încasările lor. Aceasta nu înseamnă, însă, că federațiile nu vor avea în continuare autoritatea supremă în domeniul arbitrajului, pentru a nu se crea confuzii.

Om cu experiență, Vautrot nu poate să nu concluzioneze: „Toate măsurile avute în vedere nu vor înlătura, bineînțeles, erorile de arbitraj, dar este o evoluție, ca să nu zic revoluție, importantă și necesară în pragul anului 2000”.

TEODORA OPREA ■

Președintele Iliescu află abia acum de „afacerea AGA” ?

□ Ținem la dispoziție, pentru un eventual răspuns, spațiul revistei

Constituția României

„ARTICOLUL 68 - Incompatibilități. (2) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului”.

Scandalul participării parlamentarilor în AGA și CA ca reprezentanți ai FPS și ai FPP-urilor este departe de a fi încheiat. Pentru că dacă parlamentarii majoritari, cu chiu, cu vai, vor renunța să mai sugă din ugerul întreprinderilor de stat, e cert că nu vor pierde sfârcurile rudele lor - neveste, fii, nurori, nepoți, frați, cumnați. Vom vedea câți dintre acești „fini” sunt patroni ai unor s.r.l.-uri care parazitează întreprinderile la care sunt reprezentanți „nașii”!

În primul rând să zăbovim asupra sfintei mâini proletare a președintelui Ion Iliescu, îndreptată împotriva parlamentarilor prinși de presă cu câte 3, 4, 5 AGA sau CA la activ. E de presupus că președintele știa probabil de la început de această poveste. Putea s-o știe de la bunul său prieten **Emil Dima**, senator PDSR de Dâmbovița și președintele Consiliului de Administrație al FPS; de la unul din consilierii săi, **Marius Guran**, și el membru în CA la o întreprindere; de la fostul său consilier apropiat și actual deputat de Ialomița **Vlad Vladimîr Galin**, reprezentant în AGA la o întreprindere județeană de îmbunătățiri funciare; de la senatorul și amicul său **Romul Vonica**, reprezentant și el într-o „AGĂ” și președintele Comisiei Anticorupție (III). Ar fi putut s-o știe de la fostul său tovarăș de muncă și luptă comunistă **Angelo Miculescu**, socrul președintelui Camerei Deputaților, reprezentant în AGA la fostul IAS Urziceni, alături de deputatul PDSR de Ialomița **Ion Dumitrescu**. Ar fi putut ști că **Gică Dănilă**, comisar șef al Gărzii Financiare, este și el reprezentant în AGA la Agroindustrială Mogoșoaia SA. Dar câți dintre „napoleoni”, după cum i-a numit chiar dl Iliescu, nu-i stau sau nu i-au stat prin preajmă!

Așadar, pentru care motiv a luat foc atunci când, vezi Doamne, a aflat de această situație?!

Un prim motiv ar fi legat de propria-i imagine de om sărac, da' cinstit, de campion al dreptății, de luptător neobosit împotriva abuzurilor

și nedreptăților. Toată lumea trebuie să știe de-acum încolo că Ion Iliescu, când se plimbă prin popor alături de cei amărâți, e un om plin de bune intenții, dar este legat de mâini și de picioare din cauza Parlamentului, fir-ar el să fie de Parlament! Și aici am ajuns la -

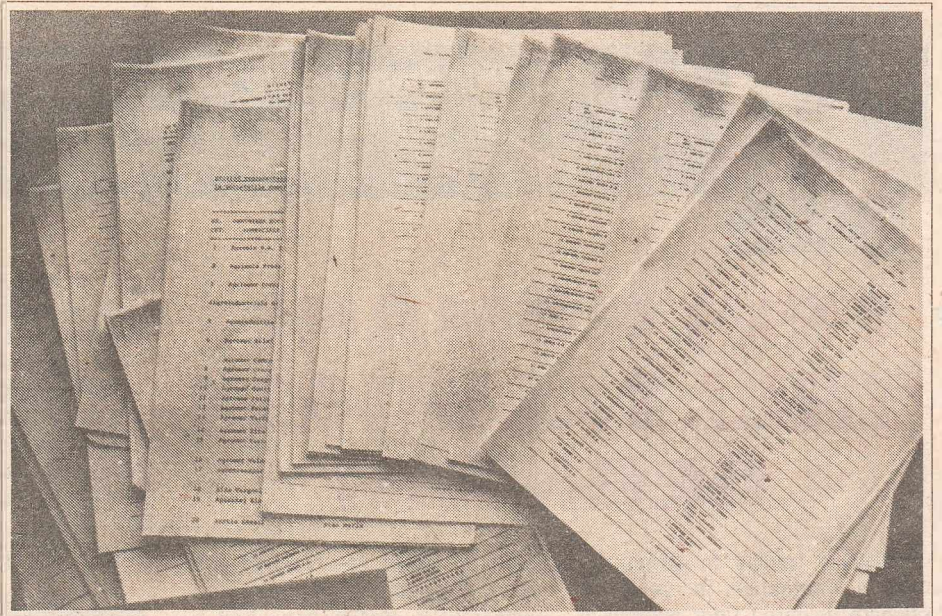
Al doilea motiv al furiei prezidențiale: din Parlament fac parte și reprezentanți ai Opoziției, iar aceștia, în special cei din CDR, n-au „pus botul” la AGA. Or, dl Iliescu n-a suflat o vorbă despre faptul că PDSR-ul, copilul său de suflet (și toiag în alegeri), prin parlamentarii săi, este implicat în acest scandal; a preferat să vorbească despre parlamentari la modul general, fără diferențieri, pentru ca, astfel, în conștiința oamenilor să rămână ideea că nici parlamentarii Opoziției nu sunt mai breji! Dar din listele publicate de noi s-a văzut clar că **PDSR-ul stăpânește TOTUL**, că parlamentarii săi sunt implicați până peste cap în această afacere murdară, ca și în multe altele, secondaji, nici măcar proporțional (!), de oamenii lui **Funar**, ai lui **Verdeț** și ai lui **Vladim Tudor**.

Și acum să încercăm să facem o legătură între sarcina de plan trasată prin vicepreședintele **Ion Solcanu**, aceea că PDSR trebuie să rămână la putere încă cel puțin 10 ani (ferește, Doamne!), și anumite paragrafe și articole din capitolul III al Legii 58/1991, capitol care reglementează înființarea și organizarea FPS. Astfel, la paragraful 5 al articolului 28 din lege se spune: „La expirarea a șapte ani de la începerea activității FPS, pe baza raportului prezentat Parlamentului, acesta va decide, în funcție de situația existentă la acel moment, asupra activității FPS și asupra procedurilor de urmat, în vederea gestionării participației statului în societățile comerciale.”

La articolul 29 al aceleiași legi se spune: „FPS își încetează, de drept, activitatea pe data realizării integrale a privatizării societăților comerciale cu capital de stat.”

Așadar, proști ar fi „bibicii” să încheie privatizarea, sacrificându-și astfel imensul „vițel de aur”! De aceea trebuie să mai rămână cel puțin 10 ani la putere! Adăugați la aceasta și înfruntarea pedeseriștilor față de interdicerea totală de a mai fi reprezentanți în AGA și CA și veți avea astfel imaginea celui mai periculos val de lăcuste vorace care s-a abătut asupra României de la fanarioți și sovietici încoace! Halal salvare națională! La mai mare, tovarăși!

BEBE SCĂRLAT ■

File din cronica neagră a jafului național. Sute și sute de pagini, mii de unități economice, dar mai ales vreo douăzeci de mil de „salvatori naționali” care „privatizează” în draci. Ce? Bani. De la întreprinderile de stat („ale noastre”) în buzunarele proprii. „Haiducul” Văcăroiu ia (impozite grele) de la oameni și dă (subvenții grase) la întreprinderi; „haiducii” FPS-ului și FPP-urilor iau de aici și dau la buzunarele proprii. Faină lucrare! Pe față și cu acte. În vârful piramidei stau parlamentarii, care calcă voios prin strachina bunului simț, dar mai ales calcă peste Lege (art. 68 din Constituție). În „lotul AGA” domină copios PDSR, urmat de PD, apoi „pentagonalii”, iar la coadă vreo doi, trei rătăciți de la UDMR și chiar și unul de la PNȚCD. Acum dau cu toții înapoi (nu banii, nu vă speriați!) și demisionează de la ciolan: „Gata, nu mai facem altă dată”. Dar au făcut-o până acum! Și cine le-a dat voie? Că Legea nul

EUGEN CHIROVICI ■

7302 reprezentanți ai FPS în AGA și CA

Județul	Nr. de întreprinderi	Nr. de reprezentanți	Județul	Nr. de întreprinderi	Nr. de reprezentanți
Alba	107	151	Hunedoara	164	212
Arad	153	203	Ialomița	102	142
Argeș	153	106	Iași	137	209
Bacău	120	172	Maramureș	122	166
Bihor	157	204	Mehedinți	107	148
Bistrița	103	129	Mureș	149	203
Botoșani	109	164	Neamț	161	199
Brașov	86	154	Olt	130	177
Brăila	114	178	Prahova	200	278
Buzău	95	148	Satu Mare	104	162
Caraș Severin	81	106	Sălaj	71	98
Călărași	112	166	Sibiu	161	236
Cluj	187	258	Suceava	169	211
Constanța	229	385	Teleorman	127	178
Covasna	67	91	Timiș	284	424
Dâmbovița	117	174	Tulcea	150	214
Dolj	189	258	Vaslui	117	161
Galați	139	211	Vâlcea	94	139
Giurgiu	93	120	Vrancea	79	108
Gorj	92	115			
Harghita	125	144	TOTAL:	5256	7302

Ultima oră

iese din aripa lui Stelian Tănase

Partidul lui Patriciu

Flacăra BIS magazin

**Atenție ! Cu 500 de lei
ați plătit și FLACĂRA.
Două reviste în același preț !**

Peter Falk, alias Columbo, din nou în paragină socială

Peter Falk, alias Columbo, este fiul unui comerciant ce își avea prăvălia la periferia orașului New York. La trei ani, o tumoare la ochiul drept a dus la extirparea acestuia. Din acel moment va fi torturat de cumplite complexe. La școală colegii își băteau joc de el, iar în armată, pe care a făcut-o la trupele Marines, a lucrat la popotă ca... ospătar. În 1960 se îndrăgostește de Alice Mayo. Aceasta la început l-a privit cu răceală. Cum putea fi iubit un om cu un ochi de sticlă și cu un fizic ingrat? Dar micile lui atenții au topit până la urmă inima lui Alice, cu care s-a căsătorit. Pentru a-și câștiga existența și-a încercat șansa în micile trupe de actori amatori. Deși o ducea greu, au adoptat două fete, pe Kathy și Jackie. În 1971 s-a prezentat la regizorul Richard Livingston, ce căuta un actor pentru personajul Columbo. A fost angajat și rolul l-a captivat atât de mult încât a început să-și negligeze soția și fetele, ba mai mult, a început, spre disperarea celor din jur, să se creadă Columbo și în viața par-

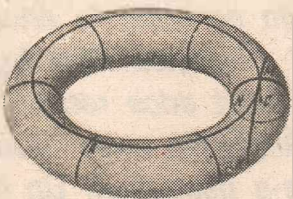
ticulară. Falk purta mereu același costum, iar când se ducea la recepții peste smoking își pune faimosul impermeabil, pe care-l credea norocos. În timpul turnărilor Falk a cunoscut-o pe Shera, mai tânără cu 20 de ani, de care s-a îndrăgostit fulgerător. Și iată, după 21 ani de căsătorie actorul divorțează. Alice a cerut fostului ei soț o despăgubire de zece milioane de dolari, ceea ce l-a ruinat pe artist. Cu banii ce i-au mai rămas îi cumpără noii soții o vilă în Beverly Hills. De acum înainte se comportă ca un superstar, dar nu pentru mult timp. Odată cu încheierea filmărilor Peter Falk cade în uitare și „Columbo” ajunge șomer. Abia acum Shera constată că dragostea lor a fost doar un foc de paie și pentru că „nu mai vrea să trăiască cu un nenorocit de crescător de iepuri” își părăsește, la rândul ei, soțul. După un an, cei doi își dau seama că ceea ce îi unește este mai puternic decât ceea ce îi desparte și căsnicia a fost reluată.

AUREL DIANU ■

**Savantul Dinu-Ștefan Moraru
revendică prioritate mondială:**

Poliedrele energetice sunt acceleratoare de particule cosmice

„Ultimul corp geometric energetic, descoperit pe cale experimentală, este torul. Torul a fost prezentat de Arhitas (sec. al IV-lea î. Hr.). Un tor imaginar se obține imprimând mișcare de rotație unui inel suspendat la capătul unui fir. Aplicațiile torului în fizică sunt cunoscute: capcana magnetică (pentru studiul plasmelor fierbinți), torul gofrat etc. Mie îmi aparține descoperirea unui alt tip de tor, cel solenoidal. Un pendul biologic suspendat deasupra unui astfel de tor solenoidal realizat din PVC se rotește levogir. Acest corp geometric energetic este un accelerator de particule captate din spațiul cosmic, ca și Pământul (un tor uriaș ce constituie capcană magnetică pentru particulele încărcate de origine cosmică), ca și celelalte poliedre energetice.

Dna biolog dr. Marioara Godeanu a descoperit, după părerea mea, forme toroidale planând deasupra piramidelor energetice. Le-am identificat studiind imagini obținute prin scanarea unor fotografii obținute în condiții speciale. Coroborând toate aceste informații, susțin că este stupid să orientezi

piramidele după Steaua Polară. Orientarea piramidelor egiptene după polul magnetic terestru, corectă principal, determină fenomene variabile în timp, tocmai datorită variației spațiale semnificative a polului magnetic terestru.

Rotirea pendulului bioenergetic este determinată de rezonanțe proprii ale oricărui tip de poliedru energetic captator de energie cosmică. Cele cu număr par de laturi și muchii rotesc pendulul levogir (adică spre stânga), în sensul rezonant propriu. Celelalte, rotesc pendulul dextrogir. Fenomenul nu are nici o legătură cu sensul de rotație al Pământului. Poliedrele rezonează în sine față de undele electromagnetice incidente, propagate din spațiul extraterestru.”

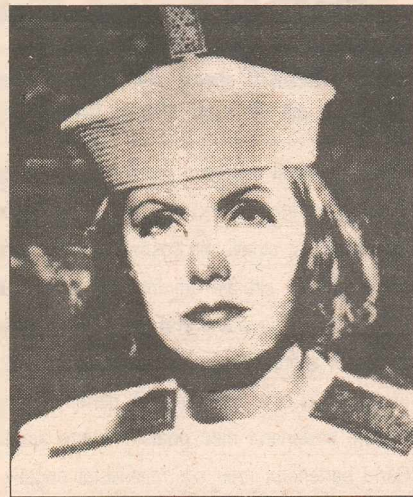
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Fotografii realizate de ELENA GHERA ■

Greta Garbo plănuise un atentat împotriva lui Hitler

Celebra actriță Greta Garbo plănuise să elibereze lumea de nebunia virusului nazist punând la cale uciderea lui Hitler și numai dificultățile practice ivite au împiedicat-o să-și ducă planul la bun sfârșit. Acest lucru este afirmat într-o carte dedicată actriței de către un autor american, Barry Paris. Ea ar fi mărturisit unui prieten intim că a vrut să se deplaseze la Berlin cu un pistol mic în poșetă, s-ar fi apropiat de Hitler și l-ar fi împușcat drept în cap. Acest lucru ar fi fost posibil, după opinia sa, pentru că nici un agent nazist n-ar fi îndrăznit să-i scotocească în poșetă. Cu atât mai mult cu cât era notorie pasiunea lui Hitler față de actriță. Actrița nu a trecut la îndeplinirea planului, pentru că a fost considerat prea periculos de către cei care au aflat despre el, mai ales că celebra divă ar fi fost se pare agent secret al Marii Britanii (SN).

Două ore de stat în cap

Bărbatul din fotografie nu este artist de circ, ci călugăr al mănăstirii budiste Shaolin din China. Prin acest exercițiu - declară cei ce-l practică - sufletul se eliberează de reziduuri, de gânduri și energii negative. La această poziție cu adevărat fantastică se ajunge după ani de meditație și exerciții fizice. Cei mai performanți pot sta și două ore cu întreg corpul sprijinit pe creștetul capului.

Interzis femeilor sub 50 de ani !

CU MENOREST - fără bufeuri !

RHÔNE - POULENC RORER anunță obținerea autorizației de fabricare și comercializare a produsului MENOREST (estradiol 17-beta transdermal) destinat să amelioreze stările de disconfort fizic și psihic provocate de instalarea menopauzei (bufeuri, transpirații nocturne, uscăciune vaginală).

MENOREST-ul se prezintă sub forma unui plasture adeziv, suplu și translucid, servind ca suport pentru medicament. Venind în contact cu pielea pacientei, acesta realizează o difuzie de estradi-

ol 17-beta prin epidermă, timp de 3-4 zile. Efectul constă în diminuarea sau dispariția completă a simptomelor neplăcute provocate la femei de intrarea în vârstă a treia. Se estimează la peste 60 de milioane numărul europencelor aflate la menopauză, dintre care 9 milioane în Franța. La această vârstă, organismul femeii nu mai produce suficient estrogen, această dereglare fiziologică (dacă nu e compensată prin MENOREST) cauzând frecvente stări dezagreabile.

Rhône-Poulenc Rorer este un

mare grup farmaceutic multinațional dedicat cercetării, producerii și comercializării de medicamente. În 1994, RPR a realizat o cifră de afaceri de 4 miliarde de USD și a investit peste 550 de milioane de USD în cercetare și dezvoltare. (C.M.)

**REPREZENTANȚA
RHÔNE-POULENC
BUCUREȘTI**
Str. Șipotul Fântânilor Nr.8,
Sector 1, București
Tel. 312.18.48 - sănătate umană
Fax. 312.18.23 / Tlx. 10637

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioanei de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice boală poate fi învinsă!

Nu consumați lapte și produse lactate

Laptele se poate consuma doar nefiert, până în jurul vârstei de 21 de ani.

După această etapă, glanda timus se atrofiază tot datorită modului clasic de alimentație și nu mai fabrică enzima de lactază necesară metabolizării laptelui. La cei ce consumă lapte și după 21 de ani, ficatul preia parțial funcția timusului atrofiat eliberând o enzimă asemănătoare, dar în cantitate mult mai mică. Lactatele procesate produc mucus, peristaltism și inflamație intestinală, deci colită. La cei ce folosesc din copilărie alimente netratate termic, timusul funcționează toată viața, asigurându-le celebrele celule T de apărare. Laptele pe care îl cumpărăm de la magazinele de stat este pasteurizat, adică fiert, la o temperatură de 90 de grade și, în consecință, lipsit de enzime, de vitamine sau de alte săruri. Calciul devine insolubil. Toate produsele derivate din lapte, cumpărate de la stat, se fac tot din lapte pasteurizat.

Cum se adoptă regimul de alimentație naturală

Considerând că pledoaria mea pentru alimentația naturală ar fi putut să vă convingă, a sosit, deci, momentul să trecem la... fapte. Vă voi prezenta, concret, etapă de etapă modul de adoptare a acestei alimentații:

1. **Dezintoxicare:** este prima condiție ca sucurile să poată acționa corect. De aceea, este nevoie de o curățire perfectă, altfel reziduurile remanente întârzie vindecarea. Organele de purificare ale organismului sunt: plămânii, porii pielii, rinichii, intestinale. Procedul pe care vi-l recomand nu se poate aplica în cazul unei apendicite declanșate sau potențiale!

Dimineața, pe stomacul gol, se bea o

cană de apă caldă în care s-a dizolvat o lingură de supă de sare Glauber (30 de grame de sulfat de sodiu). Substanța adună deșeurile din intestin pentru a fi evacuate. Acțiunea deshidratează organismul. Se vor consuma, neapărat, doi litri de suc de citrice diluat cu apă.

2. **Consumarea sucurilor.** Se vor bea la un interval de două ore în cursul zilei. Amestecarea lor, cu respectarea strictă a rețetei, se va face după gust. Cantitatea lor nu trebuie să depășească indicațiile mele.

Fii răbdător cu tratamentele naturale. Procesul de purificare se desfășoară la nivelul întregului organism și este însoțit de dureri mari mai ales în părțile bolnave. Nu încercați să calmați durerile cu medicamente. Aveți încredere!

Rețete naturale: Aciditate gastrică

Se recomandă următoarele sucuri: **suc de morcov** 283 grame plus **suc de sfeclă** 85 de grame plus **suc de castraveți** 85 de grame plus **suc de spanac** 170 de grame. Sau: **suc de morcov** 226 de grame plus **suc de sfeclă** 85 de grame plus **suc de țelină** 142 de grame. Sau: **suc de morcov** 255 de grame plus **suc de țelină** 142 de grame plus **suc de pătrunjel** 57 de grame. Sau: **suc de morcov** 340 de grame plus **suc de pătrunjel** 113 grame.

Cât de stabilă este dragostea dumneavoastră?

TEST nr. 3

1994 a fost un an prost în orice problemă privind dragostea. Numărul divorțurilor a bătut orice record, ca de exemplu în Germania unde fiecare a treia familie s-a destrămat. Un institut american a elaborat un test ca un sistem de avertizare pentru cei doi parteneri dintr-un cuplu, ca ei să poată descoperi din timp dacă dragostea lor se află pe o pantă descendentă.

Faceți parte din categoria celor care disprețuiesc totul?

Pentru a stabili dacă dv. sau partenerul dv. ați trecut de la critică la dispreț, faceți următorul test. Este greu să te vezi într-o lumină așa nefavorabilă, dar veți vedea că merită pentru relația dv.	EA		EL	
	DA	NU	DA	NU
1. Când am vorbit despre o problemă în căsătoria noastră, pur și simplu nu mi-am mai amintit ce am admirat înainte la partenerul meu.				
2. Când eram furios(ă) nu am mai văzut decât defectele legate de caracterul partenerului meu.				
3. Uneori pur și simplu nu respect ce face partenerul.				
4. Într-o anumită situație am încercat să scot în evidență defectele partenerului.				
5. Mi-e greu să fiu mândru(ă) de calitățile partenerului meu.				
6. În timpul altercațiilor, mi-am umilit partenerul.				
7. În modul în care se comportă partenerul meu în anumite situații, nu este nimic de admirat.				
8. Uneori, partenerul meu poate fi foarte arogant.				
9. Când partenerul meu s-a manifestat negativ, m-am gândit să-i suflu la ureche câteva înjurături.				
10. Partenerul meu poate să fie uneori extrem de orgolios.				
11. Partenerul meu a fost prea încăpățânat pentru a încerca să ajungă cu mine la un compromis.				
12. Când era furios(ă), am vrut să schimb tactica și să trec la contraatac.				
13. Îmi este greu să-i înțeleg punctul de vedere atunci când eu am altă părere.				
14. Deseori când discutăm o problemă, nu am nici un fel de respect față de partenerul meu.				
15. Sunt complet sătul(ă) în ceea ce privește această problemă.				
16. Uneori am senzația că părerile partenerului meu sunt de nesuportat.				
17. Am uneori impresia că partenerul meu este pur și simplu greu de cap.				
18. Când este supărat(ă) pe mine, mă gândesc la toate deziluziile pe care le-am trăit în această relație.				
19. Partenerul meu poate fi extrem de egoist.				
20. Deseori simt o adevărată revoltă când partenerul meu spune lucruri negative.				

Dacă ați răspuns cu DA la mai mult de 6 întrebări, sunteți pătruns probabil de dispreț. În cele mai bune familii se întâmplă câteodată ca modul de exprimare să fie încercat de dispreț, dar ar fi bine să vă trănați astfel de imbolduri. Lipsa de respect cuplată deseori cu gume răutăcioase, ucid fără îndoielă orice căsătorie. Această tendință spre dispreț vă face să nu vedeți calitățile partenerului, cel puțin atât timp cât sunteți furios(ă) pe el. Într-o căsătorie este imperios necesar ca cei doi parteneri să se respecte și este greu să trăiești alături de cineva care te discreditează în permanență. Dacă unul dintre dv. are această tendință de disprețuire a partenerului, este bine să-i redirecționați imediat atitudinea. Nemulțumirea poate fi și altfel exprimată, nu numai prin înjurături. Deci, în loc de "lămpărie(o)", nu poți să închiți odată ușa asta?", "fotografie formularea "este curent, drag, vezi și altfel exprimată, nu numai prin înjurături. În afară de aceasta, căsătoria dv. trebuie tratată cu foarte multă atenție, odată ce ați ajuns la punctul acesta, pur și simplu, să vă aflați de dragă(ă) să...?" în afară de aceasta, căsătoria dv. trebuie tratată cu foarte multă atenție, odată ce ați ajuns la punctul acesta, pur și simplu, să vă aflați de dragă(ă) să...?"

Modă

Se poartă, din nou, scurt

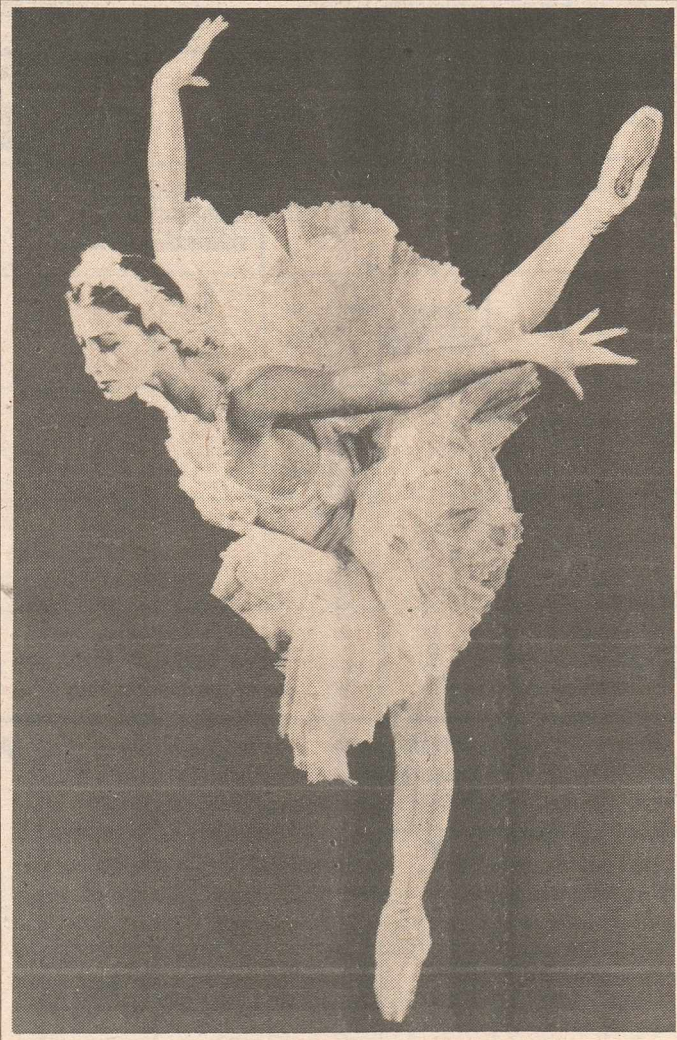
Îmbrăcămintea este ușoară, simplă și foarte sexy. Tăietura clasică, trench din olandă cu cordoan și revere late. Se combină cu un fular de mătase.

Cosmetică

Lămâia în îngrijirea sânilor

Sucul de lămâie conține în mare cantitate vitamina C și prețioase săruri minerale. Îl recomandăm și pentru îngrijirea sânilor. Cu suc de la 1-2 lămâi se udă suprafața sânilor. Se lasă să acționeze 10 minute asupra epitelului, apoi se șterge cu un șervet încălzit. În loc de suc se pot folosi felii de lămâie pe care le așezăm pe tegument, așa cum vă indică fotografia alăturată.

Maia Plisețkaia n-a fost o Mata Hari

Preluând informații din presa străină, unele publicații românești au titrat cu litere mari „Maia Plisețkaia își datorează cariera KGB-ului”. Informațiile se bazează pe amintirile unui fost șef KGB-ist, care, „hotărându-se să vorbească”, povestește cum a fost când cu plecarea mării artiste pentru prima dată într-un turneu peste hotare: a fost chemată de însuși Andropov, care i-a amintit ce răspunderi are o primă-balerină sovietică (adică să „nu care cumva să facă de râs URSS-ul și să rămână în străinătate, cum se întâmplase cu nu mai puțin faimosul Rudolf Nureev). „Atenționarea” aceasta a avut

loc de mai multe ori, iar în preajma Maiei, cât timp se găsea în turnee, se afla mereu un KGB-ist. Atât. Nici tu acțiuni de spionaj, nici tu racolare din diferite țări a unor persoane importante care să lucreze pentru URSS, nici tu delațiuni ale balerinei către KGB referitor la colegii de breaslă, nici nimic altceva.

Păi, atunci, pe ce temei se poate afirma că Maia Plisețkaia își datorează cariera KGB-ului? Numai pentru că temuta poliție secretă bolșevică și-a dat consimțământul ca artista să iasă din țară, punându-i totodată în vedere să nu fugă? Dar asta se întâmpla cu oricine. Pentru misiunile permanente, de la

ambasador la șofer și portar (chiar dacă aceștia nu erau neapărat agenți ori colaboratori ai KGB-ului). Pentru cei cu diferite delegări - la fel. Fără apostila KGB-ului sau, în țările „frățeste”, ale polițiilor secrete echivalente -, pusă după ce se examina dosarul, nimeni nu putea spera să treacă cu pașaportul prin fața gheretei grănicerului. Dar acest simplu fapt nu însemna deloc că acei care pășeau peste graniță își datorau cariera organelor de securitate (KGB înseamnă „Comitetul Securității Statului”) ori că erau obligatorii oamenii securității, trimiși cu însărcinări speciale. Au fost mulți și dintre aceștia, dar, judecând după chiar „dezvăluirile” pensionarului KGB-ist, Maia Plisețkaia nu s-a numărat printre ei. Plisețkaia n-a fost deci o Mata Hari, și numai cei ce n-au trăit în fostul lagăr socialist pot să nu observe inconsistența celor spuse de bătrânul securist, ofuscat că la un moment dat balerina a încetat de a-i mai da telefon după ce se întorcea din turnee.

ION D. GOIA ■

Noaptea pe

Champs Elysées

Brigada anticriminală (BAC), a comisariatului central din arondismentul VIII intră în „scenă” pe Champs Elysées în fiecare seară la ora șase. Aici Nadia este „regina portofelului”. Între două sejururi la „umbră” această virtuoasă a degetelor operează în locurile respective de 15 ani. Ea este însoțită de doi bărbați care au sarcina de a supraveghea ca nici un chipiu să nu se vadă la orizont. Ultima dată când a fost arestată s-au găsit asupra ei 25.000 de franci. Spre comparație, un butic cu o vânzare bună realizează 20.000 de franci pe zi. Prostituatele instalate pe terasele restaurantelor „vânează” bărbați singuri, în special turiști, oameni de afaceri și diplomați străini. Unele numite „bouchons” (dopuri) racolează clienți pentru localurile de noapte din apropiere. Ele sunt plătite pentru fiecare sticlă de băutură scumpă consumată de client ce poate atinge și 2000 de franci. De aici le vine și numele acestor prostituate. Pe Avenue Morceau, nu departe de L'Etoile, se găsesc cele „tradiționale”, multe africane și în mare majoritate toxicomane. Cerșetorii stau întinși pe trotuare la ieșirile din marile magazine. Pentru a nu fi deranjați de poliție ei țin în preajma lor 1-2 câini gata la un semnal să se repeadă la oamenii legii. Într-o clădire din spatele galeriei Point-Show, polițiștii au avut surpriza să descopere turnarea clandestină a unui film porno în ascensor. În zori munca brigăzii anticriminale se termină cu o „recoltă” bogată.

AUREL DIANU ■

Cartea Madonnei

Cartea Madonnaei, intitulată „Sex”, în care autoarea își arată trupul în toate pozițiile, inclusiv în timpul relațiilor intime, unde fiecare fotografie este însoțită de texte, șochează. Ea a stârnit multe comentarii.

„Unii mă consideră les-

biană, spune cântăreața, deoarece mă culc cu actrița Sandra Bernard. Eu nu consider că acest lucru înseamnă să fii lesbiană. De pildă pe mine mă excită doi bărbați care se sărută, dacă acest lucru se cheamă obsesie, atunci eu sunt o obsedată”.

Eu sunt pentru libertatea de a alege și de aceea îi sprijin pe homosexuali. Toți cred că sunt o nimfomană, cu o poftă sexuală greu de satisfăcut. Greșeală. O carte bună mă absoarbe complet. În ceea ce privește pierderea virginității a fost doar o acțiune tactică. Anul trecut

s-a proiectat filmul *Timpul este totul*, în care Madonna apare în postura de nimfomană masochistă, ce ajunge la orgasm numai după ce i se produce o durere insuportabilă. Un ziarist care a vizionat filmul a declarat „am ieșit zăpăcit din sala de spectacol”. Madonna, la rândul ei, a venit cu precizarea: „Este greu să-ți dezvălui sufletul în fața aparatelor de filmat, dar și mai greu să-ți dezvălui fundul. După terminarea turnărilor nu m-am mai dezbrăcat timp de zece zile.”

AUREL DIANU ■

După om, cel mai inteligent animal este urangutanul

Un urangutan se plimbă liniștit prin sediul televiziunii și îi entuziasmează pe toți cu inteligența sa. Este dl. Smith, eroul serialului cu același nume care se transmite în prezent pe postul german SAT 1. În film el poate să vorbească, organizează acțiuni riscante, se plimbă la Casa Albă, este prietenul personal al președintelui SUA. În această ficțiune există și un sâmbure de realitate?

Să lămurim problema din punct de vedere științific. Chiar dacă nu vorbesc, urangutanii dovedesc o inteligență uimitoare, cu mult peste cea a cimpanzeilor sau a gorilelor. Experiențele făcute au arătat că, spre deosebire de celelalte maimuțe, dacă îi dai unui urangutan câțiva bușteni, va încerca imediat să realizeze o construcție.

- Recunosc după mulți ani oameni cunoscuți.

- Se recunosc în oglindă, ceea ce nu se întâmplă cu nici un alt animal. Sunt actori dotați, învață repede orice rol.

- Realizează picturi abstracte care amintesc de cele ale copiilor. Un astfel de tablou a fost vândut la Londra cu 20.000 mărci.

- Se comportă ca și copiii. Dacă sunt închiși în cușcă devin imediat depresivi.

- Trăiesc în pădurile din insulele Borneo și Sumatra.

- Denumirea de urangutan a fost dată de băștinași din zonele amintite și înseamnă „omul pădurii” din cauza asemănării lui cu omul.

- În prezent mai există numai 5.000-10.000 exemplare din cauza tăierii masive a pădurilor. Dacă nu o să-l protejăm, va dispărea total ca specie. Deocamdată trăiesc în coroanele copacilor la peste 40 m înălțime unde își amenajează culcușuri din frunze din care își face și umbrelă când plouă pentru că îi este îngrozitor de frică de apă. Trăiește circa 30 de ani, se hrănește cu banane și alte fructe. Puii rămân lângă mamă până la 3 ani. Masculii cântăresc 100 kg, iar femelele numai jumătate. Un adult este de 18 ori mai puternic decât un om, pe care l-ar putea strivi ca pe un băț de chibrit, dar nu vă fie teamă, nu o va face niciodată.

SISTEM ANTIFURT PENTRU NOU NĂSCUȚI

Spitalele din Italia au luat măsuri speciale pentru protejarea nou născuților, după ce s-au înregistrat cazuri de furturi în mai multe țări ale Europei. În Marea Britanie s-au semnalat patru cazuri în ultimii doi ani. Primii care au trecut la asemenea măsuri au fost administratorii spitalului Melloni din Milano. Mai întâi s-au luat măsuri severe de pătrundere în spital: ușile sunt închise prin sisteme electronice care nu pot fi deblocate decât cu cartele speciale. S-a hotărât apoi ca de mână nou născutului să fie atașată o brățară metalică prevăzută cu o plăcuță magnetică. Copilul nu poate fi scos din spital decât după ce senzori speciali „recunosc” plăcuța. Asemenea sisteme sunt instalate la toate ușile de ieșire din spital. (Ștefan Nicolae)

Num

ASCUNS

A black and white cartoon illustration of a man with a large, fish-like tail and a crutch, standing in an underwater environment. He has a sad expression and is looking upwards. The background shows coral reefs, bubbles, and other fish. The signature 'Wm 19' is visible in the bottom right corner.

Agenții patogeni ai secolului 20

Virus	Simptome	Prima apariție și mod de transmitere
Ebola și Narburg	Febră, vomă, iritații pe piele, hemoragii, stare de șoc; rata mortalității: 30-90%	Apărut pentru prima dată în 1967 în Narburg ca urmare a comerțului de laborator; se transmite prin maimuțe.
Junin	Febră, iritații pe piele, hemoragii interne, crampe; rata mortalității: 10-20%	Apărut pentru prima dată în 1953 în Argentina ca urmare a noilor metode de recoltare; se transmite prin intermediul animalelor.
Hanta	Febră, lichid la plămâni, sufocări; uneori mortal.	Cunoscut în Coreea; s-a răspândit și în SUA în urma războiului din Coreea; se transmite prin intermediul șoarecilor.
Dengue	Febră, dureri ale articulațiilor, hemoragii interne; uneori mortal.	Răspândit în Asia tropicală și în America Latină; apărut din cauza modificărilor climatice, a construirii barajelor și a mormanelor de anvelope; se transmite de către muște.
Polio	Asemănător gripei; în cazuri grave paralizii ale mușchilor și respiratorii; uneori mortal.	Răspândire epidemică din cauza modificării florei intestinale; prin vaccinare, epidemiile au fost stopate; transmitere prin gură.
HIV	Perioada de incubare durează mai mulți ani și duce la slăbirea capacității de apărare a organismului; mortal în toate cazurile.	Transmiterea de la maimuță la om; răspândire epidemică datorită în primul rând prostituției, promiscuității homosexuale, consumului de droguri, comerțului cu sânge, turismului; se transmite sexual sau prin sânge.

Lumea invizibilă fabrică mereu noi boli

□ Virusul HIV nu este singurul descoperit, în ultima jumătate de veac. Alți cinci virusi ucigași au fost izolați începând cu 1953

Când în 1983, câteva femei din Lukunya și-au pierdut pofta de mâncare și au început brusc să slăbească, s-a vorbit despre „boala Iuliana”, pentru că toate cumpăraseră de la un negustor ambulant o țesătură pe care scria Iuliana. La vremea respectivă nimeni nu a dat atenție faptului că toate „plătiseră” marfa negustorului acceptând să întrețină cu el relații sexuale. Puțin mai târziu și unii bărbați din zonă au început să aibă aceleași simptome. Manifestări patologice identice aveau să apară și în lumea homosexualilor din Los Angeles, San Francisco și New York. Doctorul Jayo Kidenya declara: „în lume a apărut o nouă boală. Numele ei este SIDA”. Nici până astăzi nu se știe exact cum s-a declanșat epidemia, dar este

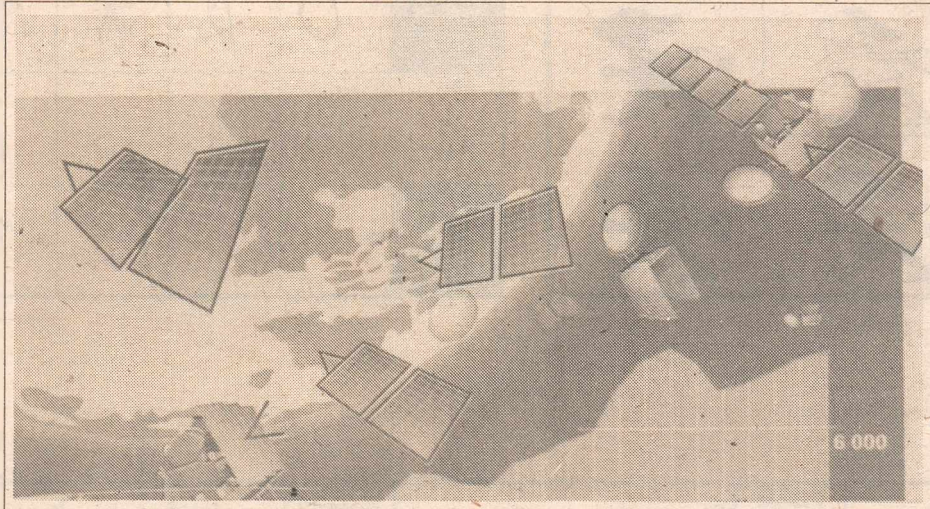
cert că a fost transmisă de un agent patogen luat de la maimuțe. În Europa, boala a fost contactată la început de marinari. Între timp virusul a cucerit nu numai Europa. De cinci ani numărul bolnavilor de SIDA a crescut într-un mod dramatic și în Tailanda și India. Cu spaimă epidemiologii se întreabă: când și unde se va declanșa următoarea epidemie? Va fi „sindromul sufocării neexplicate” apărut datorită virusului hanta care în mai 1993 a ucis 50 de indieni naiajo în New Mexico? Sau poate virusul brazilian sabia, care în ultimul an a stârnit panică în orașul american universitar New Haven? Să sperăm că lista se încheie aici cu toate că noii virusi identificați stau la pândă.

Scaun care catapultează

Aceste scaune sunt folosite pentru a salva viața piloților în situația în care avionul nu mai poate fi pilotat. Pilotul își pune mai întâi cască pe cap, pentru a-și proteja ochii și fața, apoi trage de mânerul aflat în dreapta, deasupra capului, pentru aprinderea motorului fuzeei aflat sub scaun și care produce catapultarea. Aruncarea în spațiu se produce într-un sfert de secundă. Dacă înălțimea este foarte mare, furnizarea oxigenului este realizată de o mică mască. Centura cu care pilotul este legat de scaun se desface automat la două secunde de la lansare, pentru a separa omul de fotoliul lui. Tot atunci se deschide și parașuta. Dacă pilotul cade în mare, vesta ce o poartă se umflă automat în momentul contactului cu apa.

AUREL DIANU ■

Sateți artificiali periculoși

În jurul Pământului se învârtesc, în prezent, nu mai puțin de 8000 de sateți artificiali declarați oficial, în care au fost incluse și fragmentele cunoscute, rezultate din distrugerea unor. Astfel, în noiembrie 1986, explozia fuzeei provenite de la **Ariane**, a răspândit pe orbită 465 de bucăți de diverse dimensiuni. Unele orbite sunt atât de aglomerate cu „deșeurile” încât creează pericolul producerii unor coliziuni cu diverși sateți expediți de pe Terra. Din acest motiv NASA se gândește să întărească, în viitor, navele spațiale pentru a putea suporta eventualele șocuri produse de aceste deșeurile. În prezent, ca un prim pas, s-a solicitat „Academiei de științe”, din SUA, inventarierea tuturor deșeurilor ce orbitează în jurul Pământului.

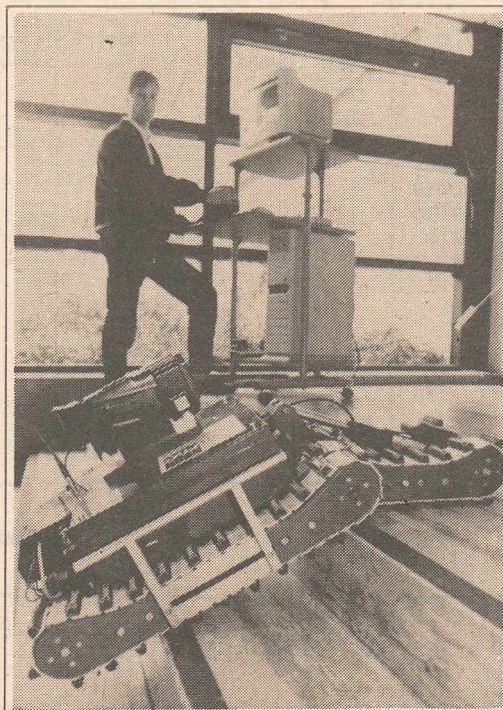
AUREL DIANU ■

Pulverizator cu radar și calculator

Noile norme europene în materie de tratamente fitosanitare interzic folosirea acestor produse în exces la plante. Pornind de la această interdicție, societatea **Delta pulverisation** a conceput și realizat un pulverizator cu radar și calculator ce reglează automat debitul necesar. Radarul înregistrează distanța dintre rânduri, masa vegetală, tipul acesteia, volumul de aer, precum și alte elemente, date ce sunt transmise ordinatului, care calculează instantaneu cel mai corespunzător debit de pulverizare. Radarul este instalat în spatele pulverizatorului, iar calculatorul în cabină. O imprimantă completează întregul complex pentru a apărea și pe hârtie toate operațiile efectuate.

AUREL DIANU ■

Robot pentru inspectat centralele atomice

Robotul telecomandat este opera Institutului Fraunhofer din Stuttgart. El se substituie omului în activitatea de control a unor zone cu radiații.

Intâlniri de gradul III

Fantastica aventură trăită de pictorul Anatoli Malâșev

21 iulie 1975. Regiunea Moscova, raionul Solnecinogorsk. S-a petrecut atunci o istorie stranie, de necrezut. Dându-și seama de aceasta, eroul celor întâmplare - tânărul pictor amator ANATOLI MALÂȘEV - a povestit faptele după trecerea a trei ani unui prieten cu care a făcut armata. Când cele întâmplare au ajuns la cunoștința Comisiei pentru studierea fenomenelor paranormale din capitala Rusiei, cu tot scepticismul existent, s-a luat hotărârea de a studia detaliile celor petrecute. Malâșev a fost supus unui riguros examen de un colectiv format din sociologi, psihologi și psihiatri. Fără să facă o apreciere referitoare la conținutul celor povestite, experții au ajuns la concluzia că ele nu sunt născociri. Cu alte cuvinte analizele au arătat că Malâșev nu era bolnav, că cele povestite nu intră în categoria fanteziei și că nu caută să mintă pe cineva. Referindu-ne la conținutul povestirii, a rămas să se facă comparații cu fapte analoge, petrecute în alte locuri, la mii de kilometri de regiunea Moscova. Iar comparațiile nu se puteau face numai cu contacte similare petrecute în Vest, ci și cu cele petrecute în Rusia. Totul cu condiția ca persoanele în cauză să nu păstreze tăcerea, de frică să nu fie luate în răs... Așadar...

Pictorul amator Anatoli Malâșev se afla în pădure, într-o poiană, la jumătate de kilometru de satul KOSTINO.

Încă de pe drum a simțit o neliniște pe care nu și-o putea explica. Aproximativ la ora 8 seara această stare s-a accentuat. Și, la un moment dat a observat la 80 metri de poziția în care se afla un disc argintiu cu diametrul de aproximativ 13 metri și înălțimea de 4 metri.

Din acest obiect au ieșit trei umanoizi în costume argintii de scafandru și s-au îndreptat spre el. În față pășea o femeie frumoasă de aproximativ 25 de ani, cu ochi albaștri, iar în urma acesteia - doi tineri a căror înălțime era de 165-170 cm.

Evident, Anatoli nu era pregătit pentru o asemenea întâlnire neașteptată. Și, se pare, oaspeții au simțit aceasta. Femeia a zâmbit, i-a întins mâna și i-a spus: **Bună ziua, nu-ți fie frică de noi. Noi am venit de pe o altă planetă. Ce faci? „Pictor”.** Iar atunci când i-au propus să intre împreună în obiect, Anatoli a fost de acord...

Călătorind cu un OZN, a vizitat altă planetă

..... Am fost „parcă cu toți absorbiți” în interiorul obiectului. În interior era o lumină egală, iar de-a lungul pereților inferiori - pupitre și aparate. În centrul încăperii era o masă rotundă, din care au ieșit câteva scaune mici. Am fost invitat să iau loc. Mi-a fost arătat un ecran asemănător celui de televizor pe care se vedea o stradă din Solnecinogorsk, care se afla la 15 kilometri de locul unde ne găseam. După aceasta am fost invitat să mă dezbrac. Femeia a dispărut într-un **nor de fum**. M-am dezbrăcat. Mi-au fost puse pe piept, pe brațe și pe picioare niște aparate, iar pe cap ceva ce se aseamăna cu o coroană. După un scurt consult au tras concluzia: un sistem nervos puternic, o inteligență medie. Erau foarte uimiți de conformația mea corporală. Le-am spus că fac sport. La întrebarea LOR - **ce înseamnă aceasta?**, le-am explicat: **exerciții fizice**.

După aceasta am fost scos din obiect, iar El au reîntrat în el. Obiectul a fost cuprins de o iradiere albastruie, care devenea din ce în ce mai luminoasă și mai clară.

Obiectul s-a înălțat spre cer și în 2-3 secunde a atins înălțimea de aproximativ 800 m, după care a luat forma a 8 **sectoare** și **s-a deschis** ca o portocală tăiată. După care a luat forma unui cilindru, și-a revenit la forma inițială și a început să coboare. Din nou **cel** **trei** se apropie de mine și-mi propun să călătoresc împreună cu El spre planeta de unde vin. Sunt de acord.

Intrăm în obiect. Ne așezăm în scaune confortabile asemănătoare celor din avioane. **Zborul a durat 40 de minute dus și 40 - întors.** Distanța parcursă - **aproximativ 3 ani lumină!** Se deschide un hublou și mi se arată Pământul care se îndepărtează. După un timp îl văd

din Cosmos.

Pe timpul zborului nu simt nici un fel de vibrație, dar nu mă simt tocmai bine. Iar când m-am liniștit și m-am obișnuit cu noua mea situație, El au observat aceasta și au zâmbit.

Ne apropiem de planeta LOR. Este învăluită în ceață. În jurul acesteia plutesc sfere luminescente mai mici. Prima impresie: planeta este artificială. De la o înălțime mai mică îmi amintește de Pământ. **La**

Un extraterestru reconstituit după relatările martorilor

Nol nu există state și granițe.

Aterizarea. Ieșim. Împrejur - o lumină albă, compactă, dar nu sesizez sursa. Aerul este curat, proaspăt. Mă deplasez mai ușor decât pe Pământ. Pe locul aterizării, în stânga și în dreapta se află câte trei umanoizi. Seamănă cu **prietenii** mei. Am fost luat de mâini și condus într-o direcție, evident, necunoscută. Drumul este pietruit, iarba seamănă cu cea de pe Pământ. Ne-am pomenit într-un fel de clădire. Pe măsură ce înaintam, pereții se deplasau în sus, în jos și lateral. Într-una din săli am văzut un ecran cu dimensiunile de aproximativ 3 x 3 m, cu imaginea unui cap uman în dialog cu CINE-

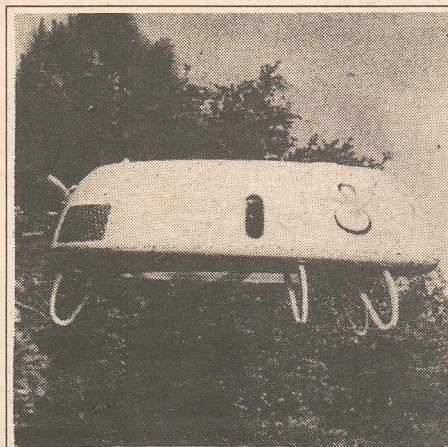
VA din cei prezenți.

De aici încolo îmi amintesc numai câteva episoade... Am văzut cum se întinerec umanoizii. Sunt aduși lângă un aparat, iar fața lor întinerește de sus în jos, fiind cuprinsă parcă de o umbră.

Îmi amintesc apariția unui umanoid dintr-un punct luminos. Punctul se mărea din ce în ce mai mult până când apărea un umanoid de dimensiuni obișnuite. Mi-a fost arătat și cum dispare: la început, în locul lui apărea un contur luminos, iar în interior rămâne o figură întunecată. Apoi, figura se transformă într-un punct luminos. Numărul umanoizilor poate să crească pe loc: 2, 4, 6, 8... Toți semănau perfect unul cu altul.

Am văzut, în apropiere un gigant **întunecos** cu înălțimea de aproximativ trei metri. Fața acestuia era maro, buzele - mari, alungite, nasul - drept, ochii adânciți în orbite, corpul - înclinat spre înainte. Costumul parcă este confecționat din **petice** separate, care vibrează la orice mișcare. Picioarele se mișcă ușor, genunchii fiind extrem de mobili. Este o apariție tulburătoare...

Am văzut un om care a murit pe Pământ. Trăia nu departe de mine. Cu toate că zâmbea, îmi era pur și simplu frică să mă apropiu de el.

Farfurie zburătoare - trucaj sau realitate?

spus: **Tot ce ai văzut povestește unul om care te va crede.**

Am ajuns acasă aproape de miezul nopții și mi-am notat, pe scurt, tot ce am văzut. Am încercat să povestesc cele văzute unui prieten, dar, după primele mele cuvinte acesta a început să râdă de mine. Așa că de atunci nu am povestit nimănui cele întâmplare...

Pe data de **17 aprilie 1979** mă deplasam pe același drum pe care am mers în acea zi neobișnuită, de neuitat. La un moment dat s-a apropiat de mine un om de înălțime medie, într-un costum de culoare închisă (pe stradă erau aproximativ 8 grade Celsius). Mi-am dat seama că este un umanoid de pe ACEA planetă (pentru că este suficient să-i vezi o singură dată, pentru ca apoi să-i recunoști): **Bună ziua. Mă cheamă Alexandr. Te interesează problema aceasta?** I-am răspuns: „Da.” **Unde lucrezi?** Am spus locul unde lucrez. **Cine se mai interesează de această problemă?** „Prietenul meu. Noi lucrăm împreună.” Tăcere. Apoi mi-a spus: **Așteaptă.** S-a întors cu pași grăbiți și, după câteva secunde a dispărut, pur și simplu, cu toate că pădurea nu era deasă...

Și încă ceva ce mi s-a întâmplat în același an. Într-o seară pictam femeia pe care am văzut-o atunci, aceea care venise cu obiectul. Unele trăsături ale feței le-am uitat și m-am gândit că nu ar fi rău să o revăd. Și, deodată, o văd, șezând la trei metri distanță. Era îmbrăcată normal, ca pe la noi. Stătea foarte liniștită și se pare că nici nu mă vedea, nu m-am apropiat de EA, nu am scos nici un cuvânt. Am lucrat două ore și după ce pictura a fost gata, EA a dispărut, tot așa, pe neașteptate, cum a și apărut...

Acestea sunt însemnările făcute de tânărul pictor amator Anatoli Malâșev. Și, înainte de a trage o concluzie (dacă poate exista... o concluzie!) vă rog să recitiți începutul acestui articol.

ALECU MARCIUC ■

Benny B:

„Bonjour, bonjour, me voilà de retour!”

Au trecut 5 ani de la primele succese ale lui **Benny B**. Numele unui rapper belgian a devenit primul menționat din titulatura unui grup: Benny, Perfect et Daddy K. După 2 ani de tăcere **Benny B** a revenit. Fără Daddy K însă...

Vous êtes fou, dit moi Bébé. Aceste refrene aparțin trecutului. Astăzi, redus la duo, grupul revine în forță ca și cum n-ar fi cunoscut vreodată altă componență. **Benny B** și Perfect nu s-au gândit niciodată să abandoneze cariera muzicală. „Parce qu'on est jeunes”... e motivația optimistă a celui de-al 3-lea album al lor.

– Cum ați realizat noul vostru single **Hou La La La** ?

Benny: Avem doi muzicieni noi, Frédéric Frankain și Guy Waku. Eu am scris cuvintele iar muzica e un remake după Let's Go Dancing, hit-ul din 1982 al grupului Kool And The Gang, un titlu foarte simpatic în care se vorbește despre ceea ce ne lipsește: dansul și ambianța.

– De ce a fost „concedat” Daddy K?

– Trebuia să scoatem acest album împreună, dar între timp el a scos single-ul său Voulez-vous coucher avec moi? A trecut de la statutul de DJ la cel de rapper ceea ce i-a plăcut foarte mult. Și îl înțeleg căci în cadrul grupului ar fi rămas DJ. Când ne-a anunțat că vrea să realizeze un album sub numele lui, s-a pus următoarea problemă: că nu poate lucra la două proiecte în același timp.

– Și atunci ai preferat să nu mai fie asociat cu **Benny B**.

– Da. Nici pentru el, nici pentru mine, n-ar fi mers. Trebuia să intrăm în concurență. Să ne imaginăm că ar fi rămas cu noi dar albumul nostru n-ar fi mers, și atunci s-ar fi putut consacra proiectului solo. Invers, dacă albumul lui n-ar fi mers, ar fi putut spune că e cu noi. Avea deci două șanse, și noi nici una. Asta nu mi-a plăcut.

– Consideri asta o trădare?

– Nu. E vorba de altceva. Contractul cu fostul meu producător, Olivier Verhaegen, e terminat. Am preferat să mă separ pentru că doream să merg mai departe și el nu mă satisfăcea din acest punct de vedere. Au fost multe discuții și Daddy K, fără să știu de ce, a semnat cu el. Nu putem avea producători diferiți făcând parte din același grup. Ajungeam la război. Am insistat ca el să ni se alăture nouă dar cred că s-a întâmplat ceva care l-a împiedicat să rămână cu noi.

– Ce poți să spui despre acest nou album semnat **Benny B**?

– E o colecție de piese foarte diferite între ele: rap, raggae, balade... Sunt și invitați pe album. Firul roșu este însă vocea mea și stilul meu rap.

– Dar acest nou **Benny B** nu mai e cel care cânta **Vous êtes fou**.

– Când am demarat, am făcut stilul respectiv de muzică pentru a șoca și am avut impactul așteptat.

Acum însă avem 25 și 26 de ani și suntem ceva mai serioși, atât în viața profesională cât și în cea privată. Am făcut acest album și vom face și altele pentru a trăi, aceasta e meseria noastră. Muzica ne va reflecta întotdeauna așa cum vom fi, nu vom trișa niciodată. N-are rost!

– În 1992, publicul vostru era foarte tânăr. Vă mai interesează un asemenea public?

– Acest public a venit pentru noi. Pe-atunci un titlu ca Vous êtes fou atingeau toată lumea între 7 și 77 de ani. De ce? Copiii sunt atrași de muzică poate pentru a scăpa de problemele cotidiene. Mulți tineri se identifică cu imaginea noastră. Suntem amuzanți, deconectați și, în plus, muzica noastră e foarte dansantă. Cui nu-i place oare să se simtă înșeninat și desopovărat de griji?

– Făcând supoziția că acest album va fi un eșec, care va fi reacția ta?

– De la 20 la 25 de ani, am cunoscut atâtea lucruri, am descoperit cred ceea ce contează cu adevărat și nu-mi pot permite să fiu trist. Dacă nu merge, asta este! Mă gândesc că am toată viața înaintea. Deși consider albumul decisiv, nu vreau să mă gândesc decât la bine. Trebuie!

La bine și la **SALA POLIVALENTĂ** pe 18 martie, fiți alături de **Benny B**. cu ocazia **PEPSI DANCE NIGHT SHOW**. Vă invită unul din principalii sponsori: **RADIO CONTACT!**

FLASH

RADIO CONTACT

■ Chitariștii **KEITH RICHARD** și **RONNIE WOOD** au interpretat versiuni unplugged ale pieselor clasice din repertoriul de început al grupului **ROLLING STONES** la primul din cele 9 concerte planificate de trupă pentru Japonia.

Veteranii rock-ului au delectat aproximativ 50.000 de fani cu variante acus-

tice ale pieselor **Angie** și **Sweet Virginia** în show-ul de 2 ore de la Tokyo Dome.

Mick Jagger a mulțumit în japoneză audienței pentru entuziasmul cu care a răspuns prestației lor.

■ **Bono**, frontman al grupului **U2**, și **Marianne Faithfull** s-au numărat printre participanții la funeraliile producătorului **DENNY CORDELL** la County Carlow, Irlanda, pe 2 martie.

Cordell, care i-a ajutat în carieră pe **The Cranberries**, **Tom Petty & The Heartbreakers** și **Moody Blues**, a murit după o lungă boală.

A fost de asemenea cel căruia **Bob Marley & The Wailers** îi erau datori pentru contractul cu **Island Records** și cel care a avut un rol important în cariera lui **Joe Cocker** și **Georgie Fame**.

■ **KIM BASINGER** s-a alăturat luptei duse în vederea transformării statului american **New Hampshire** în primul din SUA care să interzică folosirea animalelor exotice pentru circ. Ea a trimis o scrisoare senatorului **Burt Cohen** spunând că animalele nu au voce cu

al lui **Michael Jackson**, **History Book 1**, nu e încă terminat. **Dave Glew**, președinte la **EPIC**, a dezvăluit faptul că membrii ai **National Association of Recording Merchandisers** au auzit doar porțiuni din 5 piese în timpul unei reprezentații în **San Diego** pe 28 februarie și câteva din ele erau doar mixaje nefinisate.

Setul de două discuri ar fi trebuit să fie lansat în 1994 de Crăciun, apoi a fost amânat pentru februarie '95, pentru ca acum să fie prevăzut pentru „primăvara lui '95”.

■ **THE STONE ROSES** sunt hotărâți să-și lanseze single-ul **Love Spreads** în Albania, satisfăcând astfel cererile fanilor lor din mica țară comunistă. Piesa a câștigat mare popularitate ca temă pentru show-ul sportiv de pe canalul național de televiziune. **The Stone Roses** sunt în căutarea de posibilități pentru efectuarea unui turneu acolo la sfârșitul acestui an. Albania a fost frustrată de western rock music și un purtător de cuvânt de la ambasada

care să protesteze și să se plângă de viața mizerabilă și condițiile grele de muncă.

■ Noul album

acestei țări în Londra a făcut precizarea: „Din câte știu, n-a avut loc niciodată un concert al unei trupe vestice de rock în Albania”.

■ **BRUCE SPRINGSTEEN** se reîntoarce la marele ecran, după succesul său, însemnând premiul **Grammy** pentru cea mai bună piesă a anului, „**Streets Of Philadelphia**”. **Springsteen** a fost de acord să compună și să interpreteze mai multe piese pentru viitorul film al lui **Sean Penn** „**The Crossing Guard**”.

Directorul filmului este însuși **Sean Penn**, iar protagoniști doi actori celebri: **Jack Nicholson** și **Angelica Houston**.

■ Creatorul de modă **KARL LAGERFELD** și supermodelul său favorit **Claudia Schiffer** se află într-o dispută privitoare la drepturile animalelor. În timp ce **Lagerfeld** creează blănuri pentru **Fendi**, **Schiffer** a semnat „**The Models of Compassion Petition**” inițiată de **Fabienne** toamna trecută. **Carla Bruni**, **Kate Moss** și **Nadja Auermann** au semnat și ele spunând nu blănurilor. **Lagerfeld** a fost blamat de protestatarii anti-blănuri, inclusiv de **Ricki Lake**, gazda unui talk show televizat, în noiembrie, când casele lui de modă din **New York** au fost luate cu asalt.

Pagină realizată de **DOINA ENE**

BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8

PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM